

METROPOL

Ev yemekleri

Ara Gelsin...

444 22 22

M
METROPOL
Hesaplı Alışveriş

İÇİNDEKİLER

03 Hüseyin Güven

Yürünecek yol çok

04 Nezire Gürkan

Merhaba

05 Arif A. Albayrak

Karikatür

06 Yetin Arslan

"Yeni" Medya

10 Tümay Tuğyan

İngiltere medyasında homofobi

13 Hanife Aliefendioğlu

Bu daha başlangıç

14 Yasemin İnceoğlu

Türkiye`de LGBT birey olmak

16 Doğuş Ö. Çiftçioğlu

Kıbrıs Türk medyasının homofobiyle imtihanı

18 Levent Özadam

Medyada cinsiyet katliamı

20 İsmet Oyal

Tufan Erhürman: `Bir insan hakları meselesi`

25 Hüseyin Alkan

Dişi ve Amazon

26 Özgül G. Mutluyakalı

Av.Boyra: `Cinsel nitelikli saiklerle işlenmiş cinayetler var`

30 Mine Yücel

Cinsellik ve Medya

31 Nikolaos Stelya

Ada basınının tükenmişliği

32 Deniz Abidin

Medya Etik Kurulu, cinsel istismar konularında hassas

34 Fatma Arpalıklı

Dünden bugüne gazeteler: Halkın Sesi ve Demokrat Bakış

40 Efdal Keser

Kayıt dışı...

46 Pembe Paşaoğulları

Kıbrıs Postası`nın serüveni

50 Gözde Akben

Gazetecilik isyana rağmen tutkuyla yapılan bir meslek

56 Rahme Çiftçioğlu

Akay Cemal (gazetecilikte 52 yıl)

62 Simge Çerkezoğlu

Gazeteci Kültür-Sanat-Yazın

66 Hüseyin Sayıl

Garbis Özatay ile röportaj

70 Aytuğ Türkkkan

Bizim Mahalle

74 Süleyman İrvan

Medya Etik Kurulu kararları

78 KTGB`den haberler...

Hüseyin GÜVEN
Gazeteciler Birliği Başkanı
husguven@yahoo.com

YÜRÜNECEK YOL ÇOK...

Değerli Medya okuyucuları; bu sayımızda yine bizleri hem çok düşündüren, hem de 'daha yürünecek çok yolumuz varmış' dedirten bir konuyu gündeme aldık. Çağdaş dünyanın çoktan çözdüğü konuları, biraz da Avrupa Birliği düşünülerek ele alınca ülkemizin o çok övündüğümüz kültür düzeyini görmüş olduk. Tahmin ettiğiniz gibi Ceza Yasası'nda yapılan değişiklik ve bu değişikliklerle eşcinselliğin suç olmaktan çıkarılmasının yarattığı

tartışma ortamı ve bilgi kirliliğinden söz ediyorum. Ceza Yasası'nın sadece bir maddeymiş gibi tartışılmak istenmesi bir yana, gazetelere verilen ilanlardaki düşünce tarzı ve sosyal medyadaki tartışma şekli, hele hele Meclis kürsüsünden yapılan konuşmalarda bile gelinen düzey, daha yürümemiz gereken çok yol olduğunu bize gösterdi. Bu yazıda toplumsal cinsiyet eşitliğini değerlendirecek değilim. Medya dergimizin bu sayısında birçok arkadaşımız zaten konuyu enine boyuna değerlendirdi.

Toplumsal cinsiyet eşitliği, eşcinsellik, homofobi gibi konularda herkesin aynı şekilde düşünmesi gerektiği görüşünde değilim elbette. Farklı görüşler,

farklı yaklaşımlar olması doğaldır. Ancak tartışma şekli, üslubu ve bizim için en önemlisi bazı medya organlarında haber olarak verilmiş şekli, çağdaşlıkla aramızdaki mesafenin ne kadar olduğunu bize bir kez daha gösterdi. Hele de ülkemizde yasalara ne kadar uyulduğu veya yasaların varlığının ne kadar anlamı olduğu düşünüldüğünde endişelenmemek elde değil. Kafalardaki yasakları, suçlamaları, önyargıları değiştirmeden yasaları değiştirmenin ne anlamı var ki...

Evet, daha yürünecek çok yolumuz var... Çağdaş bir devlet, temel insan haklarına saygılı bir ülke, hade hepsinden vazgeçtim çağdaş insanlar olmamız için daha yürünecek çok yolumuz var.

Hep birlikte...

Medya

Sahibi:

K.T Gazeteciler Birliği

Yayın Kurulu:

Nezire Gürkan, Aysu Basri Akter,
Hüseyin Sayıl, Zafer Kodan,
Doğuş Özokutan Çiftçioğlu,
Özgül Gürkut Mutluyakalı

İletişim:

gazetecilerbirliği@yahoo.com

www.gazetecilerbirligi.com

Tel: 0392 22 57 796

Adres:

Dr. Küçük Bulvarı,
Mehmet Ali Akpınar Sok. SOS Çocukköyü yanı
BRTK karşısı / Lefkoşa

Grafik Tasarım:

Suzan Gazelci

22 565 935
Mesarya
ajans

Nezire GÜRKAN
Yayın Kurulu Başkanı
nezgurkan@yahoo.com

Merhaba,

Yine dopdolu, her biri arşivlik bir dosya/dergiyle karşınızdayız. Ne mutlu bize ki, 3 aylık yayın organı olmasına karşın yine güncel 8'inci sayısında da MEDYA...

Bu sayıda, geçtiğimiz aylarda Ceza Yasası'ndaki değişiklikle birlikte toplumda gündem olan ve belki de toplumun, hatta toplumdaki fazla basın kendiyle yüzleşmesine vesile olan cinsiyet/ayrımcılık konusunu ana dosya olarak belirledik. Tabii ki, medya açısından cinsiyet/ayrımcılık, medyanın cinsiyetçi duruşu...

Konu ve kişi bağlamında taleple çalışan Yayın Kurulu, bazı eksikliklere rağmen kapsamlı bir ana dosya yanında, rutin sayfaları da çeşitlendirerek artırdı bu sayıda.

Ana dosyada neler yok ki... DAÜ öğretim üyelerinden Hanife Aliefendioğlu ve Yetin Arslan konuyu irdeleyen akademik yazılarıyla katkıda bulundular... Mine Yücel, konuya sosyolojik açıdan yaklaştı... Doğuş (Çiftçioğlu), QUIR aktivistleriyle röportaj yaparak destekledi konuyu... Galatasaray Üniversitesi'nden Prof. Dr. Yasemin İnceoğlu ve gazeteci dostumuz Hüseyin Alkan Türkiye'deki durumu yorumladı... Kathimerini'den Nikolaos Stelya, Rum basınına konu

çerçevesinde irdeledi... Tümay (Tuğyan) ve Levent (Özadam), kapsamlı yazılarıyla katkıda bulundular... Deniz (Abidin), Medya Etik Kurulu'nun genel kararları yanında konuyla ilgili hassasiyetini dergi sayfalarına taşıdı; Kurul Başkanı Prof. Dr. Süleyman İrvan da temel prensiplerini anlattı...

İsmet (Oyal), Ceza Yasası'yla getirilen düzenlemeleri CTP Milletvekili Tufan Erhürman'la konuştu ve Özgül (Mutluyakalı) de Avukat Boysan Boyra ile yorumladı konuyu...

Bunlar ana dosya konuları, ama tabii ki biz ana dosyayla yetinmedik. Meslektaşlarımızın katkıları ve katılımlarıyla çok renkli sayfalar hazırladık, bizi anlatan...

Efdal'ın (Keser) "Kayıt Dışı" köşesinde bizden isimlerin renkli anıları var yine... Bizden haberlerin/fısıltıların yer aldığı "Bizim Mahalle" de rutin sayfalardan, ama bir farkla, artık Ayтуğ Türkkan imzasını taşıyor... Fotoğraf sayfası ise yine Hüseyin (Sayıl) gözetiminde ve bu sayıda Türkiye'den ünlü bir fotoğrafçı, Garbis Özatay var...

Karikatürcüler Derneği'nden talep edilen ayın karikatürünün bu ayki imza sahibi de Arif Albayrak...

Bu sayıdan itibaren sürekli hale gelecek yeni sayfalarımız da var. "Gazeteci, kültür-sanat-yazın" sayfası bu sayıdan itibaren Simge (Çerkezoğlu) tarafından derlenecek. İlk konukları kitaplarıyla Hasan Karaokçu ve Serkan Soyalan... "Gazeteci olmasanız ne olurdu" diye soran Gözde Akben Bekir'in renkli röportajları da her sayıda farklı bir soruyla devam edecek...

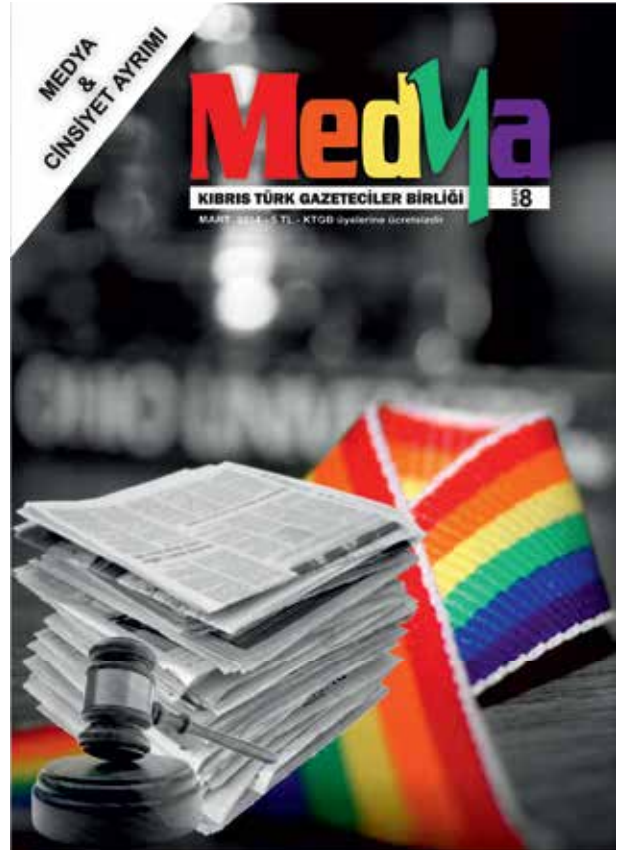
Ve bir yenilik daha... Fatma

Arpalıklı'nın uzun çalışmasının ardından gazetelerin öykülerini taşımaya başlıyoruz. Bu sayıda Halkın Sesi ve Demokrat Bakış var. Hedef gazetelerin tümünü, hatta derginin ömrü yeterse medyanın tümünü kayıtlara geçirmek.

"Duayen" röportajın bu ayki konuyu ise Akay Cemal. Rahme Çiftçioğlu'nun kaleminden...

Ve yeni gazetelerimizden "Kıbrıs Postası" da, Pembe Paşaoğulları'nın röportajıyla taşıdı MEDYA'ya...

Aysu (Basri Akter), Zafer (Kodan) ve Hüseyin'e (Sayıl) ek olarak; Özgül (Mutluyakalı) ve Doğuş'un (Çiftçioğlu) katılımıyla daha da genişleyen, daha da

güçlü hale gelen Yayın Kurulu, yoğun gündem arasında olağanüstü çabayla hem gündemi yakalamayı, hem arşivlerde kayıt altına girecek araştırma/inceleme/yorumları MEDYA ile sizlere taşımaya devam edecek. Tamamen amatör bu meslek dergisi, ancak sizlerin katkı ve görüş/öneri/eleştirileriyle geleceğe taşınabilecektir...

Sevgiyle...

Arif A. ALBAYRAK

Yetin ARSLAN

yetin.arслан@emu.edu.tr

“Yeni” Medya

#kıbrısın kuzeyi #lgtbi #sosyalmedya #cezayasası
#eşcinselliksuçdeğildir

Günümüzde, sosyal medya bilginin paylaşımında, bu paylaşımın artırılmasında ve geliştirilmesinde önemli bir rol oynamaktadır. İnternet tabanlı bu platform kişilerin bilgiye daha hızlı erişmelerine, eriştikleri bilgiye “anında” geri bildirimde bulunabilmelerine, bazı durumlarda ise örgütlenmelerine olanak sağlamaktadır.

Kıbrıs'ın kuzeyinde sosyal medya, dünyanın İnternet/World Wide Web erişimi olan birçok yerinde de olduğu gibi, bilgiye erişimde ve bu bilginin hızlı yayıldığı bir mecraadır. İnternet'in ve mobil teknolojilerin hayatlarımızda bu kadar etkin yer tutması ile birlikte medya tüketim alışkanlıklarımızı değiştirmiş, sosyal medya en önemli bilgi ve haber kaynağımız olmuştur. Bu değişimle birlikte medyanın “yeni ortam” a yani fiziksel sınırlarından bağımsız sanal ortama taşındığını söyleyebiliriz.

Bu yeni ortam, medya tüketim alışkanlıklarımızın değişmesine de neden olmuştur. Örneğin, eskiden birçoğumuz ideolojisini benimsediği gazeteyi satın alıp okurken, bugün İnternet sayesinde birden fazla gazetenin içeriğine aynı anda ulaşabiliyor ve anında yorum yapabiliyor. Facebook ve/ya Twitter hesaplarımızda ise belli bir sayfaya gitmeksizin önümüze düşen haber veya köşe yazılarını okuma olanağına kavuşmuş oluyoruz.

Bu anlamda sosyal medya sadece bireylerin medya tüketim alışkanlıklarını değiştirmekle kalmadı,

medyanın da kendini dönüştürmesine neden oldu. Bu, örneğin bir çok gazete, İnternet sayfalarını daha sık güncellemeye başladı. Bunun yanı sıra, internet gazeteleri sayısında ülkemiz için hatırı sayılır bir artış oldu. Bu durum beraberinde, özellikle gazetelerde yayınlanan içeriklerin sanal ortamda, özellikle facebook ve twitter sayfalarında paylaşılmasını getirdi. Böylelikle gazetelerde yapılan haberler, köşe yazıları veya sadece içerikler gazetelerin kendi sayfalarını ziyaret etmeksizin dağılmaya ve eskisinden çok daha hızlı okunmaya/tüketilmeye başlandı. Sosyal medyada paylaşılan, beğenilen, okunan haberler önem kazandı. Haberlerin paylaşımı ve okunma sayısı ise gazeteler için önemli bir “tiraj” göstergesi oldu.

Sosyal medyayı diğer medya araçlarından ayıran en önemli özellik okuyucuya/izleyiciye “anında” katılım/yorum şansı vermesidir. İnternet gazetelerinde yapılan yorumlar editoryal bir süzgeçten geçse de okuyucuya katılım şansı vermesi, okuyucu yorumlarının yazar ve diğer okuyucular tarafından okunabiliyor olması, okuyucular arasında tartışmalara olanak sağlaması açısından, sosyal medyanın geleneksel medyaya oranla daha katılımcı ve etkileşime açık ve belki de demokratik bir iletişim şeklini destekleyen bir mecra olduğunu söyleyebiliriz.

Potansiyel kamuoyu aracı olarak Facebook

Yakın tarihte Cumhuriyetçi Türk Partisi-Birleşik Güçler (CTP-BG)

milletvekilleri Doğuş Derya, Fazilet Özdenefe Kürşat ve Tufan Erhürman'ın hazırladıkları Ceza Değişiklik Yasası'nı meclise sunmalarının ardından sosyal medyada bir hareketlilik yaşanmaya başlandı. Önerilen yasa değişikliği hakkında gazetelerde yazılar yazıldı, TV'lerde ve radyolarda programlar yapıldı. Elbette tüm bu hareketlilik - sosyal medyada üretilen haberlere ek olarak- sosyal medyaya taşındı. Kıbrıs'ın kuzeyinde üretilen bir çok medya metinleri sosyal medyada paylaşılmaya başlandı ve sosyal medya, medya metinlerinin üretildiği ve/veya yayıldığı kompakt bir alan haline geldi. Yani, sosyal medya bireylerin süreci “anında” takip ettiği, sorular sorabildiği etkileşime açık ana mecra oldu.

Kıbrıs'ın kuzeyinde en çok kullanılan toplumsal paylaşım ağlarından birisi olan Facebook'ta da bu hareketliliğin yansımalarını görmek mümkündür. Bu yazı, bir Facebook kullanıcısı olarak, “Ceza Değişiklik Yasası”nın meclise sunulmasının ardından kabul sürecine kadar geçen süre üzerine gözlemsel bir yazıdır.

Ceza Değişiklik Yasası'nın Meclis'e sunulmasından kabul edilmesine kadar geçen sürede, sosyal medya

hem yasayı savunanların hem de yasaya karşı duranların tartışmalarında “sıcak” mecra oldu. Bu tartışmaların yürütülmesi için kimi zaman açık, kimi zaman da kapalı gruplar kurularak düşünsel paylaşımlarda bulunuldu.

Sosyal medya ile birlikte “çağdaş” toplum içerisindeki alanlar/sınırlar bulanık hâle geldi. Facebook sayfalarımızda özel olan ile kamusal olan, aynı zamanda bireysel ve kolektif düşünsel hareketler birbiri içine geçti. Facebook sayfalarımız, fikirlerimizi yaydığımız ve konu hakkında duruşumuzu belli ettiğimiz alanlarımız oldu. Beğendiğimiz, fikirlerini yaymak istediğimiz haberleri ve köşe yazılarını paylaşarak yayarken; beğenmediğimiz, eleştirdiğimiz haberleri ve/ya köşe yazılarını da kendi yorumlarımızı ekleyerek eleştirel bir temsille paylaşmaya başladık.

“Arkadaşlarımız” ise bu paylaşımlara yorumlar yaparak kendi katkılarını koydular. Herkes “tarafını” belli etti. Bu açıdan bakıldığında zaman sosyal medyanın etkileşim tabanlı bir iletişim şekli sunması bakımından katılımcı demokrasiyi destekleme potansiyeli olduğunu söyleyebiliriz.

Aslında Facebook ilk bakışta “bireylerin kendi benzeşleri ile daha rahat iletişim kurup birlikte hareketlerini kolaylaştıran yeni bir mecra” (Aygül, 2010) olarak görülse de Kıbrıslı Türkler için “marjinal” sayılan bu konu, benzeş olmayanları karşı karşıya getirdi. Binark ve Bayraktutan'ın da söylediği gibi, bazı durumlarda bu yeni medya ortamlarındaki etkileşim, kolayca söz dalaşına/parlamaya (flaming) da dönüşebilmektedir (2013, s. 126). Kıbrıslı Türkler de gerek haber sitelerindeki haberlerin/köşe yazılarının, gerekse facebook ve twitter hesaplarındaki paylaşım ve statülerin altında tartışmaya başladılar. Bu tartışmalar zaman zaman da söz dalaşına vardı (Nazım Beratlı'nın 23 Ocak 2014 tarihinde Kıbrıs Postası'nın İnternet sitesinde yayınlanan haberinin altında yazarın ve okuyucuların tartışmalarını buna örnek olarak verebiliriz).

Eşcinsellik hakları tartışmalarının

aktif şekilde yaşandığı alan olan facebookta eşcinsel haklarının evrensel insan hakkı olduğunu savunanların karşısında, “kimin ne yaptığı beni ilgilendirmez, bana dokunmadıkça...” söylemini benimseyen bir grup ve bazı durumlarda da homofobik kişiler de vardır. Bu tartışmalar belki de ilk kez bu kadar uzun ve birbirini tanımayan insanların birbirlerine destek verdiği tartışmalara dönüştü; kimi zaman da saygı çerçevesinden çıkarak agresif, bazen de homofobik saldırılar oldu. Bu tür açıklamalar yapan kişiler ve köşe yazarları bu dönemde çok eleştirildi. Kişisel alanla kamusal alanın içiçe geçtiği facebookta yapılan yorumlar, bizi sınırlam ifade özgürlüğünün nerede sonlandırılması gerektiği tartışmasına taşıdı. Bu tartışmalarda benim en çok dikkatimi çeken ise homofobik olmadığını söyleyen bireylerin sorduğu şu soruydu: “Madem düşünce özgürlüğü var herkes istediğini düşünmekte/paylaşmakta neden özgür değil? Homofobik olmak ve/veya bunu söylemek suç mudur..?”

İfade özgürlüğü demokratik bir toplum için gereklidir ve “demokrasi” bir çok yerde düşünce ve ifade özgürlüğü olarak tanımlanır. Bu

tanımın hemen ardından denir ki; “bazı düşünceler özgür bırakılamaz, çünkü bu düşünceler doğrudan doğruya demokrasinin işleyişini hedef alır ve özgürlüğe zarar verir... Yani özgürlük, somutlaştırmak için bir istisnaya gerek duyar. Ama bu istisnanın seçimi ve onu kısıtlama biçimi, savunulan özgürlüğün anlamını tamamen değiştirebilir, hatta zıttına çevirebilir.” (Fidaner, 2010, s.7)

Homofobi, toplumsal inanç ve yargılara bağlı olarak heteroseksüellik dışındaki yönelimleri “anormal” davranış olarak görmektir. Bu da eşcinsellere karşı genel korku, kaygı ya da hoşgörüsüzlüğe yol açmaktadır (Kılıç, 2011, s.49) Dolayısıyla homofobik olmak eşcinsellere karşı dışlayıcı söylemler içerdiğinden ve evrensel özgürlük anlayışına zarar verdiğinden kabul edilebilir, özgür bırakılabilir bir düşünce değildir.

Bu tartışmalar yaşanırken Havadis gazetesinin Kıbrıs Türk İslam Cemiyeti'ne ait ticari ilanı yayınlaması tepki gördü. Medya Etik kurulu ise kurumu nefret söylemi içeren bu ilanı yayınladığı için uyardı.

Karar şöyle idi:

“Havadis gazetesi, bu ilanı yayınlamakla, Gazetecilik Meslek İlkeleri içinde yer alan 'ırka, milliyete, etnik kökene, cinsel kimliğe, cinsel yönelime, dile, dine ve mezhebe yönelik ayrımcılığı teşvik edecek yayın yapılmamalıdır' şeklindeki ilkeyi ihlâl etmiştir. Kurulumuz, Havadis gazetesini uyarma ve benzer durumlarda daha dikkatli olmaya davet etme kararı almıştır.” (kibrispostasi.com, 24 Ocak 2014).

Medya Etik Kurulu'nun bu kararı ile birlikte medya kuruluşlarının sadece yaptıkları haberlerde değil, kabul ettikleri/yayınladıkları reklamların içerikleri hakkında da sorumluluk sahibi olduklarının/olmaları gerektiğinin altı çizilmiş oldu.

Yazılı basında olsun, sosyal medyada olsun toplumsal cinsiyet hassasiyeti olan köşe yazarları, haberciler, yasanın toplum tarafından

Yazının içerisinde daha önce bahsedildiği ve Medya Etik Kurulu tarafından da söylendiği üzere gazeteler/internet gazeteleri sadece haber içeriklerinden sorumlu değildir. Kimliklerin kurgulanmasında ve bu kimliklerin temsilinde önemli bir yeri olan medyanın etik sorumluluğu haber, yazı, ilan gibi medya metinlerini kapsamaktadır.

Yeni açılımlar

Bugünlerde yine sosyal medyada EVSU firmasının 14 Şubat Sevgililer Günü için “Aşk din, dil, ırk cinsiyet tanımaz!” sloganıyla yaptığı reklam paylaşılmakta ve yorumlanmaktadır. Elbette firmanın reklamı Kıbrıs Türk toplumu için büyük bir açılım. Yine de bunda, Ceza Yasası değişikliğinin meclisten geçmesi, Cumhurbaşkanı tarafından onaylanmasının yanı sıra sosyal medyada LGTB bireylerin haklarının geniş bir kitle tarafından savunulmasının etkisi büyüktür sanıyorum. Yine de not etmekte fayda var; kadının eşcinselliğin temsili olarak kullanılması aslında toplumsal cinsiyet hiyerarşisi içerisinde, yani erkek heteroseksist söylem içerisinde en “kabul göreni”. Yani diyebiliriz ki, bahsi geçen reklam “erkek göz”e hitap eden, kadınların görsel malzeme olarak kullanılmasının yeniden inşası ya da bunun farklı bir şekilde yeniden üretilmesi ya da eşcinselliğin “kabul edilebilir” temsili olarak da görülebilir.

Ülkemizde, sosyal medyada eşcinsel hakları bu kadar tartışılmıyorsa, böyle bir kamuoyu yaratılmıyorsa bugün yerli bir firmadan böyle bir reklam görmek mümkün olacak mıydı? Her ne olursa olsun bu açılım insan hakları açısından yüzümüzü güldürecek yasa ile birlikte toplumdaki önyargıların yavaş yavaş kırılabileceğine ilişkin bir başlangıcın önemli bir göstergesidir.

Son söz

Genel olarak bu süreçte yasa değişikliğine katkı koyan bir medyaya ek olarak, bir de sosyal medya vardı diyebiliriz. Önümüzde toplumsal cinsiyet eşitliği için yürüyecek uzun bir yolumuz olsa da atılan adım (lar) “değişebilirliği” göstermesi açısından önemlidir. Bu süreçte demokratik/çoğulcu bir toplum ve “ötekine”/“farklı olan”a hoşgörünün yaygınlaştırılması için medyaya önemli bir rol düşmektedir. Bu bağlamda, medya nefret söylemi içeren yayınlardan, reklamlardan ve görüşlerden kaçınmalıdır. Bunun için toplumsal cinsiyete duyarlı bir dilin tüm medyada yaygınlaştırılması ve editoryal düzeyde de denetlenmesi gerekmektedir. Medya, farklılıkları içine alan barışçıl bir dili benimsediği zaman ancak insan haklarına saygılı, demokratik bir Kıbrıs'tan bahsedebiliriz.

Kaynakça:

Aygül, E. (2010). Facebook'ta Nefret Söyleminin Üretilmesi ve Dolaşıma Sokulması (s.95-141). Yeni Medyada Nefret Söylemi. İstanbul: Kalkedon Yayıncılık.

Binark, M. & Bayraktutan, G. (2013). Ayın Karanlık Yüzü: Yeni Medya ve Etik. İstanbul: Kalkedon Yayıncılık.

Fidaner, I.B. (2010). Önsöz. Yeni Medyada Nefret Söylemi. İstanbul: Kalkedon Yayıncılık.

Kılıç, D. (2011). Bir Ötekileştirme Pratiği Olarak Basında Eşcinselliğin Sunumu: Hürriyet ve Sabah Örneği, 2008-2009. Gümüşhane Üniversitesi, İletişim Fakültesi Elektronik Dergisi. (s.143-167).

Sakallı, Nuray (2002). “The relationship between sexism and attitudes toward homosexuality in a sample of Turkish college students”. Journal of Homosexuality, 42,(3) 53–64.

Yazıda kullanılan gazete linkleri:
http://www.kibrispostasi.com/index.php/cat/1/col/57/art/20651/PageName/KIBRIS_POSTASI
http://www.kibrispostasi.com/index.php/cat/35/news/124478/PageName/KIBRIS_HABERLERI
<http://www.havadiskibris.com/Haberler/kibris/bu-ilan-cok-tartirilacak/18326>
<http://www.haberkkc.com/yazar/homoseksuellik-serbest-mi-dediniz-3438.html>
http://www.kibrispostasi.com/index.php/cat/1/col/57/art/20556/PageName/KIBRIS_POSTASI
<http://www.gazeddakibris.com/kuir-kibris-escinsellik-cinsellikten-ote-bir-kisilik-tanimlamasidir.html>

Tümay TUĞYAN
tumay.t@gmail.com

İngiltere medyasında homofobi; 'The Sun' mı olmak istiyoruz, 'The Guardian' mı?

Uganda'da 2009 yılında, eşcinsellerin idam ya da ömür boyu hapis cezasına çarptırılmasını öngören bir yasa tasarısı parlamentoya sunuluyor.

Bu gelişmeyi haber yapan İngiliz Devlet Televizyonu BBC, web sayfasında bu haberi, 'Should homosexuals face execution?', yani 'Eşcinseller idam edilmeli mi?' başlığıyla duyuruyor.

Bu başlığa yoğun şekilde tepkiler gelince, BBC Dünya Servisi, okuyuculardan özür dilemek zorunda kalıyor.

Ancak özrün, 'fakat bu tartışma ortamı yaratmak adına zorunlu ve meşru bir girişimdi, aksi halde konunun Afrika kıtasında tartışmaya açılmasını sağlamak mümkün olmayabilirdi' tarzında bir mazeretle birlikte dile getirilmesi, rahatsızlığı daha da artırıyor.

Kamuoyu bir anda, 'Peki ya BBC, örneğin Yahudiler'in İkinci Dünya Savaşı sırasında imha edilmesini de benzer bir başlıkla haber konusu yapar mı?' gibi sorularla tartışmanın boyutunu genişletiyor.

Eşcinsellerin örgütleri ve Ulusal Gazeteciler Sendikası'nın BBC'ye ciddi şekilde tepki koymasını takiben, milletvekilleri parlamento kürsüsünden BBC'ye özür çağrısı yapıyor ve sonunda BBC söz konusu başlığı değiştiriyor.

Buna ek olarak, BBC Dünya Servisi ile Ulusal Gazeteciler Sendikası yetkilileri arasında acilen bir toplantı gerçekleştiriliyor ve bu toplantının sonucunda BBC, başlığın aşırı sansasyonel olduğu ve homofobiyi teşvik edici nitelik taşıdığı yönünde yazılı bir açıklama yapmak durumunda kalıyor.

2010 yılında yine İngiltere'de, dönemin Hazine Bakanı David Laws'la ilgili bir skandal patlak veriyor.

The Daily Telegraph Gazetesi Laws'un, kişisel harcamalarıyla ilgili yalan beyanda bulunduğunu ortaya çıkarıyor.

Gazete, 40 bin sterlin tutarında bir miktarın, beyan edilenin aksine, Laws'un gizli sevgilisi ile birlikte kullandıkları evin yaklaşık 4 yıllık kirası için harcandığını yazıyor.

Bu gelişme üzerine Laws istifa ediyor.

The Daily Telegraph söz konusu haberi yaparken Laws'un sevgilisinin kimliğini açıklamazken, bu açıklamayı Laws bizzat kendisi yapıyor ve böylelikle eşcinsel olduğunu da duyurmuş oluyor.

'Çıkıp da bunu söylemeyi çok zor bulduğumdan bu ilişkiyi ailemden ve arkadaşarımdan da gizlemek zorunda kaldım' diyor.

Tüm bu gelişmelerin ardından David Laws, homofobik basın hedef

tahtası haline geliyor.

İngiltere'nin sansasyonel haberleriyle ünlü tabloid gazetesi The Sun derhal Laws'la ilgili bir anket yapıyor.

Basının, eşcinsellerle ilgili nefret söylemini provoke ettiği önemli örneklerden biri olan bu ankette, 958 okuyucuya şu soru soruluyor:

'Should gay people be cabinet ministers?'

Yani 'Eşcinseller kabinede bakan olarak görev yapmalı mı?'

Ancak The Sun anketten, arzu ettiği sonucu elde edemiyor.

İngiltere'nin açık ara en çok satan gazetesi olan The Sun okuru, kabinede homoseksüel bir bakanın varlığıyla ilgili bir probleminin olmadığını, ankete verdiği yanıtla açıkça ortaya koyuyor.

% 13, kabine homoseksüel bir bakan olmasını 'iyi bir şey' olarak görürken, % 76, 'homoseksüel ya da değil, fark etmez' diyor.

% 5, 'bilmiyorum' derken, sadece geriye kalan % 5, soruyu 'kötü bir şey' diye yanıtlıyor.

Bu anketin sonucu, birebir İngiliz kamuoyunun eşcinsellerle ilgili düşüncesini yansıtmaya elbette muktedir değil.

Ancak aşağı yukarı bir fikir vermesi bakımından önemli.

İngiltere'nin önde gelen bağımsız sosyal araştırma kurumlarından NatCen Social Research tarafından 1983 yılından bu yana kesintisiz her yıl istatistik amaçlı olarak yapılan 'İngilizlerin Sosyal Tutumları' konulu anketin sonuçları da, İngiliz kamuoyunun eşcinseller konusundaki tavrının yıllar içerisinde nasıl seyrettiğine ışık tutuyor.

1983'te yapılan ilk ankette %50 eşcinselliği kesinlikle yanlış bulurken, bu oran 2013'te %22'ye gerilemiş durumda. 30 yıl içerisinde eşcinselliği yanlış bulanların sayısının yarıdan da aza düşmesi, İngilizlerin düşünce yapısında oldukça hızlı ve radikal bir değişim anlamına geliyor.

Mutlaka kat edilecek daha çok yol var; eşcinseller İngiltere'de yasal haklar bakımından eşcinsel olmayanlarla aynı seviyeye taşınmış olsa da (son olarak Temmuz 2013'te, eşcinsel evlilik resmen yasal hale geldi) homofobi hâlâ bir sorun.

Ama bu ülkede, kamuoyunda varlığını azalarak da olsa sürdüren homofobiden daha yoğun şekilde devam etmekte olan diğer bir sorun ise, İngiliz basınındaki homofobi.

Patrick Strudwick, İngiltere'nin en saygın gazetelerinden The Guardian'da yayımlanan, 'Press are more homophobic than the public', yani 'Basın, kamuoyundan çok daha homofobik' adlı makalesinde, medyanın eşcinsellere, bugün hâlâ 1970'lerin kalıplaşmış yalanlarıyla çamur atmaya çalıştığına dikkat çekiyor.

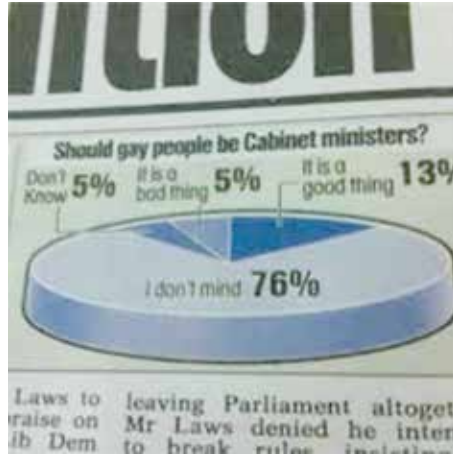
The Sun Gazetesi'nin, 'Eşcinseller kabinede bakan olarak görev yapmalı mı?' sorusunun ardından, 'Homofobikler gazetelerde editör olarak görev yapmalı mı?' şeklindeki twitter iletilisiyle yoğun ilgi gören Strudwick, aynı makalede medyanın homofobik yaklaşımlarına örnekler de veriyor ve soruyor:

"Editörlerin onları duyabilmesi için insanların, 'bizim eşcinsellikle ilgili

bir sorunumuz yok' diye bağırması mı lazım?"

Independent yazarı Johann Hari'nin yaptığı saptama ise başta medya, okullar ve polis teşkilatı olmak üzere genel anlamda kurumsal boyutta bir değişim ihtiyacına işaret ediyor:

"İngiltere'de, eşcinseller için eşit yasal haklar mücadelesi kazanıldı. İngiliz halkının büyük bir çoğunluğunun şefkati ve ılımlı tutumu nedeniyle çok yol kat ettik. Fakat sadece yolun yarısına ulaşabildik. Yasalarımızı değiştirme kavgası, mücadelenin çok önemli bir aşamasıydı.

Şimdi ise, kurumlarımızı değiştirmemiz gerekiyor!" Eşcinsel hakları konusunda dünyanın önde gelen ülkelerinden biri konumunda bulunan İngiltere de, yukarıda anlatmaya çalıştığım üzere homofobi ve homofobik şiddetin üstesinden gelebilmiş değil.

The screenshot shows the BBC News website interface. At the top, there's a navigation bar with 'BBC Home', a search box, and 'Explore the BBC'. Below that is the 'BBC NEWS' logo and 'LIVE BBC NEWS CHANNEL' text. The main content area features a 'Have Your Say' forum section. The current thread is titled 'Should homosexuals face execution?' and has a moderation status of 'FULLY MODERATED'. The thread content includes a question, a response from the BBC, and a list of statistics: Total comments: 589, Published comments: 213, Rejected comments: 182, Moderation queue: 194. There are also links for 'Create your membership' and 'Sign in'.

Ve medyanın, bu süreçte çok da iyi bir karnesi yok. The Sun gibi, aşlamayan yüksek tirajını sansasyonel haberlerine, magazine ve dedikodu sütunlarına borçlu olan gazeteler, bu karnedeki notların düşüklüğünün önemli sebeplerinden biri. Ancak BBC gibi kurumlar dahi zaman zaman homofobik dilden nasibini alabiliyor.

Bu noktada The Sun gibilerle BBC gibi saygın medya kuruluşlarını birbirinden ayıran nokta, The Sun ve benzerlerinin bu tür diskriminasyonları editoryal düzeyde bir duruş olarak benimserken, BBC ve benzerlerinin ise kamuoyu baskısı sonucu yapılan hataların farkına varıp düzeltme yoluna gidebilmesi.

Kıbrıs'ın kuzeyinde de ihtiyaç olan, yaygın olarak kullanılmakta olan homofobik dilin, gerek kamuoyu gerekse medyanın saygın kurumlarının yaratacağı baskılama sonucunda geriletilmeye çalışılması.

İngiltere medyasını kendimize örnek alacak, 'iyi' örneklerle 'kötü' örnekleri ayırtmakta ve de tabii kendimize, 'The Sun mı olmak istiyoruz, yoksa The Guardian mı?' sorusunu sormakta fayda var.

Kuzey Kıbrıs Postası

tüm bayilerde...
haberiniz olsun

Hanife ALİEFENDİOĞLU
hanife.aliefendioglu@emu.edu.tr

“Bu daha başlangıç”: Kuzey Kıbrıs'ta hak haberciliği için bir fırsat

Birkaç yıl önceydi. Cinsel kimlik ve cinsel yönelimle ilgili Doğu Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi olarak bir panel düzenlemiştik.

Konuşmacılardan biri eşcinselliğin doğuştan olabildiğini, örneğin bazı babunlarda yüzde 10 oranında eşcinsellik görülebildiğini söylemişti. Bütün panel içinde tek bir cümle olan bu bilgi, ertesi gün en çok satan gazetelerden birinde kapak haberiydi ve habere bir babun resmi eşlik ediyordu. Panele katılan gazeteci, haber malzemesine esin kaynağı olarak bu cümleyi bulmuş, editör haberi ilk sayfaya koymuştu.

Kuzey Kıbrıs'ta medyanın toplumsal cinsiyet, cinsel tercih ve yönelim konusunda bir duyarlılık geliştirmesi için yeterince panel düzenlendi, çoğunluğun tercihinin normal olduğu önyargısı yeterince yayıldı, yeterince etnosentrik söylem ve ayrımcılık yapıldı. Geçtiğimiz aylarda Ceza Değişiklik Yasası'nın içindeki önerilerden biri olan yetişkin bireyler arasındaki eşcinsel ilişkiyi suç olmaktan çıkararak yasa önerisinin Meclis'e getirilmesi ve kabul edilmesinin arkasında bu önyargı ve ayrımcılıkları kırmaya çalışan bir çabanın ve aktivizmin emeği çok büyük. Bundan sonrasında medyanın görsel ve yazınsal düzeyde söylemsel tercihi ve temsil politikasını yakından izlemek gerekiyor.

Avrupa'da eşcinselliğin suç olmaktan çıkarılmasının üzerinden onlarca yıl geçti. Batı basınında eşcinselliğin suç olarak tanımlandığı son Avrupa ülkesi olan Kuzey Kıbrıs, 20. yüzyıl

başlarından kalan bu koloni dönemi düzenlemesinden kurtulmak için bu konuda bir adım attı. Ancak basına yansıyan tartışmalara bakınca bu alanda bir son'a gelinmiş gibiydi. Oysa bu sadece bir başlangıçtı. Gecikmiş bir tanıma ve çok geç kalmış bir özürdü. Bu konudaki bir yasal düzenlemenin kaldırılması eşcinsellerin kendilerini ifade etmeleri için yeterli olmadığı çok açık: Bu sembolik adım bile çoğunluğu rahatsız etti.

Oysa eşcinselliğin hiçbir zaman suç olarak tanımlanmadığı bir çok ülkede, örneğin Türkiye'de durum hiç de iç açıcı değil. Bundan sonra medyanın yapması gereken çoğulcu bir temsile özen göstermek ve bu konudaki olumlu anlatılara yer vermek için samimi bir başlangıç yapmaktır.

Medyanın sosyal ve etik sorumluluklarından biri de toplumu oluşturan tüm kesimleri eşit ve adil bir şekilde temsil edebilmektir. Cinsel yönelimi ve kimliği farklı olanlar, örneğin BBC etik kurallarına göre “önemli bir azınlık” olarak kabul edilmiştir. Bugüne kadar Kuzey Kıbrıs'ta bu türden azınlık gruplar ya yok sayılmış ya da olumsuz bir temsilin, en azından karikatürize edilmiş bir temsilin konusu olabilmisti.

Bu konuyu yine çok yakın bir geçmişte kurulan ve şu anda medya kuruluşları tarafından tam destek alan Medya Etik Kurulu'nun önerilerine bakarak yeniden okumakta yarar var. Kurul deklarasyonuna bakarsak bu konuda neden başka bir dile ve temsile ihtiyaç olduğunu görebiliriz. “Haber, yorum ve görüşler okur ve izleyicinin yayının niteliğini anlayabilmesini sağlayacak biçimde, açıkça birbirinden ayrılmalıdır” maddesi cinsellik, cinsel yönelim ve kimlik konusunda haber dilinin ne kadar “yükü” olduğu ve bu konuda özellikle haber medyasının dilini bir kez daha gözden geçirmesi

için bir çağrı olarak okunmalıdır. Yine “Yayınlanan haber, görüş ve yorumlarda, bir insanın davranışının, onun ırkından, milliyetinden, dini veya mezhepsel inancından, cinsel kimliğinden, cinsel yöneliminden veya engelinden kaynaklandığını ima eden vurgular yapılmamalıdır” ifadesi habere konu olan kişinin cinsel kimlik ve yöneliminin haber malzemesi olmadığını bir kez daha hatırlatmakta; “Irka, milliyete, etnik kökene, cinsel kimliğe, cinsel yönelime, dile, dine ve mezhebe yönelik ayrımcılığı teşvik edecek yayın yapılmamalıdır” maddesi ise bu çağrıyı tamamlamaktadır.

Bir kez daha hatırlatmakta yarar vardır ki eşcinseller bu yasa değişikliği ile kendileri için bir ayrıcalık elde etmiş değillerdir. Sadece bir insan hakkı ihlalini ortadan kaldırmak için verdikleri hak mücadelesinde bir kamuoyu yaratmış ve çoğulcu, demokratik bir topluma yönelik adım atmışlardır. Bu noktadan sonra medyanın yapması gereken yine Medya Etik Kurulu deklarasyonunun belirttiği gibi, “Toplumdaki ön yargıları ve kalıp yargıları besleyen yayını” yapmamak ve hiçbir zaman masum olmayan dili kullanırken bu çabaya destek olacak bir habercilik yapmaktır.

Çoğulcu bir demokrasi için hikayeleri saklayan değil anlatan bir medyaya ihtiyacımız var. Aynı zamanda bu medyanın sesi çok çıkan ve gücü elinde bulunduranların değil, herkesin medyası olduğunu görmeye ihtiyacımız var. Medyanın insan haklarını merkeze alan, insan haklarının varlığına ve güvencesine özen gösteren, hak ihlallerini haber yapan bir yeni haberciliğe yönelmesi acil bir öncelik olarak önümüzde duruyor. Okuyucuların hak odaklı bir medya okuryazarlığı geliştirerek, medyayı ayrımcı, cinsiyetçi, milliyetçi, ırkçı kısaca etnosentrik diliyle yüzleştirmesi gerekiyor.

Prof. Dr. Yasemin İNCEOĞLU
inceogluy@gmail.com

Türkiye'de LGBT Birey Olmak...

Türk medyasında eşcinselliğin temsilini kabaca üç dönemde sınıflandırabiliriz...

12 Eylül askeri darbesi sonrası, adeta normal dışı ve “hayali bir varlık” olarak algılanan ve “homoseksüel” diye adlandırılan eşcinseller, medyada cinayet, ahlaksızlık, ters ilişki, fuhuş, dönme, çocuklara kötü örnek oluşturmakla ve AIDS hastalığıyla anılıyorlardı. Eşcinsellik eşittir travestilik ve transseksüellik formülünün egemen olduğu birinci dönemin ardından, görünür olma ama aynı zamanda medyadan kaçma döneminde yaşanan özgüven eksikliği kendini medyaya güvensizlik olarak ortaya koyuyordu, bu dönemi belki de “yarı maskeli” dönem olarak nitelemek yanlış olmaz.

İkinci dönemde Kaos GL, Türkiye'nin ilk gey ve lezbiyen dergisini 1994'te çıkardı. Ayrıca dönemin Express dergisi ve Cumhuriyet gazetesi de eşcinsel hareketine sayfalarında yer verdi.

Üçüncü dönem artık “maskesiz” olarak tanımlanabilecek bir dönem. Kaos GL 1 Mayıs 2001'de “eşcinseliz, gerçeğiz, buradayız” pankartlarıyla özgür ve özgüvenli bir biçimde meydanlara işçiler ve öğrencilerle birlikte indiler.

Günümüzdeki durumu zaten herkes biliyor. Genelde medya LGBT'ler ile ilgili haberler yapmada çiraklık döneminden ustalık dönemine geçti desek de, bazen son derece duyarlı yayınlar yapanların zaman zaman da, dozaj ayarını kaçırarak haberler yaptıklarını ve “Gay barlardan çıkıp gasp yaptılar”, “travesti dehşeti”,

“eşcinsel cinayeti”, “ters ilişki teklif etti, öldürdüm”, “travestiler caddelerde fuhuş pazarlığında” türden manşet attıklarını görüyoruz.

Gerçekten LGBT bireylerin medyada temsili bazen oldukça sorunlu. Homofobik ve cinsiyetçi ataerkil yapının medyaya yansımaları olarak özetleyebileceğimiz bu sunum çerçevesinde genelde LGBT bireyler cinsellikle ve suçla özdeşleştirilerek ve cinsel yönelimleri ve/veya cinsiyet kimlikleri ön plana çıkartılarak zaman zaman da karikatürize edilerek haberleştiriliyor.

Örneğin “gey hırsız” gibi bir manşetin yaygın medyada karşımıza çıkması olasıdır. Hırsızın cinsel yönelimi haber değeri taşımazken veya hırsız heteroseksüel olduğunda belirtilme gereği duyulmazken, gey olduğunun belirtilmesi oldukça yanlış bir uygulama.

Bu konuda Reuters'in şu yaklaşımı bize yol gösterici olmalıdır: **“Bir kişinin ırk, renk, etnik, dini aidiyeti, cinsel yönelimi sadece konuyla bir bağlantısı olduğu takdirde belirtilmelidir.”**

LGBT bireylere uygulanan şiddeti onaylayan veya hak etmiş gibi gösteren haberler de var. Cinsel yönelimlere ilişkin nefret söylemi hemen hemen tüm gazetelerin 3. sayfa haberlerinde yer almakta, özensiz dil kullanılmakta, başlık ve içeriklerde olumsuz eklemeler yapılmaktadır. LGBT haberleri her tür suç, şiddet, ahlaksızlık ekseninde işleniyor, LGBT bireyler sapkın veya sapık bireyler olarak ötekileştiriliyorlar. Bunu, nefret söylemi kapsamında ele

almak gerekir, çünkü haber dili şiddetin alt yapısını hazırlar. Şiddet, gelenek, sosyal inanç, metaforlar kullanılarak aşağılayıcı ve nesneleştirici klişeler aracılığıyla meşru kılınır.

İçişleri Eski Bakanı İdris Naim Şahin'in “Eşcinsellik namussuzluk, ahlaksızlık ve gayri insani durumdur” veya Aile ve Kadından Sorumlu Eski Bakanı Aliye Kavaf'ın “Eşcinsellik hastalıktır” açıklaması içinde önyargı, aşırılık, olumsuzluk barındırması ile ayrımcılık içeren bir söylem olarak tanımlanabilir. Daha da önemlisi ciddi bir “dezenformasyon” içermesi açısından çok talihsiz bir açıklama. Bakan, eşcinselliğin psikoterapi ve anti-depresanla iyileştirilebileceğini düşünüyor. Hâlbuki 1973 yılında Amerikan Psikiyatri Derneği, 17 Mayıs 1990'da da WHO (Dünya Sağlık Örgütü) eşcinselliği hastalık kategorisinden çıkartmış, Yogyakarta İlkeleri'nin 18. maddesi de kişinin cinsel yöneliminin tedavi edilemeyeceğini vurgulamıştı.

Diğer yandan, “Lezbiyenlere tecavüz ederek onları topluma kazandırabiliriz” vs. türünden facebook sitelerinde eğlenebilen insanları “umutsuz vaka” olarak görmekten başka şey elden gelmiyor. Bu söylemin “eşcinsellik bir hastalıktır” inancından pek farkı yok, lezbiyenlere tecavüz edip onları hizaya getirmek düşüncesi ciddi patolojik bir durum sergiliyor. Bununla eğlenenleri bir yana bırakın, bir de buna gerçekten yürekte inanan ve çözüm önerisi olduğuna inananlar var. Açıkçası bu yetişkin insan grubunu bu saatten sonra hiçbir yöntemin iflah edemeyeceği aşikar.

Ülkemizde eşcinseller hakkındaki toplumsal algı hakkında fikir verebilecek bir araştırma var. Prof. Dr. Yılmaz Esmer'in 2009 yılında hazırladığı "Radikalizm ve Aşırıcılık" adlı araştırma kapsamında 34 ilde 1715 kişiye sorulan "Kiminle komşu olmak istemezsiniz?" sorusuna katılımcıların %87'si "eşcinsel" kişiler olarak yanıt verdi. Bu sonuç Türkiye'de LGBT bireylerin işlerinin ne kadar zor olduğuna dair bir ipucu veriyor.

AİHM'in eşcinselleri hedef alan söylemleri değerlendirdiği Vejdeland / İsveç davası kararında kullandığı akıl yürütmeden de görüleceği üzere "ırkçılık" kavramı aslında diğer tüm ayrımcı ve ötekileştirici saikleri kapsayan şemsiye bir kavram olarak kullanılmaktadır. Vejdeland davasında AİHM şunları ifade etmiştir:

"Mahkeme, kine tahrik etmek için illaki şiddet kullanmaya veya diğer türden suçları işlemeye yönelik bir çağrıda bulunmanın gerekmediği yönündeki görüşünü tekrar eder. Kişilere yönelik olarak, onları aşağılamak veya alay etmek suretiyle bir saldırı gerçekleştirildiğinde veya toplumun içindeki belli bir grubun karalanması söz konusu olduğunda, ifade hürriyetinin bu sorumsuz kullanımları, yetkilileri ırkçı söylemle mücadele için harekete geçirmek için kafi olmalıdır. Bu bakımdan, mahkeme altını çizerek belirtir ki cinsel yönelim temelinde gerçekleştirilen ayrımcılık 'ırk, köken ve renk' temelinde gerçekleştirilen ayrımcılıklar kadar ciddidir."

Ancak ABD'nin bazı eyaletleri, İspanya, Hollanda, Belçika, Norveç ve Güney Afrika'da eşcinsel evlilikler yasallaştı; diğer yandan Finlandiya, Fransa, İngiltere, Danimarka, İsviçre, Almanya, Portekiz, İzlanda ve Yeni Zelanda'da eşcinsel çiftlere birçok yasal haklar tanınmaya başladı. Ülkemizin üyeliğini beklediği AB ülkelerinde durum böyle iken, siyasi iktidarın bu konuda uzun süre tepkisiz kalması imkânsız. Nasıl ki farklı "açılım" girişimleri var, bu konuda da açılıma ihtiyaç olduğunu düşünüyorum.

Bilindiği üzere, Nefret Suçları Yasa Kampanyası Platformu, Nefret Suçları Yasa Taslağı hazırladı. Taslakta herhangi bir kişi veya gruba karşı, o kişi veya grubun ait olduğu sanılan ırk, etnik köken, renk, din, dil, cinsiyet, cinsel yönelim, cinsiyet kimliği, fiziksel veya zihinsel engellilik, sağlık durumu veya yaş nedeniyle nefret saikiyle işlenen suçlara "nefret suçu" denmektedir. Kanun taslağında nefret saikiyle işlenmiş suçlar olarak; adam öldürme, kasten yaralama, eziyet-işkence, cinsel saldırı, tehdit, cinsel saldırı, çocukların istismarı, kişinin hürriyetinden mahrum bırakılması, inanç, düşünce ve kanaat hürriyetinin kullanılmasını engelleme, konut dokunulmazlığının ihlali, haksız arama, yağmalama, mala zarar verilme, ibadethane ve mezarlıklara zarar verilmesi, genel güvenliğin kasten tehlikeye sokulması ile korku ve panik yaratmak için tehdite yer verilmektedir.

Nefret suçlarında suçun faili, mağduru temsil ettiği ya da temsil ettiği sanılan temel ve vazgeçilmez özelliğinden dolayı kasıtlı olarak hedef seçmiştir; bir başka deyişle sanığın niyeti ve mağdura yönelen saldırı "sui generis" bir yapı arz etmektedir. Ceza hukukunda genel eğilim suçun hangi saikle işlendiğinin dikkate alınmaması yönündedir. 5237 sayılı yasa "töre saikiyle" işlenen suçlar TCK'nın 82-1-k maddesinde olağan suç tanımının dışında ayrıca suçun nitelikli hali olarak cezalandırılmaktadır.

AGİT katılımcısı 56 ülkenin 48'inde Nefret Suçları Yasası mevcuttur. Türkiye nefret suçları yasası olmayan 8 ülkeden biridir. AGİT katılımcısı bir ülke olan Türkiye de diğer taraf devletler gibi kendi mevzuatını bu hususta yeterli hale getirmeyi, veri

toplamayı, nefret suçlarının kapsamlı şekilde araştırılıp kovuşturulmasını garanti altına almayı ve gerektiğinde bu hususta bir dizi eğitim vermeyi taahhüt etmiştir. Bu durumda bu kanunun yukarıda belirtilen tüm karakteristik özellikleri içerecek şekilde çıkması gerekmektedir.

Bu konuda yasal mevzuatın veya özel yasaların çıkarılması tek başına yeterli olmayacaktır şüphesiz. Gerek Avrupa ülkelerinde gerek ABD'de bu konuda yapıldığı gibi, ülkemizde de verilerin toplanmasına ve en önemlisi bu verilerin kamuoyuyla paylaşılmasına, yargı ve medya çalışanlarının eğitimine, nefret mağdurlarına rehabilitasyon desteği sağlayacak düzenlemelere ihtiyaç vardır. Bu konuda en büyük görevlerden biri de medyaya düşmektedir. Medya "biz" ve "onlar" kutuplaşmasını güçlendirmekten ziyade; karşılıklı anlayış, saygı, kimlikler/kültürlerarası diyalogu sağlıklı sürdürebilmek adına kelimelerin ve imgelerin gücünü doğru kullanmalıdır.

Bu konudaki son gelişmeler kaygılandırıcı. Yeni Anayasa çalışmalarını sürdüren TBMM Anayasa Uzlaşma Komisyonu'nun "cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği" nin madde metninde değil de gerekçesinde

ifade edilmesi yönünde uzlaşmaya varması, siyasi ya da hukuki bağlamda bağlayıcılık yaratmamaktadır. Maddenin bu haliyle onaylanması halinde, homofobi ve transfobi temelli hak ihlalleri ile mücadele için temel sorumluluk yargı mensuplarının yorumuna ve insafına bırakılmış olacak. Ancak gelinen noktada LGBT hak mücadelesi açısından çok önemli adımlar atıldığı gerçeğini yadsımamak ve geleceğe dair umutlu olmak gerektiğini de düşünüyorum.

Bu makale Y.Inceoğlu'nun, B.Karakaş - B.Çakır'ın "Erkeklik Ofsayta Düşünce : Futbol, Eşcinsellik ve Halil İbrahim Dinçdağ'ın Hikayesi" (İletişim Yayınları, Aralık 2013) adlı kitabı için yazdığı Önsöz'den alınmıştır.

Doğuş Özokutan

ÇİFTÇİOĞLU

dogusozokutan@gmail.com

Kıbrıs Türk medyasının homofobiyle imtihanı

şeklinde değerlendiren Göze, medyanın homofobik haberlerini desteklemek için “yalan” bilgilere de yer verdiğini söylüyor.

Göze, bu tip haberlerin, özellikle konuyla ilgili bilgiye sahip olmayan insanların kafasını yanlış bilgilerle doldurduğunu anlatıyor.

İrkçılık gibi bir insan hakları ihlali

Homofobinin ırkçılık gibi bir insan hakları ihlali olduğuna işaret eden Göze'nin anlattıkları, gazetecilik etik ilkelerinin, nefret söylemi ve ayrımcı dil ile ilgili bölümlerini, tekrardan hatırlamak gerektiğini düşündürüyor. Gülten Göze'nin konuyla ilgili olarak sorularımıza verdiği yanıtlar şöyle:

Kıbrıs Türk basınının LGBT bireylere yaklaşımını nasıl buluyorsunuz?

“Bu konuyla ilgili “magazin gazeteciliği” yapıldığını düşünüyorum. Ancak bu magazin gazeteciliği sadece LGBT bireyler

konusunda değil başka konularda da yapılıyor.

Homofobiyi ataerkil sistemden ayrı düşünemeyiz. Basınımızın ve toplumun homofobik tutumuyla kadına yönelik tutum farklı değil. Basın sürekli bir ötekileştirme hali içinde.

Medya bu homofobik haberlerini desteklemek için doğru olmayan bilgileri de referans olarak kullanıyor. Örneğin AIDS'in eşcinsellik nedeniyle bulaştığına dair yanlış bilgi, bir şekilde medyada günlerce yayımlandı. Bazı köşe yazarları durumu sağlıklı bir şekilde işlese de en derin homofobik yaklaşımları yine en fazla köşe yazarlarında görüyoruz. Ülkemizdeki köşe yazarları kendi görüşlerini aktarıyor. Ancak gazetecilerin sorumluluğu gerçek bilgileri aktarmak.

“Homofobi bir insan hakları ihlali”

Gazetecilerin unutmaması gerekir ki, homofobi bir insan hakları ihlali.

Çünkü toplumun bir parçası olan LGBT bireyleri tamamen dışlayan, onları yok sayan, bütün sosyal haklarını ellerinden alan, yaşamsal bütün gerekleri ortadan kaldıran bir korku şeklidir. Homofobi çok yıkıcıdır.

İrkçılık, cinsel ayrımcılık neyse, homofobi de odur. Homofobi, bireyin cinsel yönelimine direkt saldırıdır ve onu toplum dışına itişidir. Bu da toplumun bütün üretim şeklini felç eden, bireyi işlevsizleştiren, yaşamsal haklarını elinden alan bir korku şeklidir.

Bu korku hem eşcinsel bireylere, hem de toplumun diğer bireyelerine büyük zararlar vermektedir.

■ **QUIR Kıbrıs Aktivisti Gülten Göze: “LGBT bireyler konu olduğunda, magazin gazeteciliği yapılıyor”**

■ **“Basınımızın ve toplumun homofobik tutumuyla kadına yönelik tutum farklı değil. Basın sürekli bir ötekileştirme hali içinde”**

Yıl 2010, aylardan ekim. Uganda'da Rolling Stone isimli bir gazete “eşcinsel olduğunu tespit ettiği” 100 kadar ismin açık kimlikleriyle birlikte fotoğrafını yayınladı. “100 pictures of Ugandas top homos leak” (Uganda'nın 100 “homo”sunun fotoğrafı ortaya çıktı) manşetiyle yayınlanan haberin mesajı, alt başlıkta açıkça veriliyordu: “hang them” (asın bunları.)

Okuyuculara bu amaçla, fotoğrafı yayınlanan kişilerin açık adresleri bile verilmişti. Haberin iç sayfalara dönen kısmında, alt başlık şöyle açıklanmıştı: “Asın onları: Onlar çocuklarımızın peşinde.” Gazetenin hedef gösterdiği isimlerin çoğu saldırıya uğradı, pek çoğu işini kaybetti.

Fotoğrafı yayınlanan isimlerden David Kato ise, evinde vahşice öldürüldü. İşte tam bu noktada, LGBT haklarını savunan Quir Kıbrıs Derneği aktivisti Gülten Göze'nin, Ceza Yasası'yla ilgili değişiklik önerisinin görüşüldüğü günlerde Kıbrıs Türk medyasının tutumuyla ilgili endişelerine kulak vermenin önemli olduğunu düşünüyorum.

Kıbrıs Türk medyasının LGBT bireylerle ilgili haberlere yaklaşımını “magazin gazeteciliği yapılıyor”

Gülten Göze

Toplumu birbirine bağı zincirler şeklinde düşünürsek, homofobi kayıp bir halkadır, hastalıktır ve tedavisi de vardır.”

Sizce bu tavır ve tutum toplumun LGBT bireyler hakkındaki düşüncelerine nasıl etki ediyor?

“Daha önce bahsettiğim AIDS'in eşcinsellik yoluyla geçtiği yönündeki yanlış haberin altına yazılan yorumlara baktığımızda haberi okuyan insanların “terörize” edildiğini ve akıllarına yanlış bilgiler sokulduğunu görebiliriz.

Bu tip haberler özellikle konuyla ilgili bilgiye sahip olmayan insanların kafasını yanlış bilgilerle dolduruyor. Öte yandan haberler LGBT bireyleri de endişelendiriyor.

Ceza Yasası gündem olduğunda kimse bu denli olumsuz tepki beklemiyordu. Çünkü bu sadece insanların birbirini sevmesiyle ilgili bir durumdu. Şunu da söylemeliyim ki, yasa geçtikten sonra Yenidüzen gazetesinin logosunda gökkuşağı kullanması

LGBT olsun olmasın birçok bireyin yüzünü güldürdü.”

Bu bağlamda basından beklentiniz nedir?

“Toplumda konuyla ilgili farkındalık yaratılması için basına önemli görev düşüyor. Basın toplumsal cinsiyet eşitliği, LGBT hakları ve dilin

etkilerine daha fazla yer verebilir. Ancak şunu da belirtmeliyim ki esas farkındalık eğitimle gelir. Tabi bu bir maraton. LGBT bireyler görünür oldukça LGBT bireyleri anlayan insanlar da LGBT bireylerle birlikte durdukça daha çok insanın gerçekliği göreceğine ve yaratılan sahte imajın kaybolacağına inanıyorum.”

LGBT BİREYLERE SORDUK...

“HOMOFOBİK HABERLER OKUDUĞUNUZDA NE HİSSEDİYORSUNUZ?”

*Doğduğum, büyüdüğüm bu adayı terk etmek zorunda kalacakmışım gibi geliyor.

*Homofobik bir haber okuduğumda midem bulanıyor, kendimi kötü hissediyorum.

*Yalnız hissediyorum ve korkuyorum. Ama annemin telkini geliyor aklıma; “değişimin önünde hiçbir şey duramaz”

*Hiç bir şeyin kolay olmadığını, daha yolun başında olduğumuzu ve uğraşmaktan vazgeçmememiz gerektiğini düşünüyorum.

*İnsanların bilmeden, düşünmeden, sormadan, empati kurmadan, sonra olacakların sorumluluğunu almadan ne denli ağır itham yapabileceğini ve bunun ne denli korkunç bir alışkanlık olduğunu hissediyorum.

*O büyük ithamlar, cümleler, kendinden geçmiş ifadelerin "fikir" gibi masum bir kalıba sokulmasının "cinayet" gibi vahim sonuçlara varabileceğini bilmek, söz ve sonuç arasındaki ilişkiye ne kadar uzak olduğumuzu hatırlatıyor bana.

Levent ÖZADAM
leventozadam@gmail.com

Medyada 'cinsiyet' katliamı..!

seks objesi olarak sunan, erkeğe bağımlı, destekçi eş ve anne rolleriyle özdeşleştirmektedir.

Bu nedenle medyamızda kadınlar, kendi kimlikleri ile değil, erkekler üzerinden temsil edilmektedirler. Bu temsil biçimi, ataerkil sistemin var olduğu her yerde söz konusudur. Erkek imajları ise ağırlıklı olarak güçlü, aktif, bağımsız ve cinsel olarak kendine güvenen karakterlerdir

Doç. Dr. Hanife Aliefendioğlu, KKTC'de üniversite öğrencileriyle birlikte gazetelerde yaptığı “toplumsal cinsiyet ve medya araştırması” sonuçlarını açıklarken, gazetelerde doğrudan kadına yer veren haber oranının yüzde 5 olduğunu ve kadının daha çok görsel bir malzeme olarak yer aldığına dikkat çekti. Aliefendioğlu, kadına yönelik şiddet haberlerinde dilin de diğer kadınlara yönelik uyarı niteliğinde olduğuna işaret ederek, haber başlıklarının da “durup dururken şiddet uygulanmadı” mesajı verecek şekilde atıldığını söyledi. Kadına yönelik şiddet haberlerinin genelinde dilin duyarsız olduğuna işaret eden Aliefendioğlu, şiddetin normalleşmesinde medyanın rolünün önemine vurgu yaptı. (Halkın Sesi, 26.11.2013).

Öte yandan, kullanmak için tercih edilen haberler öyle bir eşitsiz dağılıyor ki sayfalara...

Çok kez rastladığımız “**Kadın Sürücü Kaza Yaptı**” ya da “**Cani Anne Bebeğini Evde Yalnız Bırakarak...**” gibi manşetler medyamızda sadece erkek dilini değil, aynı zamanda düşman dilini de hakim kılıyor. Bir boşanma haberinde ise yine odak noktası kadındır, bu haberleri yapan da genelde medyadaki erkeklerdir.

“Medyamızdaki kadının durumu” ile “kadının medyamızdaki durumu” birbiriyle çok ilintilidir aslında. Haberin öznesi olan kadının ele alınışındaki yaklaşım ve dil, yazı işlerine hakim olan zihniyetin sonucu değil midir? Ve zihniyet yüzde 90 erkektir. Çünkü medyada çok sayıda kadın çalışan bulunmasına karşılık, vitrine çıkarılan (yazar) az sayıda kadının yanı sıra çok daha az sayıda yönetici kadın var. Gazete künyelerine ve köşelerine bir göz atmak bile bir çırpıda fikir verebilir.

Tüm medya çalışanlarının, kadın konusunda doğru hassasiyetler içinde olması ve mücadele etmesi gerekmektedir. Hepimiz içerden çaba göstermeliyiz. Biz medya mensuplarına düşen görev, dillerimizi, kadına bakışımızı yeniden gözden geçirmek ve yöneticilerimizi uyarmaktır.

Medyada çalışan kadınların erkek diline teslim oluşu, bu dilin içselleştirilmesine ve mazur görülmesine neden oldu. Dolayısı ile kadın gazetecilerin, hemcinslerine uygulattırdıkları düşman dili ile yüzleşmeleri gerekmektedir. Sektör içinde daha etkin olabilmek için çaba içinde olmaları gerekiyor.

Okura düşen görev ise kadının aşığılandığı, düşman dilinin kullanıldığı yayınlara tepki vermektir.

Kısacası medyanın “Toplumsal Cinsiyet” bakış açısına sahip çalışanlara ihtiyacı var. Başka bir deyişle eğitim şarttır. TCE (Toplumsal Cinsiyet Eşitliği) ne demek önce onu kavramalıyız. Çünkü medyanın eğitilmesi demek, topluma da ulaşmak demektir.

Medyanın cinsiyet dili konusunu işlerken, öncelikle cinsiyet ve toplumsal cinsiyet kavramlarını ele almak gerekir.

Cinsiyet, doğumla birlikte edinilmiş, cinsel organlar ve fiziksel özelliklerle farklılaşmış kadınlık ya da erkeklik halidir. Toplumsal cinsiyet ise, bu biyolojik farklılığa eklenmiş ve sosyalleşme süreciyle kazanılmış, kadına ve erkeğe ait rollerle belirlenmiştir. Örneğin, kadının çocuk doğurabilmesi bir cinsiyet özelliği iken, bu çocuğun her türlü bakımı ve sosyal gelişiminden öncelikli olarak annenin sorumlu olması bir toplumsal cinsiyet özelliğidir.

Bu noktadan hareketle, ülkemizdeki medyaya baktığımız zaman, medyanın toplumsal cinsiyeti ön plana çıkararak haber ürettiğini görüyoruz. Haberin dikkat çekmesi ve bilginin kolay ve süratli algılanması için medya, toplumsal cinsiyet normlarına uygun olan kadın- erkek ilişkilerini bir araç olarak kullanmaktadır.

Hal böyle iken, yazılı ve görsel basında topluma sunulan kadın figürlerinin de fiziksel ve cinsel özellikleri ön plana çıkartılmış, bedeninin bir tüketim malzemesi olarak kullanıldığı şekliyle yer almakta olduğunu görüyoruz. Medyamızdaki kadının bu temsil biçimi, kadının diğer özelliklerini yok saydığı için kadını erkeğe oranla güçsüz kılan,

GTI

Gürdağ Trading & Industry

GTI

Gürdağ Trading & Industry

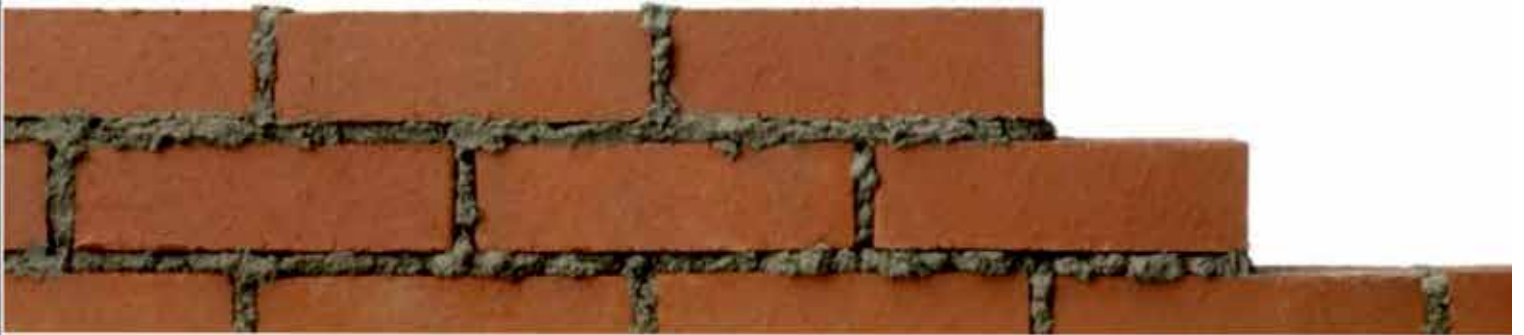
GÜRDAĞ TRADING & INDUSTRY LTD.

AKILLI BİNALAR, AKILLI TUĞLA İSTER!

farklı beklentilere
farklı çözümler...

HASPOLAT SAN. BÖL. YILDIRIM SOK. NO:3 LEFKOŞA
TEL: (392) 233 58 55 FAX: (392) 233 58 56

Cumhuriyet Meclisi Hukuk ve Siyasi İşler Komitesi Başkanı, CTP-BG Milletvekili Tufan Erhürman, Ceza Yasası'nı anlattı, tepkilerin nedenini "okuma ve araştırma alışkanlığı olmamasına" bağladı...

“Bir insan hakları meselesi”

İsmet OYAL
ismetoyal@gmail.com

“Okuma-araştırma alışkanlığı olmayan ve magazin meraklı bir toplum olduğumuzdan Ceza Yasası sadece eşcinsellikle ilgili maddeleri değiştiren bir yasa değişikliği zannedildi”

“Yeni yasayla cinsel dokunulmazlık bir insan hakkı kabul ediliyor. Artık cinsel dokunulmazlığı korunan sadece kadın değildir. Erkeğin de cinsel dokunulmazlığı korunuyor”

“Yasa toplumda son dönemlerde maalesef yaygınlaşan küçük yaşta çocuklarla cinsel ilişki veya akraba olup da küçük yaşta çocukla cinsel ilişkiye cezaları artıran yeni düzenlemeler getiriyor”

“Bizim derdimiz ahlaki korumak değil, insanların cinsel dokunulmazlığını korumak”

“Bu bir insan hakları meselesidir ve öncelikli meselelerden biridir. Bu eleştirilerin hiç biri anlamlı değildi”

Ceza Yasası... Yasayı toplumun büyük kısmı “eşcinselliği serbest bırakan yasa” olarak bildi. Hatta, sosyal medyada öyle eleştiriler yapıldı ki

“ben mi yanlış anladım” diye bir çok kez tekrardan bakmak zorunda kaldım. Ben kendi adıma tarafım. Zaten ülkede suç olmayan bir şeyin suç olmamasından rahatsız değilim. Sosyal medyada çok karşı olan bir iki kişiyle konuşmaya çalıştım, sonra vazgeçtim. Anladım ki insanlar dinlediklerini anlamak yerine, kafalarındakini yansıtmak istiyor. Bıraktım. Benim kendi adıma böyle bir lüksüm var ama sanırım önerge sahiplerinden Hukuk ve Siyasi İşler Komitesi Başkanı Tufan Erhürman'ın yok. Çünkü eleştirileri yanıtlıyor, anlatıyor, anlatıyor... Bıkmadan

usanmadan, nasıl anlaşılabilir demeden...

Tufan Erhürman'la Ceza Yasası'nı, medyaya düşen görevi konuştuk, görüş ve düşüncelerini aldık... Benim için çok keyifli bir sohbetti. Umarım siz de keyifle okursunuz...

Ceza Yasası'na eşcinsellik üzerinde yapılan eleştirilerin bir nedeninin okumamak olduğunu düşündüğünü söylüyor Erhürman ve ekliyor: “Biz aslında zannettiğimiz kadar eğitilmiş,

okuyan ve Avrupa kültürüne entegre olmuş bir toplum değiliz.” Erhürman, bunun olumlu tarafının ise, yasa önerisiyle birlikte bu eksikliği anlamamız ve bu yüzleşmeyle birlikte ileriye doğru adım atmanın yolunun açılması olarak görüyor...

İşte Erhürman'ın değerlendirmeleri...

Ceza Yasası en geniş anlamda “eşcinselliği serbest bırakan yasa” olarak anıldı ama bunun yanında cinsel suçları düzenliyor. İdam cezasını kaldırıyor.

“44 maddelik bir yasa ve bu yasanın 17 maddesi idam cezasıyla ilgili hükümlerin ayıklanmasıyla alakalı. Onun dışındaki maddelerin büyük bölümü de 'ahlaka aykırı suçlar' başlığı altında düzenlenen kısma ilişkin...”

Yasa ölüm cezasını kaldırıyor...

“Ölüm cezası Anayasa'da hala var aslında. Ama bu cezanın uygulamaya

geçirilmesi ancak Ceza Yasası aracılığıyla mümkün olur. Haziran ayında Anayasa'nın değiştirilmesini planlıyoruz. Ama öncelikle yasadaki ölüm cezasını çıkararak, uygulanmasını olanaksız hale getirmeyi istedik... Tabii ölüm cezası 1974'ten beri uygulanmış değil ancak yine de orada bulunuyor olması özellikle modern hukuk devleti ilkesi çerçevesinde çok kabul edilebilir bir şey değil."

Ahlaka aykırı suçlar yerine cinsel dokunulmazlığa yönelik suçlar...

"Yasanın ölüm cezasıyla ilgili maddelerinin dışındaki büyük bölümü 'ahlaka aykırı suçlar' başlığı altında düzenlenen kısma ilişkindir. Bu yasa geçmeden önce uygulanan ve 1929 tarihinde yapılmış Ceza Yasası'nda bu bölüm 'ahlaka aykırı suçlar' olarak düzenlenmişti. Baktığımızda 2 temel mesele görüyoruz. Birincisi temel olarak kadına yönelik veya kadının cinsel bütünlüğüne yönelik ya da cinsel dokunulmazlığına yönelik suçların düzenlendiğini görüyoruz. Bu bize o zamanın ahlak anlayışı çerçevesinde sadece kadına yönelik bir cinsel fiil gerçekleşirse ahlakın bozulduğu anlayışının hakim olduğunu gösterir. 'Erkeğe yönelik cinsel suç işlenemez' gibi bir temel anlayış hakim. 1929 yılında bu durum anlaşılabilir ama bugünün koşullarında kesinlikle kabul edilebilir bir şey değil. İkincisi ve daha da vahim olanı 'ahlaka aykırı suçlar' olarak düzenleniyor bu kısım. Yeni yasada korunmaya çalışılan değer, toplumun ahlakı falan, değil bireyin cinsel dokunulmazlığı. Cinsel dokunulmazlık bir insan hakkı olarak kabul ediliyor. Dolayısıyla da bireyin cinsel dokunulmazlığı ihlal edildiği zaman acaba bu toplumun ahlakına zarar verir mi, vermez mi diye düşünmenin bir manası yok günümüz toplumunda. O yüzden biz ahlaka aykırı suçlar kategorisini tamamen cinsel dokunulmazlığa yönelik suçlar olarak düzenledik. Tabii bu başlıktaki

bir değişiklikten ibaret değildir. Hükümlerin genel anlayışı da bu yönde ele alındı."

Cinsel suçlar...

"Cinsel suçlar kademeli olarak 3 türde düzenlendi. Bunlardan biri cinsel taciz. Cinsel tacizden kastımız hiç bireye dokunmadan sözle ya da yazıyla onun cinsel dokunulmazlığını ihlal etmek. İkincisi cinsel saldırı. Cinsel saldırıda bireye dokunarak tensel temas sağlayarak cinsel dokunulmazlığı ihlal. Üçüncüsü ise cinsel tecavüz. Bunda ise bireyin vücuduna giriş yaparak bireyin dokunulmazlığını ihlal etme. Bu giriş, anal, oral veya vajinal yoldan olabilir."

Sadece kadına değil erkeğe yönelik olarak da suç

"Üç kademeli suçun da sadece kadına değil erkeğe yönelik olarak da işlenebileceği yasada düzenlendi. Dolayısıyla artık cinsel dokunulmazlığı korunan sadece kadın değildir. Erkeğin de cinsel dokunulmazlığı korunmaktadır."

Cinselliğe rıza yaşı 16...

"Bu bölümde yapılan bir başka yenilik de, daha önce bir takım yaş

şöyle bir anlayışımız vardı: Dünyadaki örneklerine de bakarak cinselliğe rıza yaşı diye bir yaş belirledik. Cinselliğe rıza gösterme yaşı 16 olarak belirlendi. Bunun sebebi de yasalarımıza göre 16 yaşında birine ebeveyn rızasıyla evlendirilme imkanı sağlanması. Yasa koyucu 16 yaşını evlenebilecek bir yaş olarak görüyor. Dolayısıyla 16 yaşın altındaki bireyin cinsel rıza göstermeye ehil olmadığını kabul ediyoruz. Bu yaş ülkeden ülkeye değişir. 18 olan ülke olduğu gibi 14'e kadar inen ülkeler de var. Biz bir paralellik sağlamak istedik. 16 yaşında evlenebilecekse bu yaş ve üstünde cinselliğe rıza göstermesi mümkün. Ancak 16 yaşın altındaysa cinselliğe rıza gösteremez diye kabul ediyoruz. Çünkü bireyin yaptığı faaliyetin sonuçlarının ne olacağını öngörme yeteneği henüz oluşmamış. Bir hamilelik veya cinsel yolla bulaşan bir hastalık gündeme gelebilir. Bu yaşı daha aşağıya indirmek istemememizin bir sebebi de ülkemizde cinsel eğitim olmaması. Cinsel eğitimin olduğu bir ülke olsaydı ve çocuklar yaptıklarının sonuçlarını veya korunma yöntemlerini bilebilecek durumda olsalardı rıza yaşı denen sınırı daha aşağıya çekmek düşünülebilirdi. Ama bugünkü koşullarda 16 yaşı, rıza yaşı kabul ettik."

16 yaşından küçük çocukla ilişki tecavüz kapsamında

“Küçük bir çocukla cinsel ilişkiye girildiği anda o çocuk ister erkek, ister kız olsun bunu tecavüz olarak ele almak gerekiyor. Çünkü rıza olmayacağına göre rızanın olmadığı yerde cinsel ilişki kuruluyorsa bunu tecavüz olarak adlandırmak gerekiyor. Eşcinsellik meselesini değerlendirenler şunu hep gözden kaçırdılar. Aslında eşcinsel cinsel ilişki suçtu Fasıll 154'te ama sadece erkek eşcinseller arasında suçtu. Eşcinsellik iki erkeğin birlikte olması olarak algılanıyordu 1920'li yıllarda. Ahlaklı esas mesele ve erkek ihlal ediyordu ahlakı. Kadın da ahlak olarak somutlaşıyordu. Dolayısıyla biz burada ergin iki erkeğin cinsel ilişkisine devletin müdahale edemeyeceğini, kendi yönelimlerinden dolayı kendi isteyecekleri bir şey olduğunu kabul ettik. Ama 16 yaşından küçük bir erkekle 18 yaşından büyük bir erkeğin cinsel ilişkiye girmesi durumunda 18 yaşındaki erkeğin tecavüz suçu işlediğini de düzenledik. Dolayısıyla sanki eşcinsellikle ilgili düzenlemeyle çocuklar korumasız kalacak diye bir algı vardı, bu tamamen yanlış. Tam tersine bizim getirdiğimiz düzenleme 16 yaşından küçük çocuklar için tam bir koruma getiriyor.”

Cinsel ilişkiye rıza göstermeye ehil olmayan kişilerle ilgili düzenleme

“Benzer düzenleme cinsel ilişkiye rıza göstermeye ehil olmayan kişiler için de yapıldı. Onların cinsel ilişkiye makul sürette rıza göstermesi mümkün olmadığı için otomatik olarak öyle bir kişiyle cinsel ilişkiye girilmesi de aslında cinsel tecavüz. Çünkü cinsel tecavüz normal şartlarda rıza olmadan kaşıdakine zor kullanılarak yapılan bir şeydir. Toplumda son dönemlerde maalesef yaygınlaşan küçük yaşta çocuklarla cinsel ilişki veya akraba olup da küçük yaşta çocukla cinsel ilişkiye cezaları artıran yeni düzenlemeler getiriyor bu yasa...”

Neden eşcinsellik ön planda...

“Bu kadar şey düzenlenmesine rağmen toplumda iki erkek arasındaki ilişki suç olacak mı, olmayacak mı diye konuşuluyor. Ve şu cümleyle söz ediliyor: 'Eşcinsellik suç olmaktan çıkarılıyor'. Bu cümle iki açıdan yanlış. Bir kere eşcinsellik suç değil yani 'ben eşcinselim' diyerek suçlu olmuyordunuz, sadece cinsel ilişki sırasında yakalanma halinde bir suç işlenmiş oluyordu. İkincisi sadece erkekler söz konusu olduğunda cinsel ilişki suç oluyordu. Kadınlar

arasındaki cinsel ilişki yine suç değildi. Ama bizim bütün yaklaşımımız insanların cinsel dokunulmazlığını korumak olduğundan 18 yaşından büyük iki insanın kendi özel alanlarında ne yaşadıklarının hiç bir şekilde devleti ilgilendirmediğini ve Ceza Yasası'nın da konusu olmadığını düşünerek bu düzenlemeyi getirdik.”

Derdimiz ahlakı korumak değil, insanların cinsel dokunulmazlığını korumak

“18 yaşından büyük iki insanın kendi özel alanlarında ne yaptığını düzenlemek zaten hem modern ceza hukukuna ters, hem AİHM kararlarına, hem de bizim metodolojimize ters. Çünkü bizim derdimiz ahlakı korumak değil, insanların cinsel dokunulmazlığını korumak. Yani bir kişi kendi arzusuyla bir cinsel ilişkiye giriyorsa bu onun cinsel dokunulmazlığının ihlal edildiği anlamına elbette gelmeyecektir. Dolayısıyla bunun Ceza Yasası'yla korunmaya çalışılması kadar abes bir şey olamaz, o düzenleme öyle yapıldı. Bunun yanına bir de başka bir şey eklendi tabii.”

Nefret suçları ve basın...

“Günümüz ceza hukukunda nefret suçları diye bir kategori oluştu. Yani insanlara cinsel kimliklerinden, cinsiyet kimliklerinden ya da cinsel yönelimlerinden dolayı veya cinsiyetlerinden dolayı, duyduğunuz bir nefret nedeniyle onları aşağılamak için toplumda tiksiniilen bir duruma düşürmek için konuşmalar yapar, yazılar yazarsanız bütün bunların nefret suçları ya da nefret söylemi adı altında cezalandırması gündemde. Yasaya göre nefret söylemi -basın, yayın veya internet medyası dahil yapılması halinde ağır bir suç işlenmiş olur. Nefret söylemi sadece cinsel suçlar için değil dünyada yani bir kişiye ırkı, rengi veya etnik kökeni dolayısıyla benzer şeyler yaptığınız zaman bunlar da nefret suçu kapsamına girer aslında. Ama biz

sadece cinsel dokunulmazlığa yönelik suçlar kısmında düzenleme yaptığımız için sadece o bölümün içerisinde cinsiyet, cinsel yönelim ve cinsiyet kimliğinden kaynaklanan nefret suçlarını düzenledik ama bence hala Ceza Yasamızda bir eksiktir diğer alanlardaki nefret suçlarının da düzenlenmemiş olması... Bu önümüzde bir proje olarak duruyor. Çünkü ülkede ırktan, etnik kökenden, doğduğu yerden kaynaklı insanlara nefret söylemi yapılabiliyor. Bunların da suç olması lazım çünkü düşünceleri açıklama özgürlüğü ile bireyin haklarının korunmasının çatıştığı bir alan söz konusu. Yani siz düşüncenizi dilediğiniz gibi açıklayabilirsiniz elbette ama düşüncenizi açıklarken nasıl ki birine hakaret ettiğiniz zaman suç kategorisine giriyor, dünyanın hemen hemen her yerinde birine nefret yönelttiğiniz zaman ve onu tiksiniyen duruma düşürdüğünüz zaman da bir suç halinde düzenlenmesi gerekiyor bunun. Bunu da getiriyor bu yasa..."

Okumuyoruz...

"Bana yasayla ilgili gelen bir tepki yok. İnsanlar nereye tepki göstereceklerini çok iyi biliyorlar. Bana 'şurada yanlış yapıyor' diye bir tepki ulaşmadı. Ama şunu düşünüyorum sosyolojik olarak. Burada birkaç tane faktör devreye girdi. Bunlardan biri okuma alışkanlığı olmayan bir toplumdan söz ediyoruz. Bir kere yasa önerisi aşamasındayken bu taslak yasa önerisiyle ilgili bir yorum yapmadan önce öneriyi baştan sona okumak gibi bir çaba içerisine kimse girmedi. Nereden hareketle bu eleştiri yoğunlaştı basında bir tane kavram gördüler 'eşcinsellik suç olmaktan çıkıyor' gibi ki bu ifade de iki açıdan yanlıştır ama herkes hemen oraya odaklandı ve son güne kadar avukatlar ve medyada çalışanlar da dahil birkaç maddelik bir yasa değişikliği zannettiler bunu. Yani sadece eşcinsellikle ilgili maddeleri değiştiren bir yasa değişikliği zannedildi. Demek ki birinci nokta okuma alışkanlığının olmaması,

araştırma alışkanlığının olmaması. İkincisi ise magazine çok meraklı bir topluma sahip olmamız. Yani işin magazin olarak gördükleri tarafı bu oldu. Ve bunu öne çıkararak bunu konuşmayı tercih ettiler. Bir başka nokta, siyasi alışkanlık olarak da görüyorum ben bunu, yapılan herhangi bir işi genel olarak kötüleme eğilimi. Hiç bir şey yapmadığınız zaman hiç bir şey yapmadığınız için eleştiriliyorsunuz; birşey yaptığınız zaman da ya yaptığımız iş önemsizdir diye, ya da ilk olarak yapılması gereken iş o değildir diye eleştiriliyorsunuz."

İnsan hakları öncelikli olmalı

"Bize bu konuda çok eleştiri geldi. Mesela 'yapılması gereken ilk iş bu muydu, başka iş yok muydu' diye eleştiri geldi. Bir kere şunu görmüyordu bu eleştiriyi yapanlar.

Yapılan ilk iş bu değildi. Bu aslında 2013 Mart ayında UBP tarafından Meclis'e sunulmuş bir taslak vardı ve tam aynı olmasa da onunla paralel bir öneriydi. Düzenleme alanları aynıydı. 2013 Mart'tan 2014 Ocak'a kadar beklemiş bir projeden bahsediyoruz, dolayısıyla ilk olarak nitelendirmek mümkün değil. Bir de Meclis oluştuktan sonra Meclis'ten geçen ilk yasa falan da değil. Birçok yasa Meclis'ten geçti. Biz bu yasayı gündeme aldık diye başka birtakım yasaların görüşülmesine engel değildi. Komitelerde birçok yasa görüşülüyor. Dolayısıyla 'her şeyi bıraktık da bu yasayı görüştük' diye bir durum olmadı. Bir başka nokta

bize bu yönde eleştiri yönelten milletvekillerinin siciline bakılırsa aralarından herhangi birinin Meclis açıldı açılalı tek bir yasa önerisi bile sunmadıkları görülüyordu ki eğer bize eleştiri 'başka işiniz yok muydu' yönündeyse 'Sizin ne işiniz vardı. Niye bir şey sunmadınız' sorusu akla gelir. Yani biz bunu sunduk. Siz ne yaptınız. Mesela 'ekonomik konularda niye yasa önerisi hazırlanmadı' deniliyordu. E bu eleştirileri yönelten milletvekilleri buyursun da ekonomik konularda öneri sunsunlar diyebilirdik. Ama hepsini bir yana bırakın, dünyada siyasette insan hakları en öncelikli konulardan biridir her zaman. Söylenenler doğru olsa ve herkes bu noktada çalışsaydı bile, bu bir insan hakları meselesidir ve öncelikli meselelerden biridir. Bu eleştirilerin hiç biri anlamlı değildi."

Okumuyorsanız yorum yapmayın

"Bazı yazılanlara şaşırılmamak elde değil. Bir de okumayabilirsiniz, vakit de ayırmayabilirsiniz ama okumadığınız vakit ayırmadığınız konuda bu kadar çok niye meraklısınız? Yani hiç okumadığınız bir konuda yazmayıverin! Başka konuları daha çok okuyorsanız onları yazın. Ha bu konuda söz söylemek istiyorsanız o zaman buyurun okuyun. Ki bu konuda yazabilmek için sadece yasa önerisini okumak da yeterli değildi aslında başka bir sürü şey daha okumak gerekiyordu. En azından dünyada ne oluyor, ne bitiyor AİHM'in bu konuda kararları var mı. Veya işte Avrupalı bir toplum olduğumuzu durmadan söylüyoruz. Hatta biz AB'ye girmedik ama değerler açısından Avrupalıyız diyoruz. Peki Avrupalıyız da Avrupa'nın bir tek ülkesinde bile suç olmayan, düzenlenmemiş bir şeyin suç olmasını kabul edilebilir buluruz ki Türkiye de dahil buna... Hatta daha önemlisi hala bilmeyen ama gazeteci diye ekranda boy gösteren insanlar, 'Türkiye'de bir zaman suçtu da kaldırıldı' diyor. Hayır Türkiye'de hiç bir zaman suç olmadı. Yani tarih boyunca Türkiye'de eşcinsel cinsel ilişki, suç olarak düzenlenmedi. Bir de şunu çıkardılar Müslüman toplumlarda bu olmaz. Türkiye'den

daha Müslüman olmadığımız açık olduğuna göre, yani nasıl oluyor da Türkiye gibi yanı başımızda Müslüman bir ülkede suç olarak düzenlenmemiş bir şey bizde suç olarak düzenlendi ve bu kaldırılıyor diye ortalık birbirine girdi? Kaldı ki bu aslında İngilizlerin sömürgelerine uyguladığı bir ceza yasasıdır. Yani bizde vardır. Pakistan'da ve Hindistan'da da var. İngiltere'nin kendisinde ise çoktan kaldırıldı. Ama sömürgelerinde bir şekilde kaldı... Bu aslında şunu gösteriyor. Biz aslında zannettiğimiz kadar eğitilmiş bir toplum değiliz. Okuyan bir toplum değiliz. Avrupa kültürüne entegre olmuş bir toplum değiliz. Bu anlamda yapılan tartışmalar bunları anlamamızı da sağladı. Bu anlamda da olumludur çünkü yüzleşmeden ileriye doğru yol almak mümkün değil. Yüzleştik ve gördük. Ama gördük geri adım atacağımız anlamına gelmiyor tam tersine yüzleştığımız şeyle hesaplaşma zamanıdır. Hesaplaşp daha ileriye doğru adım atacağız.”

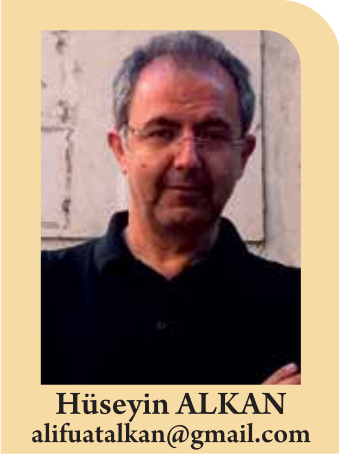
Yasada yeni düzenlemeler gündemde

“Benim yaptığım çalışmadan bahsedebilirim en azından. Özel hayatın gizliliği ve hayatın gizi alanının korunmasıyla ilgili bir yasa önerisi de Meclis'ten geçti. Bu da Ceza Yasası içerisinde olmayan ama yine cezai düzenlemeler getiren bir yasadır. Bunun yanında yolsuzlukla mücadele konusunda Ceza Yasası'nda değişiklik önerisi hazırladım, Meclis'e sundum. Bir diğeri de Ceza Yasası'ndaki özellikle işkence, eziyet, hırsızlık, insan kaçakçılığı ve insan ticareti düzenlenmesine ilişkin bir çalışmamdır.

Ceza Yasası 1929 yılında hazırlandı ve bu yıla kadar hiçbir ciddi deyebileceğimiz değişiklik geçirmedi. Oysa ceza yasaları toplumun sosyolojik yapısıyla en ilintili yasalardır ve toplumsal alanda birçok konuda ciddi değişiklikler yaşandı.

Ama bunların hiçbiriyle ilgili düzenleme yok. Mesela internet suçları günümüzde söz konusu bizim yaptığımız düzenlemede sosyal medyada yapılanlar ve internet gazetelerinde yapılanlarla ilgili düzenleme var. Özel hayatın gizliliğiyle ilgili yasada gene bu yönde düzenlemeler var. Televizyon ve radyonun bile olmadığı bir Ceza Yasası'yla bugüne kadar idare edildi. En güzeli belki de en baştan bir Ceza Yasası hazırlamaktı ama tabii bunu yapacak ciddi bir mesai, ekip ve uzmanlık gerekiyor. Biz daha çok bölüm bölüm ele alıp o bölümleri kendi içinde düzenleme yoluna gidiyoruz şimdi. Dediğim gibi sadece Ceza Yasası'yla ilgili çalışmıyoruz, önümüzde başka yasal değişiklikler var. Bu nedenle de bütünsel bir çalışma yerine kendi içinde bütünlüklü olarak ele almayı tercih ettik...”

HABER KKTC REKLAM

Hüseyin ALKAN
alifuatalkan@gmail.com

“Dişi” ve “Amazon”

iş dünyasındaki kadınlara iş kadını denmeye başlandı ama manşetlere yansımaya da bilinçaltından hâlâ, içinde "Dişi" ve "Amazon" olan başlıklar atılıyor.

Bugüne gelmeden tekrar 25 yıl öncesine gitmek istiyorum.

Dış Haberler Servisi'nde çalışıyordum. Bir gün yanımdaki İstihbarat Servisi'nin telefonu çaldı. Bir yerde yangın çıkmış, bütün çocuklar oraya gitmişti. Telefona ben baktım. Telefondaki kişi, "Canım ben İshak Alaton" dedi. Sesinde öfke yoktu. Babamla konuşuyor gibiydim. Bana o gün gazetenin üçüncü sayfasında dolandırıcılıktan yakalanan üç kişiden birinin neden "Musevi" (O zamanlar Yahudi demenin doğru olmayacağı düşünülerek Yahudi denmiyordu) olduğuna özel vurgu yapıldığını sordu. Okuma yazması olmayan genç bir gazeteci olarak nasıl cevap verdiğimi daha doğrusu veremediğimi hatırlamıyorum.

Fakat, zaman içinde derecesi değişse de, medyanın diliyle incitmediği, mağdur etmediği hemen hiç kimsenin olmadığını gördüm.

10 yıldan uzun bir süredir, İngiliz medyasını gözlüyorum. BBC'den örnek vereyim. BBC, haberlerinde genellikle iyi ya da kötü herhangi bir sıfat kullanmıyor. Ya da en azından editöryal ilkeler bunun böyle yapılması gerektiğini söylüyor.

İkinci bir unsur önermeci olmamak. Hindistan'daki toplu tecavüz vakası örneğin. Bir tıp fakültesi öğrencisi otobüste toplu tecavüze uğruyor, demir çubuklarla dövülüyor, sonra otobüs hareket halindeyken aşağı atılıyor. Kızcağız sonra ölüyor. Bütün memlekette protestolar düzenleniyor. Suçlular yıldırım hızıyla yargılanıp idama mahkum ediliyor. Bir hafta sonra Hindistan'da bir toplu tecavüz haberi

daha geliyor. Birkaç gün sonra bir Avustralyalı turist ormanda tecavüze uğruyor. Ama hiçbir haberde, "Daha dün bir tıp fakültesi öğrencisinin tecavüze uğradığı Hindistan'da yine bir..." diye başlayan bir ifade kullanılmıyor. Yani Hindistan'a "Tecavüzcü memleket" yaftası yapıştırılmıyor.

İşyerimde bir arkadaşım "hayat kadını" demediği için gurur duyan arkadaşlarımızın "fahişe" diye yazmasına çok sinirleniyor. Gizlice eski haberlere girip, "fahişeleri", "seks işçisine" dönüştürüyor. Aynı arkadaşımız, bunamayla ilgili bir haber yazarken "yaşlılar" yerine "bazı kesimlerin yaşlı olarak nitelediği kişiler" demişti.

"Bilim adamı" yerine "bilim kadını", iş adamı yerine "iş kadını", aile içi şiddet yerine "ev içi şiddet", "fahişe" yerine "seks işçisi" denmesi farkındalık yaratılması açısından kuşkusuz güzel ve iyi bir başlangıç. Ama dilde arınma için bilincin altında ve üstünde de bir arınma gerekiyor. Aksi halde, siyasi doğruculuğu fetişizm noktasına vardırarak meselenin içinin boşaltılması, asıl sorunun tartışılmasının engellenmesi riskini de beraberinde getiriyor.

Örneğin, İngiltere'de tirajı beş büyük fikir gazetesinin toplam tirajının neredeyse iki katı olan Sun gazetesi 1970 yılından beri herkesin gözü önünde 3. sayfasında çıplak kadın fotoğrafı yayımlıyor. "3. sayfa güzeli" adının patentini alan gazete rakiplerine "hayat hakkı tanımıyor!" En kapitalist ülkelerde bile kadımlar aynı işi yaptıkları erkeklerden daha az ücret alıyor. Dünyanın en büyük bin şirketinde kadın yöneticilerin oranı yüzde 5'e (yüzde 4.6) ulaşmıyor. Yine dünyanın en gelişmiş ülkelerinde bile parlamentolarda kadın milletvekillerinin oranı kotalara rağmen dörtte biri geçemiyor.

Adlarına ne denirse densin dünyanın her köşesinde milyonlarca insan, seks işçileri ordusuna katılıyor...

Bir gece, Yurt Haberler Servisi'nden nöbetçi arkadaşımız Mersin'de bir annenin cinnet getirerek yeni doğan çocuklarını sobaya attığını, muhabirin filmleri Ankara otobüsüne verdiğini, Ankara Bürosu'nun da fotoğrafları telefotuyla İstanbul'a göndereceğini söyledi. Sabaha doğru fotoğraflar geldi. Yazı işleri sorumlusu, anneyi güzel bulmadığı için haberi birinci sayfadan vermektен vazgeçti.

Genel yayın yönetmeni, insanların sabah kahvaltısı yaparken güzel kadın görmesi gerektiğine inanıyordu. Bu yüzden, mutlaka ama mutlaka her gün sağda üç sütuna bir güzel kadın fotoğrafı kullanılıyordu. Haber değeri olması şartı aranmıyordu.

Aynı yöneticinin bir gece İstanbul'daki trafik kazasında yaralanan bir kadının ambulansa kaldırılırken, özellikle sutyeninin görüldüğü fotoğrafı seçtiğini hatırlıyorum.

Belki bizdeki kadar olmasa da, bizim çizgimizde olan tüm gazetelerde üç aşağı-beş yukarı aynı şeyler oluyordu. "Türk kızının büyük başarısı" başlığını kullanmayan gazete yoktu. Bol bol "Dişi" ve "Amazon"lu başlıklar atılıyor, fotoğraflarda kadın protestocuların kafaları yuvarlak içine alınıyor, uluslararası konferanslara gelen kadın delegeler ya da başbakanların "frikiğini" yakalaması için magazin muhabirleri görevlendiriliyordu. Mersin'de cinnet getiren annenin bebeklerini sobaya atmasının üzerinden 25 yıl geçti, "Yavrunuzun sayfası"yla büyüyen insanlar editör oldu. Artık bilimle uğraşan kadınlara bilim kadını,

Avukat Boysan Boyra, Ceza Yasası'ndaki cinsel suçlarla ilgili değişiklikleri yorumladı

Özgül Gürkut MUTLUYAKALI
ozgulgurkut@yahoo.com

“Cinsel nitelikli saiklerle işlenmiş cinayetler var”

- “Toplumumuzda eşcinsellere karşı nefret söylemi var”
- “Toplumdaki cinsel açlık sona ermiş değil ve bu medyada tiraj unsuru olarak karşımıza çıkıyor”
- “Bu yasa değişikliği eşcinsellerin sorunlarını ortadan kaldıracak mı? Hayır kaldırmayacak çünkü değişiklikler yukarıdan aşağıya inmiş bir devrim niteliğindedir, hazmedilmesi lazım. Yasa toplumdan daha ilerici ve çağdaş”

Kıbrıs Türk toplumunda 'tabu' görülen bir konu, Meclis'ten geçen Ceza (Değişiklik) Yasası'yla gündem oldu. Çoğunluk yasadaki değişikliği hararetle desteklerken, bir grup ne diyeceğini bilemedi, daha muhafazakar bir grup ise kaygı ifade ederek karşı duruş sergiledi.

Ülkemizdeki eşcinsellerin yaşadığı sorunlar toplum gündemine çok sık yansımaya ve fıslıtyla konuşulan konular arasında kalsa da, eşcinsellerle ilgili dünyanın değişik ülkelerinde yapılan eylemler, bazı ülkelerde evlenmelerine izin veren yasal düzenlemelere gidilmesi gazete sayfalarında yer buldu.

Ötekileştirilen, aşağılanan, hor görülen, bazen de nefret söylemiyle

anılan eşcinseller, adli olaylar tarihimizde de epeyce davaya maruz kalmış. Mahkemelerimiz çok işlevsel bir web sitesine sahip olsa da, “doğa kurallarına aykırı cinsel ilişki” suçlamasıyla yargılanan, mahkum olan kişilerin sayısıyla ilgili ne yazık ki rakamsal veri bulmak çok zor. Web sitesinde sadece istinaf edilmiş davalarla ilgili kararlar yer alıyor. Bu bağlamda benim rastladığım en eski dava “27 Ekim 1968 tarihinde Lefke'de Direk Otel'de Ş.Y.'nin Lefkoşalı Ö.M. üzerinde tabiat kanunlarına aykırı cinsi münasebette bulunduğundan kabahatli bulunarak 9 ay hapse mahkûm edildiği” olayla ilgili. Yüksek Mahkeme, 1969'da görüştüğü bu istinafi reddederek alt mahkemenin hapislik kararını onaylamış.

1970 yılında Yüksek Mahkeme'de Larnaka Ağır Ceza Mahkemesi'nde sonuçlandırılan 4 davayla ilgili bir istinaf kararında, M.Ş.K. adlı kişinin

Tuzla'da 8 yaşındaki M.A.'yla “tabiat kurallarına aykırı, yani anüsten, cinsi münasebette bulunmaktan” aldığı 5 yıl hapis cezası onaylandı.

1974 yılındaki bir davanın kararında yer alan bilgilere göre, Lefkoşalı M.M.H., Lefkoşalı A.K. ile 2 ayrı yer ve tarihte tabiat kurallarına aykırı cinsi münasebette bulunmakla itham edildiği davada iki suçtan mahkum edilerek birer yıl hapis cezasına çarptırıldı. İstinafi görüşen Yüksek Mahkeme ise Lefkoşa'da bir kahvehanede meydana gelen suçla ilgili istinafi reddederken, Gönyeli'de işlendiği iddia edilen suçla ilgili istinafi kabul etti ve 2. davada Bidayet Mahkemesi'nin mahkûmiyet kararını iptal etti. Sanık bir davadan aldığı mahkûmiyetle bir yıl hapis yattı. 2001 yılında yaşanan bir olayla ilgili davada, 5'i kardeş olan H.B., O.B., M.B., Y.B., E.B. ve A.B. adlı sanıklar, “Bölüm 154 Ceza Yasası'nın 20, 247

ve 251. maddelerine aykırı doğa dışı şehvet için kullanılmak yani, anüsüne kola şişesi sokmak kastı ile zorla insan kaçırma; yasanın 4, 20 ve 231. maddelerine aykırı anüse kola şişesi sokmak suretiyle vahim zarar verme; 20 ve 152. maddelerine aykırı anüsüne zorla kola şişesi solmak suretiyle bir erkeğe karşı namus ve ahlâka aykırı saldırıda bulunma; 20 ve 243. maddelerine aykırı anüse kola şişesi sokmak suretiyle darp edip hakiki bedensel incinmeye sebebiyet verme” suçlamalarıyla yargılanarak mahkum oldular.

2006 yılında yaşanan “tecavüz, doğa dışı şehvete maruz bırakmak amacıyla insan kaçırmak” olayındaki sanıklar K.A.Ç ve E.L. 16 yaşından küçük bir kıza tecavüz, doğaya aykırı ilişki, kaçırma, mütehçen darp suçlarından hüküm giydi.

2011 yılındaki bir istinafta ise 2002 ile 2006 yılları arasında Tepebaşı'nda orta derecede zihinsel özürlü kendi öz kızına tecavüz eden A.A.'yla ilgili 2010 yılında verilen hapislik cezalarına yapılan itiraz görüşüldü. Yüksek Mahkeme, sanığın bir davadaki mahkumiyet kararını iptal ederken üç davanın cezalarını ise birlikte çekmesine hükmetti.

Boyra: “Bu yasayla eşcinseller açısından herşey halledilmiş değil”

Avukat Boysan Boyra, Ceza Yasası'nda yapılan değişikliklerle eşcinseller açısından her sorunun halledilmiş olmadığını; toplumun, ilerici ve çağdaş bu yasayı kabullenmesinin zaman alacağını söyledi.

Kimsenin cinsel kimliğinden dolayı aşağılanmaması, rahatsız edilmemesi gerektiğini vurgulayan Boyra, toplumsal baskı yüzünden gizlenmek ve evlenmek zorunda kalan birçok eşcinselin çok acı çektiğini belirtti.

Boyra, “Herkes kendini rahatça ifade

etse, tercihindeki gibi davranabilse, toplum tarafından aşağılanmasa, hor görülme, normal görülse bu sorunlar yaşanmazdı” dedi.

MEDYA'ya konuşan Avukat Boysan Boyra, hem Ceza Yasası'na hem de medyaya da eleştiriler yaptı. Boyra basına yönelik eleştirilerini özetle şöyle ifade etti:

“Cinsel açlık tiraj unsuru!”

“Kabul etmek gerekir ki toplumdaki cinsel açlık sona ermiş değildir. Bu cinsel açlık aynı zamanda bir tiraj unsuru olarak da karşımıza çıkıyor.

Bugüne kadar işlenen cinsel suçlarda kullanılan dil, cinsel açlık yaşayan insanların açlığını giderecek şekildedir. Bu şekilde medyaya bir eleştiri yapıyorum. Bir tanık kürsüsünde yaşça küçük bir çocuk, uğradığı tecavüzle ilgili şahadet verirken mahkemede anlattıkları basında neredeyse şehvet yaratan bir üslupla yer alıyor. Bütün gazeteciler böyle yaptı demek istemiyorum ama yapanları da biliyorum.

Çocuk uğradığı tecavüzü utanarak sıkılarak anlatırken ağzından çıkan kelimeler otosansürden geçirilmeden kullanılarak cinsel çağrışımların, şehvet yaratıcı şekilde basında yer aldığını üzülerek çok gördüm. Bu haberi yazan kişi neden böyle yazar? Aklıma gelen tek sebep bu tür şeyleri okumaya meraklı, cinsel açlığı olan insanları doyurmak için! Başka sebep bulamadım. Toplumdaki açlığa cevap vermek için... Arz-talep meselesi..

Şu anda hayatta olmayan bir gazeteci arkadaşım, uyuşturucu meselesiyle ilgili bir ceza davasında hiç cinsel çağrışımı ifade yokken bile tanıklardan birinin 'Şilteyi yere attık ve o gece yattık' cümlesini haberinin başlığı yapılabildi! Bu denli istismara açık bir konu.

Gazeteciler, toplumun yol göstericisidirler. Kötü niyetli kişilerin heveslerini kursaklarında bırakabilirler. Güçlerini bu doğrultuda kullanabilirler.”

“Gizleniyorlar... Evlenmek zorunda kalıyorlar... Acı çekiyorlar”

Avukat Boyra, birçok eşcinselin toplumsal baskıdan korunmak, iş hayatını sürdürebilmek için aslında tercihi bu olmasa da evlenmek zorunda kaldığını ve çok acı çektiğini söyledi.

Boyra, “Kim kabul eder ki 'Kusura bakma, ben eşcinselim ama ne olur benimle evlen, toplum içinde sosyal mevkimimi korumaya çalışmalıyım' denmesini? Görüyorum ki bu şekilde evlenen insanlar ne istediklerini bildikleri için eninde sonunda gerçeklerine geri dönerler. Çocuk yaparlar, babalarının isimlerini de verirler ama sonra asıllarına geri dönerler. Bu nedenle acı çeken çok insan var. Bu beni en çok yaralayan noktalardan biridir” diye konuştu. Meslek hayatı boyunca tecavüze uğrayan pek çok çocuk hikayesi de dilediğini, son olayda üvey babasının tecavüzüne uğrayan bir çocuğun yargıca mektup yazdığını anlatan Boyra, tüm bunların kapalı toplum olmaktan kaynaklandığını düşünüyor. Yasakların insanları yanlışlara sürüklediğini belirten Boyra, herkes kendini ifade edebilse, tercihlerindeki gibi davranabilse ve toplum tarafından da aşağılanmasa, hor görülme, normal kabul edilse bunların hiç yaşanmayacağını söylüyor.

“Cinsel nitelikli saiklerle işlenmiş cinayetler var”

Avukat Boysan Boyra, cinsel nitelikli saiklerle (güdülerle) işlenmiş cinayetlerin hiç de azımsanamayacak rakamda olduğu görüşünde. Bunun cinayetlerde ayrı bir kategori oluşturduğunu belirten Boyra, “Tamamen kendi gözlemlerimle söylüyorum: Ortak özellik olarak, özellikle erkekler arası cinsel ilişkiye razı olan, bunu para ya da başka sebeple yapan genç erkekler derin bir pişmanlık içine giriyorlar ve bu suçu işlemelerine sebep olan, birlikte oldukları kişiyi öldürüyorlar.

Ülkemizde bu şekilde işlenmiş en az

üç cinayet biliyorum. Kim bilir daha bilmediklerim ne kadardır” diyor. Eski yasada, erkekler arasında cinsel ilişkinin yasaklanmış olmasıyla ve bunun cezalandırılacak bir davranış olarak düzenlenmesiyle eşcinsellerin farklı olaylara maruz kaldığını anlatan Boyra, medeni şekilde yaşanmayan ilişkilerin gizli yaşanması sonucunda bazen cinayetler bile yaşandığını hatırlattı.

“Yukarıdan inmiş bir devrim... Toplum henüz talep etmemiştir ama iyi oldu”

“Öyle ummak isterim ki yasada yeni yapılan tadilatlardan sonra, eşcinseller arasındaki ilişkinin, reşit kişilerin zorbalık ve baskı altında olmayan ilişkilerinin artık serbest kalmasıyla, artık bu tür olaylar çok fazla yaşanmayacak” diyen Boyra, yine de yeni yasanın eşcinsellerin tüm sorunlarını ortadan kaldırabileceğini düşünmüyor ve ekliyor:

“Çünkü bu toplumda, yukarıdan aşağıya inmiş bir devrim niteliğindedir. Toplum henüz bunu talep etmemiştir, öyle bir potansiyel

yoktu. Ama yapılması iyi oldu demek zorundayım çünkü itibarlı birçok meslek sahibi insan, bu tip ilişkilerin içinde yaşıyorlar. Sürekli insanların kulağı gözü kapılardadır. Biri kapıyı itecek, içeri girecek ve 'tutuklusun, suç işledin' diyecek diye endişe içindedirler. Biz bunları görmüyoruz çünkü onların yanında değiliz.”

“Göğüslerini gere gere 'ben eşcinselim' diyebilecekler mi?”

Avukat Boyra, zaman zaman eşcinsellere karşı nefret söylemiyle de karşılaştığını belirterek, şöyle konuştu:

“Bu yasa acaba her şeyi halletti mi? Eşcinsellerin bugüne dek aşağılanmalarını, mahkemelere çekilmelerini, ceza görmeleri neticesi yaşadıkları acılara son verdi mi? Artık eşcinseller göğüslerini gere gere toplum içine çıkıp 'evet ben eşcinselim' diyebilecekler mi? Bence bunların hiçbiri olmayacak. Çünkü bu yasa toplumun belli bir süre alışmasını gerektiren bir yasa. Toplum biraz daha gelişmeli ve bu yasaya ayak uydurmalı. Yasa toplumdaki

ilerici ve daha çağdaş. Bu yasa geçmeli miydi? Evet geçmeliydi ama bu yasa geçtiği için de eşcinsel yurttaşların sorunları bitmiyor. Hala onlar saklanmaya, gizlenmeye devam edecek ve eşcinsel olduklarını söylemeye korkacaklar. Bunun olabilmesi için süre geçmesi, toplumun biraz daha büyüüp çağdaş olması gerekir.

“Toplum tehlike olmadığını kabullenmeli”

Neden böyle olması gerektiğini birçok davamdan biliyorum. Toplum bu insanları kabul etmelidir. Zannettikleri gibi bu insanlar ortaya çıkar ve eşcinsel olduklarını söylerse, toplum için bir tehlike söz konusu olmayacaktır. Tam tersine gizlenmeye devam ettikleri takdirde arzu edilmeyen şeyler olacaktır. Bırakın cinsel yönelimleri böyle olan insanlar böyle olduklarını rahatça söylesin, onları da en az kendiniz kadar yurttaş ve insan kabul edin. Toplumun gelişmesi böyle sağlanabilir, insanların zarar görmesi de böyle engellenebilir.”

Boyra, yeni yasayla, eşcinsel kişileri rahatsız eden kişilere karşı da ceza davası açılabilceğini, kimsenin cinsel kimliğinden dolayı aşağılanamayacağını, nefret ve önyargı sebebiyle kötü davranışta bulunulamayacağını belirterek eski yasayla bu insanlar hapse sokulurken şimdi rahatsız edilmelerinin cezalandırılmasının doğru bir adım olduğunu söyledi.

Avukat Boysan Boyra, eskiden tecavüze uğrayan 13-16 yaş arası kız çocuklar için “16 yaşından büyük görünüyordu, giyimi kuşamı büyük gibiydi” gibi ifadelerin savunma kabul edilirken şimdi çocuk istismarı suçu düzenlendiğini ve kız-erkek çocuk ayırımının da kalktığını belirtti. Yasaya eleştiriler de yapan Boyra, yeni yasada cinsel tecavüz suçu işleyen ömür boyu hapse çarptırılabilceğini söylerken, alkol, uyuşturucu vs. etkisiyle ile fuhuşa sevk eden kişinin ağır suç işlediğinin belirtilerek 7 yıla kadar hapis cezası verilmesinin çelişki olduğunu ifade etti. Boyra şöyle konuştu:

“Ceza Yasası'nın birçok maddesi 18 yaşından küçük çocuklarla ilgili düzenlemeler yaparken, 16 yaşından büyük ancak 18'den küçük olan kişileri yetişkin muamelesine tabi

tutmuştur. Bu noktada şu soruyu sormak isterim: 16 yaşını doldurmuş bir çocuk 17'sinden gün almaya başladığı anda yetişkinlerle girdiği herhangi bir ilişkide, karşısındaki yetişkinle eşit bir muhakeme gücüne sahip midir? Bir başka deyişle iyiyi ve kötüyü ayırt edebilme konusunda iradesini bir yetişkin gibi kullanabileceği kabul edilebilir mi? Bence bu mümkün değildir.”

“Çocukları reşit kabul eden maddeler hatalı”

KKTC Meclisi'nin kabul ettiği Çocuk Hakları Yasası'na göre 18 yaşını doldurmamayan herkesin çocuk

olduğunu vurgulayan Avukat Boysan Boyra, “Çocukları yetişkinlerden ayıran en önemli faktör ise reşit olmadan bir çocuğun iradesini serbestçe kullanamayacağı prensibine dayanır. Bu nedenle Ceza Yasası'nda yeni değişiklikler de 18 yaşından küçük çocukların reşit kimseler gibi kabul edildiği tüm maddeler maalesef hatalıdır” görüşünü belirtti. Boyra, yasada hayvanlara karşı işlenen cinsel suçların yer almamasının da bir eksiklik olduğunu söyledi.

Eski yasaya göre, evli çiftler kendi istekleriyle anal ilişkide bulunursa bile bunun suç sayıldığını, şimdi bunun kalktığını belirten Avukat Boyra, belki bugüne dek polisin otellere gidip kapıya tekme vurup “yakaladım sizi” demediğini ancak çok sayıda eşcinsel insan bulunduğunun bilindiğini; Güney Kıbrıs'ın ise bir dönem eşcinsel turizm merkezi olarak ün yaptığını kaydetti. Boyra, Ceza Yasası'nın eski hali yüzünden birçok kişiye dava açılırken birçok davanın da açılmadığını, insanların yaşadıklarını gizlemek zorunda kaldığını, cinsel içerikli birçok davada bazı sanıkların “ben kızı 16 yaşından büyük gördüm” diyerek savunma yaptığını sözlerine ekledi.

Cinsellik ve Medya

Mine YÜCEL

minik77@hotmail.com

Cinsellik ve Medya konulu bir yazı yazmam istendiği zaman bildik ve her zamanki konuşmalar dışında bir şeyler yazmayı hedefledim... Tam olarak ne yazacağımı bilmeden de şu anda ekran başında oturmaktayım...

Cinsellik ve medyayı ortak bir boyutta, "insan hakları" boyutuyla incelemeye karar veriyorum. Cinsellik ve insan hakları ve medya ve insan hakları diye ayırırsak eğer, nasıl ilerleyebiliriz diye düşünüyorum...

Cinsellik denildiği zaman bugün toplumumuz içerisinde neler aklımıza geliyor? Belki de son 10 yılda kendi çalışmalarımında odaklanmış olduğum konular itibarıyla zamanımın çoğunu "kadın trafiği" almış olmasından dolayı sanırım gece kulüpleri ilk aklıma gelen şey oluyor. Ve tabular ve toplum baskısı geliyor akla ikinci olarak...

Konuşulmayan ve bastırılmış, gizlenmeye çalışılan... Ve/fakat her şekilde de kullanılan, çağrıştırılan ve sömürülen...

İçinde yaşamakta olduğumuz toplumda nasıl kullanılıyor cinsellik diye düşünüyorum bir an. Cinsellik, görsellikle eşleştirilen ve bir yerde

bedenlerin (özellikle kadın ve çocuk bedenlerinin) nesneleştirilip kullanıldığı bir olgu.

Kadın vücudu kullanılarak ilgi çekmeye çalışmak... Sıkça kullanılan ve işe yarayan bir satış mantığı... "3. Sayfa" güzellerinden orta sayfa magazin haberlerine kadar sıkça şahit olduğumuz "kadın" bedenleri, cinselliği çağrıştırdığı oranda gazete ve haberlerin "satılabilirliğini" de artırmaktadır belki de...

Bir haberi okuyup da "bu haberin yanında bu çıplak kadının işi ne?" diye sorduğumuz zamanlar çok olmuştur, biraz da kızarak... Veya eleştirdiğimiz kadın trafiği ve fuhuş

taze bu toplumda. Fakat bu süreçte medya üzerinden (burada sosyal medya da özellikle vurgulanmalıdır) cinselliğin ne derece tabu olduğu ve "ifade özgürlüğü" fırsat bilinerek "nefret söylemi" ile "banabenzemeyenherşeyfobik" kişiliklerimizi sergilediğimiz bir ortamda yaşadığımızı da fark ediyoruz.

Ve aslında cinsellik ve medya derken aslında her iki alanda da insan haklarından ve insan hakları yaklaşımından ne derece uzak olduğumuzun farkına varıyorum yazının bu kısmında...

Bunun yanında yaşanan cinsel şiddet ve istismarın ne derece yaygın olduğu vurgulanırken, sosyal hizmet alanında çalışan uzmanlar tarafından bunun yine "tabu" olmaktan öte bir yere gidemediğini de hatırlıyorum... "Medyanın bu konuda bir rolü olmalı tabii" diye de not alıyorum... "Nasıl?" diyemeden kendi kendime cevabını bile veriyorum sorduğum sorunun ve "araştırmacı gazetecilik" yazıyorum...

merkezli konularla ilgili haberlerde çıplak kadınların ön sayfadan verilmesine bir kez daha şahit olduğumuz...

Cinsellik ve hak bağlamında erkeğin "özgür" olduğu ve kadının aile ve toplum baskısı altında yaşamaya devam ettiği bir toplum hala daha bizimkisi... "Özgür" olduğu izlenimi yaratan erkeğin ise kendi hemcinslerinin "baskısı" altında ne derece özgür olduğu da sorgulanabilir bir alan ayrıca...

"Farklı" cinselliklerin "doğaya aykırı" sayılmamasına karar verilmesi bile çok

Yaşanan sosyal sorunları ortaya çıkarmak, tabu olan konuları irdelerek gündem yaratmak ve bu sorunların çözülmesine katkıda bulunmak gibi rolleri olmalı medyanın. Bunu yaparken de "mağdurun" nesnelleştirilip de daha fazla mağdur edilmemesi, medya üzerinden de ikinci kez istismar edilmemesine dikkat edilmeli. Mağdurun insan haklarına saygı duyarak bu hakların ihlal edilmesine özen gösterilmeli.. Belki ancak bunları yaparak bir adım yaklaşabiliriz 'ideal toplum'a... Fakat bugün, buradan bakıldığında... Çok uzun bir yol bizi bekliyor diyebilirim...

Dr. Nikolaos STELYA
stelgias@gmail.com

Ada Basınının Tükenmişliği

Yeşil Hat'ın güneyinde büyük sirkülasyona sahip bir gazetenin her cumartesi günü yayınlanan bir eki var. Magazin, TV ve reklam ağırlıklı bir dizi. Yıllardır Kıbrıs evlerinden eksik olmayan, salonları süsleyen, içerik açıdan 'boş', akıl yerine göze hitap eden süreli bir yayın... Geçenlerde bu dergide bir yazı dikkatimi çekti. Yunanistanlı bir aktristi tiye alayım derken Rum meslektaşım, olmayacak bir işe imzasını atıverdi: Sinema oyuncusunun sanatsal hüneri bir kalem darbesi ile cinsel hayatın ritimlerine indirgeniverdi. Sözüm ona mizahi bir bakış açısıyla sinema oyuncusunu eleştirecek olan meslektaş, çareyi ucuz sekssizimde aramayı yeğlemişti. "Senin cinsel hayattaki verimin oyunculuğun gibiyse vay sevgilinin haline" türden bir tükenmişlik, bu şekilde tüm adanın evlerine misafir oluverdi bir cumartesi sabahı...

Magazin dergisindeki bu büyük hata, Kıbrıs basın hayatımızda hemen hemen her gün karşımıza çıkan fikri zorlamaların doğal bir ürünü. Cinselliğin, kadın bedeninin, libidonun, ruhi salınımların ucuz bir şekilde metaya dönüştüğü bir tüketim toplumu resmini çiziyor 21. yüzyılın başlarında küçük adamız Kıbrıs... Bu topraklar üzerinde her türlü üretim faaliyetini askıya almış olduğumuz bir ortamda cinsiyetçi, milliyetçi ve ırkçı açılımlar sık sık ada basınının manşetlerine taşınıyor. Soğuk savaş döneminin mirası Kıbrıs sorununun

içinden çıkılmaz bir hal aldığı yeni dönemde milliyetçi argümanlar, gazete ve internet sayfalarından televizyon programlarına, insan bedeninin metalaşması üzerinde adalılarla buluşuyor.

Kalite yerine tirajı, eleştiri yerine ucuz gündem yaratma arayışlarını önceleyen ada gazetecisi, her türlü ayrımcılığın bu topluma nelere mal olduğu konusunda hiç bir fikre sahip değil. 50'li ve 60'lı yıllarda ada insanı Rum – Türk, sağcı – solcu diye yapayı (insan yapımı) kamplara ayırırken, bugün kamplaşmalar tüketim çilgınlığının yeni ihtiyaçlarına doğru tanzim ediliyor. Basın bu uğraşın manivelası rolünde. Klişeleri, her türlü ayrımcılığı, seksizmi, yapay kutuplaşmaları gündeme taşıyan basın, adanın genelinde yeni kutuplaşmaların ve suni inatlaşmaların önünü açıyor.

Yeşil Hat'ın güneyinde, Kıbrıs müzakerelerinin tekrardan başlaması ve ortak metin konusunun gündeme taşınmasıyla beraber medyanın gelmiş olduğu son nokta, gazeteci kulvarlarında tekrardan tartışılmaya

başlandı.

Geçen hafta Cumhurbaşkanı Nikos Anastasiadis'in basın toplantısındaki manzara, ada basınının tükenmişliğini bir kez daha gözler önüne sermiş oldu. Koca basın toplantısında Anastasiadis'e doğru düzgün sorular yöneltebilen gazetecilerin sayısı bir elin parmakları kadar azdı. Basın toplantısının genelinde önceden ezberlenen, yapıcı hiçbir tarafı olmayan, bir yerlerden empoze edilen sorular hakimdi. "Ne bekliyoruz ki" diye soruyor dost ve deneyimli gazeteci Andreas Parashos... "Ada basınının gelmiş olduğu vahim nokta herkesçe bilinmekte. Bunca zamandır biz bu gerçeğe sırtımızı dönüp, gazetecilik yerine belirli çıkarları gözetken bir nevi bürokratik uğraşa dikkatimizi odakladık."

22 yaşında umut dolu arayışlarla gazetecilik kariyerine başlamak üzere olan Eleni'nin vurguladıkları ise Parashos'un altını çizdiği noktayı teyit eder nitelikte: "Siyasi Bilimler'den mezun olmama rağmen, magazin haberleri yazabiliyor olmam ve dış görünüşüm sayesinde magazinsel tarafı ağır basan bir basın kuruluşunda 400 Euro'luk bir iş bulabildim. İşe başladığım ilk gün patronlarım 'olmazsa olmazları' sıralayıp hayallerime ve yaratıcı düşünceme set çektiler. Hükümeti ve Kilise'yi eleştirmeyeceksin, sansasyonel haber peşinden koşacaksın, röportajlarda dış görünüşünle dikkat çekmeye çalışacaksın v.s..."

İşte Kıbrıs basınının geldiği son nokta... Eleştiri yerine mini etek, analitik yetenek yerine sansasyon... Topraktan kopuştan sonra ada insanı ne çabuk unutmuş 'üretimi'...

Deniz ABİDİN
denizabidin@hotmail.com

Medya Etik Kurulu, cinsel istismar konularında hassas

Gazetecilik meslek ilkelerine aykırılık iddialarını değerlendirerek kararlar üreten bir özdenetim kurumu olan ve 10 Eylül 2013'ten bu yana faaliyet gösteren Medya Etik Kurulu'na, Medya'nın bu ayki ana konu başlığı da olan "medyada cinsellik ve cinsiyet ayrımcılığı" yönünden iki şikâyet yapıldı.

Kurul, iki şikâyeti değerlendirerek "uyarı" kararları üretti.

Ülkemizde sadece cinsellik ve cinsiyet ayrımcılığı değil, pek çok alanda şikâyeti değerlendirmek üzere uzun bir hazırlık döneminin ardından geçtiğimiz yıl Eylül ayında karar üretmeye başlayan "Medya Etik Kurulu", şikâyet üzerine veya re'sen harekete geçerek, Gazetecilik Meslek İlkeleri'ne uymayanlar hakkında uyarı veya kınama kararı verebiliyor.

Kurul, tecavüz mağduru bir kadını konu alan haber için aşağıdaki kararı aldı:

Haberi yayımlayan: Halkın Sesi gazetesi

Halkın Sesi gazetesinde 30 Ekim 2013 tarihinde yayımlanan ve bir kadının kaybolmasını konu alan haberinde, kaybolan kişinin geçmişte tecavüze uğradığı bilgisi de veriliyor. Habere ilgili olarak Medya Etik Kurulu'na cevap gönderen Halkın Sesi gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Ali

Fahrioğlu şunları söyledi: "Söz konusu haber, ailenin talebi üzerine yayımlanmıştır. Üç gündür haber alınamayan bir kadının bulunması için ailesi mağdurun fotoğrafını gazetemize ulaştırmış ve bu yayımla vatandaşlardan, okurlarımızdan ve mağduru görenlerden yardım talep etmiştir. Halkın Sesi olarak amacımız, medyada etik değerleri gözardı etmek değil, kaybolan kadının bulunması için aracı olmaktır. Gazetemizde mağdurun açık isim ve fotoğrafının yayımlanması, tamamen bu amacı taşımaktadır..."

Konuyu değerlendiren Medya Etik Kurulu, haberin yayımlanması neticesinde kaybolan kişinin bulunmasının olumlu bir sonuç olduğu, ancak kaybolan kişinin geçmişte uğradığı tecavüz detayının haberde yer almasının doğru olmadığı kararına vardı. Medya Etik Kurulu, bu olay sonrasında tecavüz mağdurlarını konu alan haberlerde gazetecilerin azami özen göstermeleri gerektiği konusunda tüm medyaya kuruluşlarına uyarı yapma kararı aldı.

Cinsel istismarı konu alan bir başka haber ise aşağıdaki şekilde karara bağlandı.

Haberi yayımlayan: Haberal Kıbrıslı gazetesi

Haberal Kıbrıslı gazetesinde 25 Kasım 2013 tarihinde yayımlanan, Ayten Kara imzalı, "Okulda öpücük skandalı" başlıklı haberde,

Lefkoşa'daki Şehit Doğan Ahmet İlkokulu öğretmeni A.G.'nin (daha sonra yapılan basın açıklamalarında açık ismi Ayhan Güvenir olarak açıklandı) kız öğrencilere "çeşitli bahanelerle zorla kendisini öptürdüğü" iddia edildi. İsimsiz kaynaklara dayandırılan haberde, bazı öğrenci velilerinin Milli Eğitim Bakanlığı'na şikâyette buldukları ifade edildi, ancak bu şikâyetin ne zaman, kime ve nasıl yapıldığı bilgisi verilmedi.

Haberde, haberi yazan muhabirin konunun birinci derece muhatabı olan Milli Eğitim Bakanlığı'ndan görüş almak için girişimde bulunduğu ilişkin bir bilgi de bulunmadı. Haberin yayımlandığı gün, Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası, Haberal Kıbrıslı gazetesi önüne giderek haberi protesto etti ve gazete binasının önüne siyah çelenk bıraktı. KTÖS, gazetelerde yer alan açıklamasında, haberin, gazetecilik etik kurallarıyla bağdaşmayan bir şekilde "kulaktan dolma asılsız bilgilerle" kaleme alındığını ileri sürdü.

Haberi gündemine alan Medya Etik Kurulu, haberin, yeterince araştırılmadan ve doğruluğundan emin olunmadan yayımlandığı kararına vardı. Cinsel taciz imasında bulunan bir haberde muhabirin, suçlanan kişinin uğrayacağı itibar kaybını da gözetenerek, olaya yaklaşması, konuyu etraflıca araştırması ve doğruluğundan emin

olduktan sonra yayımlaması gerektiği sonucuna vardı.

Medya Etik Kurulu, Haberal Kıbrıslı gazetesini uyarma ve yaptığı haberle zan altında bıraktığı ilköğretmeninden özür dilemesinin doğru bir gazetecilik davranışı olacağını bildirme kararı aldı.

Kurul, cinsel istismar konularında hassas

Medya Etik Kurulu, gazetecilik meslek ilkelerinin 7. maddesinde yer alan, “Cinsel dokunulmazlığa, kadın ve çocuk istismarına ilişkin suçlarda, mağdurun açık ismi ve fotoğrafları yayımlanmamalı; kimliğini ortaya çıkaracak yayınlardan kaçınılmalıdır. Yayımlanan haber, görüş ve yorumlarda, bir insanın davranışının veya işlediği suçun, haber konusu olayla doğrudan ilgili olmadıkça,

onun ırkından, milliyetinden, dinî veya mezhepsel inancından, cinsiyetinden, cinsel kimliğinden, cinsel yöneliminden, yaşından, engelinden veya başka bir özelliğinden kaynaklandığını ima eden vurgular yapılmamalıdır” ifadesine bağlılığını ve bu konuya hassasiyetini her zaman dile getiriyor.

Kurul, internet haber sitelerinde, hakaret içeren, cinsiyetçi, ırkçı yorumların yayımlanmasını önlemek amacıyla haber sitelerini de izlemeye alma kararı aldı ve bu amaçla “İnternet Gazeteciliği Deklarasyonu”nu hayata geçirdi.

İrvan: “Cinsellik ve cinsel istismarla ilgili şikâyetler doğrudan Kurul'a yapılmalı”

Konuyla ilgili görüşlerini aldığımız Medya Etik Kurulu Başkanı ve aynı

zamanda DAÜ İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Süleyman İrvan, Medya Etik Kurulu'nun karar üretmeye başladığı tarihten itibaren cinselliğe, cinsiyet ayrımcılığına ya da cinsel istismara ilişkin çok az sayıda başvuru aldıklarını, bazı şikâyetçilerin sözlü şikâyetlerini yazılı hale getirmekten kaçındıklarını söyledi.

İrvan, sözlü yapılan şikâyetlerde, bazen şikâyetin tam olarak ne olduğunun anlaşılmadığını, yurttaşların ilk başta öfkelerini dışa vurduklarını ancak daha sonra bunu yazılı şikâyet haline getirmediikleri için karar üretmediklerini söyledi.

Süleyman İrvan, Medya Etik Kurulu olarak, özellikle mağdur konumundaki kadınların kimliğini açığa vuran şikâyetleri ciddiye aldıklarını, bu konuda çok hassas davrandıklarını sözlerine ekledi.

DÜNDEN BUGÜNE GAZETELER

Fatma ARPALIKLI
fatmaarpalikli@yahoo.com

Yeni bir yıla birlikte yeni sayımızda, gazetelerle ilgili dosyayı açıyoruz. Kıbrıslı Türklerin medya ile ilgili tarihi süreci gazetelerle başladı ve sürüyor... Günümüz teknolojisi dikkate alındığında, gazetelerimiz bazen elektronik medyaya rağmen, bazen de elektronik medyayla birlikte direniyor.

Ülkemizde bugün itibarıyla günlük yayımlanan 15 gazete mevcut: Halkın Sesi, Yenidüzen, Ortam, Kıbrıs, Afrika, Haberal Kıbrıslı, Vatan, Volkan, Güneş, Star Kıbrıs, Demokrat Bakış, Havadis, Kıbrıs Postası, Diyalog ve Realist. Gazetelerimizin tümü de tabloid baskı formatını kullanıyor. 15 gazetenin her biri yaklaşık 20 ile 50 arasında değişen sayfa sayısı ile okuyucunun karşısına çıkıyor.

Derginin bu sayısında Halkın Sesi ile Demokrat Bakış gazetelerini ele alırken, diğer gazetelerimiz de bundan sonraki her sayımızda sayfalarımız oranında dergimizde yer bulacak.

Halkın Sesi, Özgürlük Mücadelesi Lideri Doktor Fazıl Küçük'ün; Demokrat Bakış ise KKTC'nin Kurucu Cumhurbaşkanı Rauf Raif Denktaş'ın izinden giderek yayımlarını sürdürüyor.

72 yıllık mücadele ve Halkın Sesi

- **Özgürlük Mücadelesi Lideri Küçük'ün II'nci Dünya Savaşı'nda kurduğu Halkın Sesi 72 yaşında**
- **Küçük: Çalışanlar geçmişte para için değil milli vazife için görev yaparlardı**
- **“Milli dava amaç, Halkın Sesi araçtı. O günlerde halka ulaşabilmek önemliydi”**
- **Emekli olmayı düşünmediğini söyleyen Küçük: “Rahmetli babam da en son yazısını yazdı, arabaya bindi, havaalanına gitti...”**

K KTC'de en köklü gazete olan ve 14 Mart 1942'de kurulan Halkın Sesi Gazetesi, uzun süren mücadeleler sonucu kesintisiz ayakta kalmayı başarabilen tek gazete. II'nci dünya savaşının devam ettiği yıllarda çıkartılan ve 2 sayfa olarak yayıma başlayan gazete, bugün 32 sayfayla okuyucuya hizmet ediyor. Sayfa sayısındaki artışın en önemli etkeni, baskı tekniklerinin gelişmesi, gazetenin basıma hazırlanması ve basımının yeni teknoloji ile daha çabuk ve kolay hale gelmesi olarak görülüyor.

Gazetede şu anda, genel yayın yönetmeni, haber müdürü ve bir editör yanında 3 muhabir, 2 spor muhabiri, 1 muhasebeci, 1 reklamcı, 3 grafiker, 1 tahsilatçı ve 5 matbaacı çalışıyor.

72 yıl önce 1 paradan satışa sunulan gazete günümüzde 2.50 TL'den okuyucu ile buluşuyor. Broadsheet baskı yapan Halkın Sesi'nin 1979'lardan itibaren tabloide geçmesinde en fazla rol gazetenin Direktörü Mehmet Küçük'ün oldu. Mehmet Küçük, “Tabloid daha okunabilir bir gazete şeklindeydi. Ebat olarak otobüslerde, uçaklarda, taşıt araçlarında insanlar işe giderken gazeteyi okuyabilmesi amacıyla hazırlandı. Ancak ciddi gazeteler tabloid değildi. Bir de bulvar gazeteleri (magazin ağırlıklı) gayri ciddi olarak kabul edilirdi. Onun konsepti tamamen değişti. O yıllarda trend başlamıştı. İspanya tabloide geçmişti. 1979 yılında Almanya'da yüksek gazetecilik okulunda kursa gittiğimde bu fikir oluşmuştu... Okuyucular gazetenin

ebadı ile birlikte bir değişimi kabul ettiler” ifadelerini kullandı.

Gazetede geçmişte çalışanların tümünün part-time olduğunu ve görevlerini para için değil milli vazife için yerine getirdiğini dile getiren Küçük, “Söz gazetesi kapanmıştı ve Halkın Sesi tek gazeteydi” dedi.

Gazetenin kuruluş amacı

Halkın Sesi'nin yayınlandığı ilk sayısında yer verilen kuruluş ilkelerinin, “Kıbrıs Türk halkının haklarını korumak, toplum dertlerini dile getirmek, bağımsız olmak, Sömürge İdaresi ve Rum emelleri ile mücadele etmek, Anavatan sevgisi ve bağımlılığını idame ettirmek, sanat hareketlerini destekleyip teşvik etmek” olduğunu belirten Mehmet Küçük'e göre babası Dr. Fazıl Küçük, 1984 öncesinde, Halkın Sesi'nde yaptığı yayınlarla hedeflerinin tümünü de tamamlayarak yaşamına veda etti. Aynı çizgiyi devam ettirmeye çalıştığını kaydeden Mehmet Küçük, “43 yıldır bu sözü tutmaya çalışıyorum. Zaman değişiyor. Bu yıllar içerisinde halkın mücadele etmesi gereken bir çok merci oldu. Yayına 2'nci Dünya Savaşı yıllarında başladık. Kanlı Noel oldu. Sonra Barış Harekatı ve bugünlere geldik” diye konuştu.

Gazetenin kurulduğu dönemlerde milli davanın amaç, Halkın Sesi'nin de araç olduğuna dikkati çeken Küçük, “O günlerde halka ulaşabilmek önemliydi. Türkçe yayın yapan radyo yoktu. İnsanlar haberleri kahvehanelerdeki radyolardan dinlerlerdi. İngilizce ve Rumca bilmeyenlerin okuyabileceği hiç bir

kaynak yoktu. Gazete halkı bilinçlendirmek için bir araç olarak kullanıldı. İlişkiler daha farklıydı. Köylerde okuma yazma bilen gençler vardı. Onları kahveye çağırırlar, Halkın Sesi'ni okuturlardı, herkes dinlerdi” dedi.

Küçük günümüzde gazetelerin gayelerine bakıldığında, ya parti ya da ticari bir kuruluşla bağlantılı olduğunu, bağımsızlıkları bulunmadığını da kaydetti.

Halkın Sesi'yle bağının küçükken matbaada çalışırken kurulduğunu, tahsile giderken de kendisini ona göre şartlandırdığını dile getiren Küçük, “İmtihan neticelerini aldığım günün gecesi uçağa binip Kıbrıs'a döndüm. Aklımdan başka bir meslek düşünmedim. Benim için bir tek iş vardı” dedi.

Son yazı ve emeklilik

Babadan kalan mirası yaşatma mücadelesi veren Mehmet Küçük'e “emeklilik düşünüyor musunuz?” diye sorduğumda ise, gözleri doldu ve oldukça duygulu anlar yaşandı. Ve, “Emeklilik düşünmüyorum. Rahmetli babam da en son yazısını yazdı, arabaya bindi, havaalanına gitti... Ve bir daha dönmedi. Vücudu döndü” diyebilirdi...

Bugün Halkın Sesi'nin yaşadığı zorlukları dünyada bir çok gazetenin yaşadığını dile getiren Küçük, ekonomik sorunlar, teknoloji ve televizyonlar nedeniyle gazetelerin satışında ve gençlerin gazeteye ilgilerinde düşüş yaşandığını vurguladı.

Gazeteye elektronik ortamda www.halkinsesikibris.com web sayfasından ulaşılabilir.

“Toplum duyarlı değil”

Mehmet Küçük, 72 yıllık gazetenin bugün destek görmemesine de sitemli:

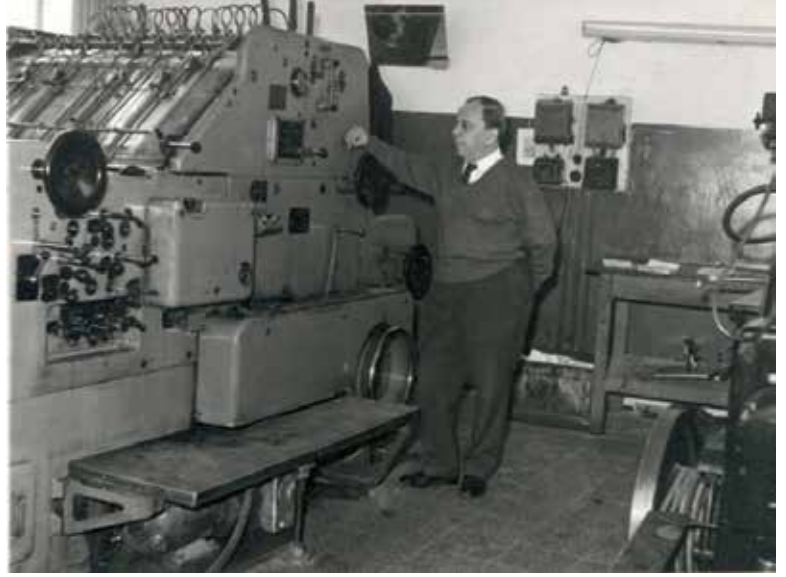
“Toplumumuz duyarlı değil artık. Maddi değerler manevi değerlerin önüne geçti. Bugün bakıldığında Dr.

Küçük'ü anarken yazılarda, röportajlarda Halkın Sesi hep söyleniyor. Toplumun özgürlüğüne kavuşması için ne kadar mücadele verdiği söyleniyor. Ancak ekonomik veya siyasi bir rant sağlamadığında n gazete desteklenmiyor.

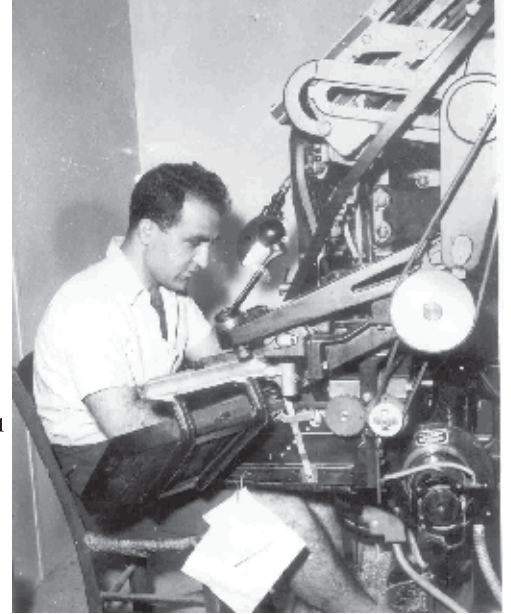
'72 yıldır yayın hayatındadır, bize bu kadar hizmeti geçti, gazeteyi yaşatmak lazım' diyen biri de yok. Bugünkü şart ve rekabet ortamında mücadele edemiyoruz. İlkeli gazetecilik çerçevesinde, halkın dili olmayı sürdürdüğümüz için ayakta kalabildik”

Halkın Sesi'nin, 1956-1958 yılları arasında İngilizce baskıları haftalık olarak İngiltere'ye de gönderildi. 1980'li yıllarda da Türkçe ve İngilizce olarak basılan gazete, İngiltere'de okuyucu ile buluşmaya devam etti ancak günümüzde yurt dışı için baskı yapılmıyor.

Bu arada gazeteden derlenen bilgilere göre, tiraj hakkında düzenli kayıtlar tutulmamış olmakla birlikte, 1940'lı yıllarda tirajı 5 binlerde olan

gazetenin bugünkü satış rakamları neredeyse 4'te bire inmiş durumda. Gazete, satış ve reklamlardan gelir elde ediyor.

Demokrat Bakış, 7 yıldır yayında

- DP'nin yayın organı Demokrat Bakış 1 Mayıs 2007 yılında yayım hayatına 24 sayfa ile başladı
- Cantaş: "Denktaş'ın ilkeleri ve ideallerinin izinde yürüyoruz"
- "Sosyal sorumluluk projelerine önem veriyoruz"

Demokrat Bakış gazetesi, İşçi Bayramı da olan 1 Mayıs 2007 yılında yayım hayatına 24 sayfa ile başladı ve aynı rakamla devam ediyor. Kuruluşundan itibaren 2 ay boyunca ücretsiz dağıtıldı. Günümüzde 2.50 TL'den satılıyor. Gazetenin yayımlanan ilk sayısındaki başyazıda kuruluş amacı şu ifadelerle sıralanıyor: "Bakış, Demokrat Parti'nin yayın organı olarak ulaşıyor sizlere... Halkın tümünün içeriğinde farklı yaklaşımları bulabileceği gazetemiz, inanıyoruz ki halkımızdan alacağı destek ile her geçen gün daha içerikli, daha doyurucu bir noktaya ulaşacaktır".

Demokrat Bakış gazetesi 7 personelle çıkartılıyor. Ancak matbaa işlemleri

başka bir firmaya yaptırılıyor. Gazetede 1 genel müdür, 1 haber müdürü, 3 muhabir, 2 grafik tasarımcısı çalışıyor.

Medya Dergisi adına sorularımızı yanıtlayan Demokrat Bakış Gazetesi Genel Müdürü Güvenç Cantaş, 'Yasama, Yürütme, Yargı' sonrası dördüncü güç olarak kabul gören ve saygı kazanan medyanın önemini, varoluş mücadelesi veren ve uluslararası topluluk tarafından haksız ambargolara maruz kalan Kıbrıs Türk Halkı ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin enformasyon ambargosunu delmesi açısından son derece önemli ve vazgeçilmez olarak niteledi.

Güvenç Cantaş

Ulusal Güçler'in bir yayın organı olduğunu hatırlattı ve şunları söyledi:

"Çıkış amacımız, partimizin de benimsediği ve olmazsa olmaz saydığı, uzun bir varoluş mücadelesi sonrası gazilerimizin teri ve şehitlerimizin kanları ile vatan yapılan Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne sahip çıkmak; devletimizin kurucusu, Kıbrıs Türk Lideri merhum Rauf Raif Denktaş'ın ilkeleri ve idealleri doğrultusunda taviz vermeden ilerlemek, ülkemizi ve halkımızı mutluluğa, devletimizi selamete çıkarmaktır."

Kıbrıs Türk halkı için hayati önem taşıyan Türk Silahlı Kuvvetleri'nin ve Garantör Anavatan Türkiye'yi halkın gözünde yüceltmeyi ise bir başka amaç olarak sıralayan Cantaş, "Siyasi bir partinin yayın organı olarak, partimizin uluslararası arenada veya ülke içinde yürüttüğü çalışmaları, dile getirdiği söylemleri daha geniş bir biçimde halkımızla paylaşmasını amaçlıyoruz" dedi.

"Denktaş'ın ilkeleri ve ideallerinin izinde yürüyoruz"

"Hangi ilkelerle yola çıkıldı, zaman içerisinde ne değişti" sorusuna ise Cantaş, "İlkemiz, KKTC Kurucu Cumhurbaşkanı, liderimiz merhum Rauf Raif Denktaş'ın ilkeleri ve idealleri ile kurduğu KKTC devleti ile birlikte izinde yürümek; ülkemizi ve halkımızı mutluluğa, devletimizi selamete çıkarmaktadır. İlk gün ne

Cumhurbaşkanı Eroğlu, yeni müzakere sürecini değerlendirdi

"BU SON ŞANS"

Kıbrıs Türk basınının, Kıbrıs Türk halkını bilinçlendirmek ve dünyadaki gelişmelerden haberdar etmek açısından önemini kaçınamaz olduğunu kaydeden Cantaş, yazılı basın ve görsel medyanın özverili çalışmaları sonucu ayakta durabildiğine işaret etti.

Cantaş: "KKTC'ye sahip çıkmak olmazsa olmazımızdır"

Gazetenin çıkış amacıyla ilgili olarak da Güvenç Cantaş, 'Demokrat Bakış'ın Kıbrıs Türk siyasetinin önemli figürlerinden olan 'Demokrat Parti

isek, bugün de aynı idealler doğrultusunda yolumuza kararlılıkla devam ediyoruz. Bu yolda sloganımız da 'biz size hep doğruları söyledik' olmuştur" dedi.

Her gazetenin farklı okuyucu kitlesi bulunduğunu hatırlatan Cantaş, "Biz, bir siyasi partinin yayın organı olmanın yanı sıra 'temel gazetecilik' kavramının da bilinciyle hareket etmekteyiz. Dolayısıyla Demokrat Bakış'ın okuyucu kitlesi, partilileri ve sempatanlarının yanı sıra doğru haber ve tarafsız yorumları tercih eden kişilerden oluşmaktadır" ifadelerini kullandı.

Cantaş, "Nasıl bir gelişim süreci gösterdiniz? sorusunu da, "İlk yayınladığı 1 Mayıs 2007'den bu yana Demokrat Bakış'ın tek hedefi Kıbrıs

Türk halkının haklı sesini dünyaya duyurmak oldu. Parti gazeteciliğinin ötesinde davasına sahip çıkan bir ferd misali özveri ile ülkenin de gelişim sürecini göz önünde bulundurarak yayınlarını sürdürdü. Bugün 8 yaşına doğru ilerleyen Demokrat Bakış, 'dava gazeteciliği' ile de Kıbrıs Türk basın tarihinde yerini almıştır" sözleriyle yanıtladı.

Cantaş, medyanın zahmetli, özveri gerektiren bir güç olmakla birlikte bir o kadar da pahalı bir iş olduğuna işaret ederek, şunları ekledi:

"Medyanın besin kaynağı reklam olduğu göz önünde bulundurulduğunda, ne yazık ki reklam pastası adamızda yok denecek kadar küçüktür ve bu paydan yararlanma imkanları ayakta kalabilmek için yeterli değildir. Tüm

bunlar göz önünde bulundurulduğunda Demokrat Bakış gazetesinin amacı hiçbir zaman tiraj olmamıştır. Ancak buna rağmen haftanın 6 günü günlük yayımlanan gazetemizin günlük tirajı 750-800'dür. Az, ancak mesleki bilgi ve donanımına sahip personelimiz ile de gazetemiz teknolojinin tüm nimetlerinden faydalanmakta, teknolojik gelişimleri yakından takip etmekte ve ayak uydurmakta herhangi bir sıkıntı ile karşılaşmamaktadır."

Günümüz teknoloji çağında Demokrat Bakış, bilgiyi ve haberi yurt dışında yaşayan vatandaşlara veya KKTC'yi merak edip, gelişmelerden haberdar olmak isteyenlere internet aracılığı ile de hizmet sunuyor. Demokrat Bakış okuyucularına www.demokratbakis.net web sayfasından ulaşıyor.

Gönyeli Belediyesi Sosyal Aktiviteler Merkezi

GÖNYELİSAM

AYRICALIKLI KENTE YÜRÜYÜŞ DEVAM EDİYOR

İletişim ve Başvuru için
e-mail adresi ve telefonlarımız:
Tel:22 31 901 /0533 825 32 55
e-mail:sam@gonyeli.com

DEVİRİMCİ GENEL İŞ SENDİKASI İLE YENİDÜZEN ARASINDA TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ İMZALANDI

Devrimci İşçi Sendikaları Federasyonu'na (Dev-İş) bağlı Devrimci Genel İş Sendikası ile Yenidüzen gazetesi arasında, 2013-2014 dönemini içeren toplu iş sözleşmesi imzalandı.

FELEK: "ÖRGÜTLÜLÜK AÇISINDAN YENİDÜZEN BİR ÖRNEKTİR..."

MUTLUYAKALI: "BASIN İŞ YASASI'NI EN YÜKSEK DÜZEYDE UYGULAYAN NEREDEYSE TEK KURUM OLMAMIZA RAĞMEN, BU GERÇEK İLK KEVİ YÖNETENLER VE SİYASET YAPANLAR İÇİN BİR ANLAM TAŞIMİYOR..."

İMZAMIZI ATIYORUZ

'Gelecek güvencesi gazetecinin özgürlüğü'

YENİDÜZEN

EMEK EN YÜCE DEĞERDİR

ÖZGÜR GAZETECİLİK

DEVİRİMCİ GENEL İŞ - YENİDÜZEN çalışanları

Efdal KESER

efdalkeser@yahoo.com.tr

Kayıt Dışı'nda meslektaşlarımızın başlarından geçen anılarını sizlerle paylaşıyoruz. Konumuz anı olduğuna göre 'anı'yı bu sayımızda biraz açıp içeri doldurmak ve bunları sizlerle paylaşmak istedim.

Anı, edebiyatta, yaşantının bütünü veya belli bölümlerini ya da bu dönemlerdeki gözlemleri dile getirmek amacıyla yazılmış metinlerdir. Zaman zaman otobiyografi ile karıştırılabilen anı, ondan, dışsal olaylara verdiği önem ile ayrılır. Anıda kişisel yaşam izlenimlerinin yanı sıra bu izlenimlerin dış boyutları da geniş olarak yer alır. Otobiyografide, yazar öncelikle kendini konu edinirken; anı yazarları çoğunlukla çeşitli tarihsel olaylarda rol oynamış ya da bu olayların yakın gözlemcisi olmuş kişilerdir. İşte biz de "Kayıt Dışı"nda kişilerin yaşadıklarını onların anlatımıyla sizlerle paylaşıyoruz.

Kıbrıs Türk basınının duayenlerinden Sadettin Celalettinoğlu ağabeyimizin başından geçen komik ama düşündürücü bir anısı ile başlıyoruz Kayıt Dışı'na. Aslında hâlâ aktif olarak gazetecilik mesleğini icra eden Saadettin abinin buna benzer birçok anısı olduğunu biliyorum. İşte sizin için kaleme aldıkları:

Sadettin Celalettinoğlu

Yorgunluk ve Dalgınlığın Bedeli

Uzun meslek yaşamımda pek çok enteresan olay yaşadım. Bunların içinde genç meslektaşlarımızın ders alabileceği niteliğe sahip olanlardan birini anlatayım.

1990'lı yıllarda Polis Genel Müdürlüğü'nde Basın Subaylığı uygulaması başlatılmıştı. Basın

subayları polis bültenine ilişkin TAK ve Bayrak Radyo Televizyon Kurumu'na sabahları bilgi aktarıyorlardı. Sabah, ajansa geldiğimde 'Basın Subaylığı yeni gelişen bir olayla ilgili bilgi aktaracak' dediler, telefonu aldım ve verilen bilgileri not ettim. Konu Gazimağusa Limanı'nda tehlike yaşayan bir yük gemisiyle ilgili idi. Gemi yan yatmış, mürettebat Sahil Kurtarma tarafından gemiden alınmıştı.

Bilgileri aldıktan hemen sonra, Salamis Bay Otel'de Libya'dan gelen özel bir heyetin Cumhurbaşkanı ve Dışişleri yetkilileriyle önemli bir toplantısı var dediler. Nöbet bende olduğu için o habere Foto Muhabiri Erdal Gökhan arkadaşım ile birlikte gittik. Doğal olarak da dönüşümüz öğleden sonrayı buldu.

TAK'a gelir gelmez elimdeki işi tamamlayıp sabahtan beri masamda duran notlara baktım. Gün boyu koşuşturmuşum ve oldukça yorgundum. O yorgunluk ve dalgınlıkla haberi yazarken, yan yatan gemiyi batırıp, mürettebatı da yüzerek karaya çıkardım. Ertesi sabah haber gazetelerde patlayınca kendimi Basın Subayı Melahat Karakurt'un odasında buldum.

Doğru bilgileri Basın Subaylığı'ndan aldığım için haberi yazarken de kaynak olarak Basın Subaylığı'nı göstermiştim. O dönemdeki açık deniz kurallarına göre (halen geçerli mi bilmiyorum) denizcilik sigortaları batan gemiye yardımcı olanlarla bedeli bölüşüyormuş. Yani gemi battıysa gemiye yardım edenler bir tür hak sahibi oluyorlar. Gemi acente sahibine olayda kasıt bulunmadığını, biraz yorgunluk biraz da geç kalmışlığın acelesiyle hayal gücü çalıştırılarak hazırlanmış bir haber olduğunu anlattım.

Merak edenler için SONUÇ: İkinci bir haberle düzeltme ve hatayı yapan bendenize de sözlü ihtar.

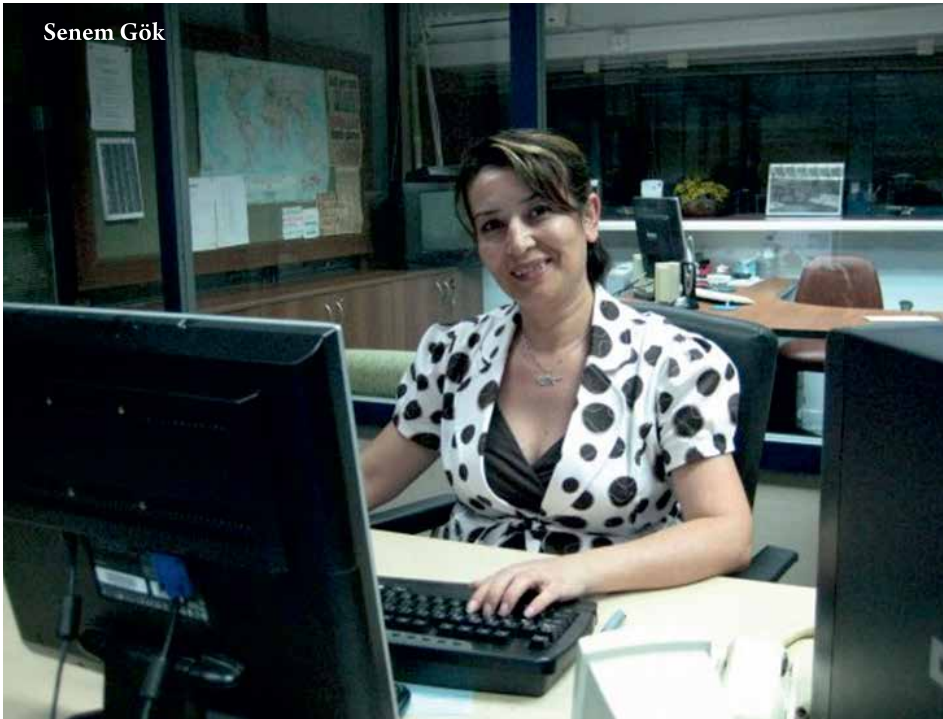
DEVLETİN TEKNİK YAPIYA SAHİP OLMADIĞI; DOĞRU BİLGİYE KAMU KAYNAKLARINDAN ULAŞABİLMENİN HALA ZOR OLDUĞU; BİRAZ DA BU NEDENLERLE MASA BAŞI HABERCİLİĞİN KOLAYCILIĞINA YATMANIN GEÇERLİLİĞİNİ KORUDUĞU GÜNÜMÜZDE ÖZELLİKLE GENÇ ARKADAŞLARIMIZIN DİKKATİNE DİYORUM...

Sırada deneyimli gazetecilerden Kıbrıs Gazetesi'nden Senem Gök'ün bir anısı var. Senem'in hikaye gibi anlatımıyla yazdığı anısını eminim çok beğeneceksiniz.

Kıyafet Genelgesi

Tarihleri akılda tutuşumla herkesi hayretler içerisinde bırakan ben, nasıl olduysa şimdi anlatacağım olayın tam tarihini bir türlü hatırlayamıyorum maalesef...

Neyse, 90'lı yılların ortalarıydı. Kot pantolondan nefret eden gazetenin Genel Yayın Yönetmeni ve Genel Müdürü rahmetli Mehmet Ali Akpınar bir gün bir genelge yayınladı ve "Bundan böyle kot pantolon giymek kesinlikle yasaktır. Kadımlar etek, erkekler kumaş pantolon giyecek" diye buyurdu. Genelgenin yayınlandığı günün ertesinde, gazetede herkes şıklık yarışında.

Senem Gök

Ben o gün süet mini bir etek ve topuklu ayakkabılarımla, İbrahim Özdamlı da "yabanlık" dediği koyu yeşil renkli takım elbisesiyle gelmişti işe.

O günden yaklaşık 3 ay kadar önce, şimdi adını hatırlayamadığım ama baş rollerini Levent Özdelek, Gülben Ergen ve Meral Konrad gibi ünlülerin oynadığı, Barış Harekatı'nı konu alan bir film çekilmişti. Filmin bir

sahnesinde, Rumların tecavüzüne uğrayan sağır ve dilsiz bir kızı canlandıran Gülben Ergen, Rumların cephaneliğini havaya uçuruyordu.

Beşparmak Köyü yakınlarında hayvanlarını otlatan bir çoban, filmde o sahnenin çekildiği yerde patlamamış bombalar bulmuş, polise haber vermiş, polis de o bombaları imha edecekti.

Mehmet Ali Akpınar, Özdamlı ile bana "Hadi gidin, güzel fotoğraflarla güzel bir haber yapalım abiciğim" dedi.

O şık şıkırdım kıyafetlerimizle BR 649 plakalı Reno TX emektarımıza atlayıp yola koyulduk. Anayoldan Beşparmak köyüne giden yola döndüğümüzde sivil bir polis yolumuzu kesti. Bizi tanıyınca da, "Hah iyi ki geldiniz. Daha fitili iliştiirmediler. Siz de diğer tarafa geçin, arabayı yolun içine yanlamasına park edin de siviller

gidiyorduk ki; birden sağ tarafımızda müthiş bir patlama oldu. Patlamanın şiddetiyle birlikte tepeden aşağıya savrulduk. Biz aşağı doğru ilerliyoruz, arabanın üzerine topraklar, taşlar yağıyor. Neden sonra İbo akıl etti, el frenini çekti ve durduk.

O ilk korku şokunu attıktan sonra "tamam mısın?", "ben tamamım, sen tamam mısın?" demeye başladık.

Derin bir nefes alan İbo, "Beee, farkındasın; üstümüzde değil de altımızda patlayaydı şimdi etlerimizi bile ayıramayacaklardı?" diye bir nida attı. İşi şakaya vurdum; "Yok be İbo, sen garasın ben beyaz. Cımbızla tutarlardı bu garadır İbo, bu beyazdır Senem diye ayırırlardı."

Bu arada Ahmet Karaman ve polisler koşarak yanımıza geldiler, onların da yardımıyla arabamızı da yola çıkardık. Ondan sonra aldı bizi bir maraz, Akpınar'a ne diyecektik? Patlama fotoğrafını çekememiştik.

Şansımıza, halen patlamayan bombalar vardı, onları patlattılar... Ohhh fotoğrafımızı da çektik, keyifle gazeteye dönebiliriz. Patlamada kaportası yamuk yumuk olan ama yine de gidebilen emektarımıza atlayıp gazeteye doğru yol alırken, Çatalköy'ün üst taraflarında büyük bir orman yangını olduğunu gördük. Oraya döndük tabii ki... Arabayla bir yere kadar gidebildik, sonrasını ben topuklu ayakkabılarımla ve mini eteğimle, İbo ise takım elbisesiyle yaya olarak tırmandık. Olay yerine sadece bir itfaiye aracı ulaşabilmiş daha. Bölgeden gençler de yardıma koşmuş. Sadece iki itfaiyeci var. Onlardan biri hortumu gençlerin eline verdi, kendisi de vanayı açmaya gitti. Açmasıyla birlikte gençler hortumun kontrolünü kaybetti, yerdeki tüm toprak, çerçöpü de alarak doğru üzerimize döndürdüler ve booommm. Su direk İbo'nun elindeki fotoğraf makinesini ortaladı. İbo yerde çamurun içinde... Makine gitti. Sanırım yedek makineyle çekti yangın fotoğraflarını İbo ve gazeteye döndük.

Üzerimizden hala sular süzülüyor. Ben, Müjde Ar'ın Arabesk filminde bir kahvehaneye girip "Ağalar, beyler, İstanbul ne tarafta?" diye sorduğu sahnenin sonrasındaki halinden beter

vaziyetteyim. Dikenler, çalılar, hem çorabımı hem bacaklarımı parçalamış, kan içindeyim ayrıca. Doğrudan Mehmet Ali Akpınar'ın odasına çıktık, “Biz geldik” dedik... Başımızdan geçenleri anlattık ve Mehmet Ali Akpınar, kıyafet genelgesini geri aldı.

Emine Hoca

BRTK'da Haber Editörlüğü yapan çok sevdiğim ve değer verdiğim insanlardan biri olan Emine Hoca'dan sizlerle paylaşmak için bir anısını istediğimde, bana gönderdiği yazıda neşeli bir şeyleri paylaşmak yerine habercilerin en korktuğu veya en çok etkilendiği kaza haberleriyle ilgili unutmadığı ya da unutmadığı iki olayı aktardı. Aslında yazdıkları mesleğe yeni başlayanların kulağına küpe olacak cinsten.

Zordu, hem de çok zor!

1995 yılından beri gazeteciyim. Kıbrıs gazetesindeki ilk aylarım. Çömezlik dönemi. Telefonlar çalıyor, sevgili Güneş Abla çağırılıyor, gözler bana dönüyor. Bir şeyler mırıldanıyorlar, sonra çağırılıyorum.

“Hazırlan ve kendini hazırla” deniliyor. Akdeniz köyünde büyük bir trafik kazası var. İlk kaza haberim.

Henüz “büyük” denince ne anlam ifade ettiğini bilmiyorum. Yol boyunca Güneş Abla beni göreceklere hazırlamaya çalışıyor. Mümkün mü? Yıl 2014, hâlâ hazır değilim. Korkunç bir kazaydı... Ölümlüydü... Araçlar ezilip büzülmüştü.

O an ruhum benimle değil gökyüzündeydi. Karmaşayı izledim, plakaları aldım. Bilgileri not etmeye çalıştım. Haberi yazmaya da çalıştım ama hala trafik kazası haberi yazmayı sevmem, bültenlerde yer almasını istemem ve görüntülerine bakmam.

Bu meslekteki kâbusun ikinci

bölümü ise sevdiğinin, tanıdığının ilk ölüm haberinin sana gelmesi. Bundan hep korktum. Çok da yaşadım. BRT'de sevgili Narin'le nöbetimizi yaparken gelen bir telefon... Ardından 4 gencin öldüğünü öğreniyoruz. Yine trafik kazası. Akdoğanlı pırl pırl gençler... Narin'in sevdiği, tanıdığı, yakını 4 genç. Yıkıldık. Detaylar netleşti. Haberi yazdım. Narin de kamuoyuna aktardı. Zordu. Hep de zor olacak. Bu anılar hiç silinmeyecek.

Omaç Başat

Kıbrıs Türk basınına uzun yıllar hizmet vermiş çok değerli bir digger emekçinin de anısı var bu sayıda. Hasta yatağında bizi kırmayıp sizlerin de hiç unutamadığı anısını aktardı bize Omaç Başat...

Bir mucize kurtuluş

Gazetecilikte yarım asırlık süreyi aşmanın yanı sıra Kıbrıs Türk basınına, başta Cenk Mutluyakalı (Yenidüzen), Serhat İncirli (Kıbrıs) ve Yeşim Tuncel Kotak (BRTK) ile birlikte birçok değerli ismi kattığım için gurur duyuyorum.

Baba mesleğini devam ettirme adına gazetecilikte temel adımları Halkın Sesi gazetesinde attım.

Bugün sizle paylaşacağım tarihi bir olay ve olayın perde arkasında yaşanan gazetecilik başarısının yanı sıra mucize bir kurtuluşun hikayesi var.

15 Kasım 1967 tarihinde yaşanan Geçitkale olayları, Kıbrıs Türk tarihinin dönüm noktalarından biriydi. Gazeteci olarak görevimiz, olay yerine giderek gözlemlerimizi halkımızla paylaşmaktı. Olayın bir gün sonrasında ilk adımı ben attım. Foto muhabirimiz Osman Rekor'la birlikte, Geçitkale (Köfünye) köyüne bir an önce ulaşma hedefiyle soluğu Dr. Küçük'ün makamında aldık. İsteğimizi ilettiğim liderimiz Dr.Küçük, “sizi korumasız göndermem büyük risk olur” diyerek, hemen harekete geçti ve BM Barış Gücü'nden eskort ekip istedi. İlk kez bir gazeteci grubu olayın yer aldığı köye ulaşmak istiyordu. BM Barış Gücü İrtibat Subayı, üstlerinden aldığı emirle liderimize gelerek, “yollar ulaşma açık, eskort gerekmez” yanıtını ilettiler.

Liderimiz Dr. Küçük bize, “Bozkurt gazetesi sahibi Cemal Togan'a giderek, ortaklaşa taksit tutma önerimizi iletin” dedi. Cemal Togan'dan da onay alındıktan sonra sıra, bu tehlikeli yolculuğa cesaret gösterebilen taksit şoförünü bulmaya geldi. Birçok taksicinin kabul etmediği görevi sadece Mustafa Hacıkaymak (Raif Örtünç'un babası) kabul etti.

Halkın Sesi gazetesinden ben muhabir, Osman Rekor foto muhabiri ve Bozkurt gazetesinden Bilbay Eminoğlu, Mustafa dayının taksisiyle yola koyulduk. İlk durağımız, adı “işkence barikatı” olarak anılan Mağusa Kapısı Rum Barikatı oldu. Biz kulübelere sokularak sorgulanırken, taksit jantlar ve tekerlekler sökülerek didik-didik arandı. Sorgumuzda bize sorulan tek bir soru vardı : “Paşa (bölge mücahit komutanı) ile görüşmeye mi gidiyorsunuz?”

Biz gazeteci olarak göreve gittiğimizi, bunun dışında bir amacımız olmadığını söylesek de, inanmak istemediler. Çok uzun süren sorgunun ardından izin verildi ve görev yoluna çıktık.Sorgunun uzun sürmesi beni huzursuz etmişti. Her zaman güvendiğim önsezilerime uyararak, şoförümüz Mustafa dayıya, “Bunlar

karardan pişman olup, bizim köye ulaşmamıza engel olmak isteyecekler. O nedenle, mümkün olan en süratli sürüşle bir an önce köye varalım” dedim.

Beklentim gerçekleşti. Bebek Bar kavşağına saparak, ana yoldan köy yoluna ulaştığımız anda, bizi öldürmekle görevli olduklarını sonradan öğrendiğimiz “Kıbrıs Cumhuriyeti İçişleri Bakanı” Yorgacis'in adamları, Citroen marka sivil plakalı bir arabayla üst yola saptı.

Biz köye ulaşma hedefimizi gerçekleştirip, defnedilmeyen şehitlerimizi görüntülemek üzere köy camisine gittik. İki şehidimizin cansız bedenleri battaniyelere sarılı durumda, halı üzerine bırakılmıştı. Biri, Rum-Yunan askerleri tarafından diri diri yakılarak şehit edilen yaşlı bir vatandaşıma aitti. Bir metrelik bir ceset halindeydi. Diğeri ise, başı ile ayakları aynı yönde, ortadan ikiye bölünmüş bir mücahidimizin cansız bedeniydi.

Köydeki tüm erkekler işgal sonrası esir alınarak, köye üç-dört kilometre uzaklıktaki Rum köyüne götürülmüştü. Olayları yaşayan diğer köy sakinleriyle röportajlar yaparak, bilgi ve görüntüler elde ettik. Bazı ziyaretlerimizde BM Barış Gücü heyeti de bize eşlik etti.

Öğleden sonra Barış Gücü yetkilileri, Rum yetkililerin köyde yeniden araştırma arzusu nedeniyle ortamın gerildiğini, bir an önce köyden ayrılmamız gerektiğini söylediler. Bizden sonra köye ulaşan TC Lefkoşa Elçiliği görevlileriyle bir probleme çözüm aradık. Mağusa Kapısı Rum Barikati'nda köye götürdüğümüz tüm filmler sayılmış olduğundan, dönüşte çektiğimiz fotoğrafların yer aldığı film kasetlerinin elimizden alınacağını tahmin etmek zor olmasa gerek. Sayılan film kaseti kadar kullanılmamış film kasetlerini elçilik yetkililerinden alarak, bizim film kasetlerini gazetelerimize ulaştırmak üzere kendilerine verdik. Kullanılan film kasetlerinin uç kısmı

kaset içerisinde kaldığı için elde ettiğimiz kullanılmamış film kasetlerinin ucunu da içeri sararak, filmlere kullanılmış şekli verdik ve köyden ayrıldık.

Bizi o saate kadar üst yolda bekleyen Yorgacis'in adamları, ana yola çıkar çıkmaz peşimize takıldı. Bizi geçerek öne geçen Citroen araçtan inenler, ceket önlerini açarak, silahlı olduklarını ve amaçlarını bize duyurmuş oldular.

Uygun bir yerde kendilerine verilen “öldür” emrini yerine getirecekleri belliydi. Ancak bir mucize yaşandı. BM Barış Gücü'ne ait bir jeep arkamızda peyda olmuş, bizi Lefkoşa'ya dek takip ederek ölümden kurtarmıştı.

Mağusa Kapısı Rum Barikati'na ulaştığımızda inanılmaz bir kalabalıkla karşılandık. Hemen araçtan indirilerek sorgu odalarına alındık. Üzerimiz didik-didik aranarak, ne buldularsa tüm notlarımıza ve filmlerimize el koydular. Dakikalarca süren sorgumuz bittiğinde Lefkoşa Türk kesimine geçişimize izin verildi. Haber ve fotoğrafları yayına hazırladıktan sonra gelen bir telefon, aynı heyecanı yeniden yaşamamıza neden oldu. Telefon, Rum Barikati'ndandı. Oraya giderek eşyalarımızı almamızı istiyorlardı. Filmler konusunda oynadığımız oyun ortaya çıkmıştı. Telefona yanıt verirken, gazetede işlerimizi henüz bitirmediğimiz mazeretini öne sürerek, başka bir arkadaşımızı göndereceğimizi bildirdik. Rumlar, “Kıbrıs Cumhuriyeti” antetli resmi bir zarf üzerine, “Omach Ahmet” ismini yazarak, benden aldıkları evrak ve eşyalardan sadece kimlik kartımı iade ettiler. Biz film operasyonunu başaramasaydık, bugün Barbarlık Müzesi başta olmak üzere, birçok yerde sergilenmekte olan katliam fotoğraflarına hayat veremeyecektik. Bir mucize gerçekleşmiş, Yorgacis'in hakkımızda verdiği “ölüm fermanı” kursağında kalmıştı.

Kıbrıs Postası muhabirlerinden Elif Şen, hüznü bir anıyı paylaştı. Elif Şen'in kitaplara konu olacak türden bu anısını hüznülenerek okuyacaksınız.

Hüznü Bir Hikaye

Gazetecilik mesleğini yaparken insan fark etmeden çevresine çok daha farklı bakmaya başlıyor. Her şeyi kafasında 'haber olabilir' şeklinde değerlendiriyor. Yolda gördüğünüz yaşlı biri, sokakta meyve sebze satan esnaf, alış veriş yapan gençler; herkes ve her şey bir gazeteci için haber değeri taşır. Ben de birkaç yıl önce gittiğim bir mahkeme haberinin ardından yürürken karşılaştığım yaşlı ayakkabı boyacısının haberini yapmak istedim. Çevre esnaftan edindiğim bilgiye göre çok uzun yıllardır her gün aynı yere gelerek ayakkabı boyayan bu yaşlı amca aslında Lefkoşa'nın da bilinen simalarından biriymiş.

Biraz sohbet ettik, ancak geleni gidene çok olduğundan “Yarın sabah gel kızım. şimdi konuşamayacağız rahat rahat” diyerek beni yolcu etti. Haber yapacağım bu ayakkabı boyacısı beni oldukça fazla heyecanlandırmıştı. Bir tarihi; yıllarca yaptığı bu iş ile evini geçindirmiş, çocuklarının eğitimini de sağlamıştı.

Ertesi gün haberi yapmak için gittiğimde her zaman oturduğu yer

boştu. “Gelecek birazdan” diye düşünerek biraz çevreyi dolaştım. Yaklaşık yarım saat sonra tekrar döndüğümde ayakkabıcı amcanın her zaman oturduğu yere çevre esnaf çiçekler bırakarak “Seni Unutmayacağız” notu düşmüştü. Ayakkabı boyacısı amca, akşam evine gittikten sonra kalp krizi geçirerek hayatını kaybetmiş. Ne yazık ki ayakkabı boyacısı amcanın hikayesini yazamamıştım. İçimdeki burukluk büyüterek üzüntüye dönüştü.

Kendimi cenaze töreninde buldum. Lefkoşa'nın tanınmış simalarından, başkentini değişimine tanıklık etmiş bu amcanın cenaze törenine giderek O'nun son yolculuğuna tanıklık ettim.

Görsel medyada, muhabirler kadar haber kameramanları da önemli. Bir muhabir haberini ne kadar anlaşılır yazarsa yazsın, görsel medyada görüntü olmazsa o haber eksiktir. Hal böyleyken, haber kameramanları da bir muhabir gibi dikkatli çalışmak durumundadır. Son olarak, BRT'nin 21 yıllık en çalışkan haber kameramanlarından Tarkan Kavaz'ın bizimle paylaştığı iki anısı var.

Logo Savaşı ve İşeme Telaşı

Bayrak Radyo Televizyon Kurumu'nda 21 yıllık haber kameramanıyım. Bu süreçte o kadar çok anlatmaya değer olaylar yaşadım ki, hangisini sizlerle paylaşacağım konusunda kararsız kaldım. Yüzünüzde tebessüm belirmesi için rahmetli Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş ile yaşadığım bir anımı sizlerle paylaşmaya karar verdim.

Hangi yıldır, tam olarak hatırlamıyorum. Cumhurbaşkanı Denktaş'ın Birleşmiş Milletler'den ziyaretçisi vardı. Odasında görüşüyorlar, biz de görüşme öncesi görüntü aldıktan sonra sonuç için bekliyoruz. Görüşme uzadıkça uzadı. Bir ara, fena halde sıkıştığımı

dedi. Ben de “Benim efendim, Tarkan” dedim. “Hade acele et. Üzerime işeycem nerdeyse” dedi sabırsızlıkla.

Cumhurbaşkanı çok sıkışmış, görüşmeye ara vererek ihtiyacını gidermek için tualete gelmişti. Orada da benim yüzümden yine zor anlar yaşamıştı. Ben acele ile dışarı çıkarken, pantolonunun düğmelerini çoktan çözmüştü. Kapıdan çıkarken “Ohh be!

Az daha üstüme işeyecektim” dediğini duydum.

Bir başka anımı daha kısaca paylaşmak istiyorum. 2000'li yılların başıydı. Kapılar daha açılmamıştı. Yunanistan Dışişleri Bakanı, Güney Kıbrıs'a gitmiş, biz de basın toplantısını görüntülemek ve haber yapmak için Rum Enformasyon Dairesi aracılığıyla, Rum Dışişleri Bakanlığı'na gitmiştik. Yunanistan Dışişleri Bakanı Papandreu açıklamasını yapmaya hazırlanırken, ben BRT logolu mikrofonu kürsüye koydum.

Rum Dışişleri yetkilisi “bu logoyu buraya koyamazsınız” diyerek mikrofonu kürsüden aldı. Ben ısrarla tekrar yerine koydum; o yine kaldırdı. Bunun üzerine diğer Türk gazeteciler de bana “eğer sen protesto eder de ayrılırsan biz de ayrılacağız” dediler. Bu arada, mikrofon savaşı tüm ajanslar tarafından görüntüleniyordu. Benimle beraber, diğer Türk gazeteciler de oradan ayrıldı. Bu olay günlerce dünya basınına da konu olmuştu.

hissettim. Her an görüşme biter endişesiyle, Cumhurbaşkanlığı'nın girişindeki tualete daldım. İdrarımı yapmaya başlamıştım ki, kapının zorlandığını gördüm. “Hop hop doludur” derken bir yandan da çişimi etmeye devam ediyordum. Aniden kapı, benim engellememe rağmen zorla aralandı ve bir baş uzandı. O da ne! Bu Cumhurbaşkanı Denktaş'tı. İçeri girmek için kapıyı zorlarken, “kimsin be oğlum, burada ne işin var”

Mesarya
ajans

**YAYINCILIKTA
ÖNCÜ FİRMA...**

Biz neye ihtiyacınız olduğunu biliyoruz.
TEK YAPMANIZ GEREKEN

BİZİ ARAMAK.

Adres: 1.sok Taşkinköy / Lefkoşa Tel:22 565 95 - 96 Gsm: 0533 820 00 07
E-mail: mesarya.ajans@gmail.com web: www.mesaryaaajans.com

 MESARYA AJANS
 Mesarya Ajans

MEHMET GÜDER
Kasap LTD.

Adres: Yücel İşhanı, Larnaka Yolu
(15 Ağustos Bulvarı) Mağusa
Tel: 0392 366 91 02 - 0542 852 24 37
Fax: 0392 366 40 39
kasapmguder@yahoo.com

Pembe PAŞAOĞLULARI
pembevasilya@hotmail.com

KIBRIS POSTASI'NIN SERÜVENİ

Son aylarda sektöre katılan üç yeni gazeteden ikisini, MEDYA'nın geçtiğimiz sayısında irdelemiştik. Bu sayıda da üçüncü gazete Kıbrıs Postası'nı sayfalarımıza taşıdık. İnternet gazeteciliğini ülkeye taşıyan, bu alanda ilk olma özelliği olan ve internetin yanında basılı gazete olarak çıkan Kıbrıs Postası'nın hikayesini Polat Alper ile konuştuk...

Kıbrıs Postası Sahibi Polat Alper, internet sitesiyle çıkılan yolda bugün başarıyı yakalayarak marka haline geldiklerini anlattı...

"Herkes 22 Kasım 2001'de güldü bize, 'ne işiniz var, internetten haber mi okunur' diye... 'Hiç gazetenin önüne geçmek mümkün mü' dendi... Hatta o yıllarda basılı ve görsel medya da Kıbrıs Postası'nı bir internet sitesi diye önemsiz lanse ederken, yıllar içerisinde bu yaklaşım değişti. Saygın, itibar gören, inanılan bir marka haline aldı. Bunun çok sebebi var aslında ancak özetleyecek olursak; Kıbrıs Postası ilk günden itibaren olayı ciddiye aldı ve yaptığı işe inandı. 'Bugün bunu yapalım, yarın değişiriz' olmadı. Yola çıktığı ilk günden beri yaptığı işe güvendi ve 12'inci yılı geride bırakırken, 12 yıl sonra buralara geleceğimizi öngördük. Bu, başarımıza çok büyük etken olmuştur. Haberde iki taraf söz konusu ise, her

iki tarafın görüşünü, söz hakkını kullandırmak gibi önemli gazetecilik kurallarına itina ile sadık kalarak bu güvenilirliği kazandık. Bunlar önemli şeyler..."

Yola çıkarken endişe duydunuz mu?

"İnancım tamdı ve hiç bir zaman endişe duymadım. Çünkü uzun yıllar Avrupa'da yaşadım Amerika kıtasında ticari tecrübelerim vardı. Dünyada bir kaç yüzyıldır yeni şeyler Amerika'dan çıkar, 5 sene sonra Avrupa'ya, ondan takribi 3-5 sene sonra da bizim bulunduğumuz coğrafyaya gelir. Yani bir 10 yıl sonra Kıbrıs'ta neyin önemli olacağını ya da neyin nereye geleceğini görmek çok zor değil. Bugün 5 sene önce Amerika'da ve Avrupa'da internet medyası şu an bizim bulunduğumuz noktada idi. Kıbrıs Postası bir farkındalığı ortaya

koydu. 'Burası Kıbrıs, idare et' lafını lügatımızdan çıkardık. Bugün olduğu gibi 5 ve 10 yıl önce de Kıbrıs Postası'nın kullandığı teknoloji Amerika ve Avrupa'da en son kullanılan teknoloji oldu. Yani 'bu bizim için çok gerekmez'i hiçbir zaman lügatımıza almadık. Ülkemizde yaklaşık 20-30 haber sitesini, internet ve haber sitesi olarak ikiye ayırdık. Ayrımı da şu şekilde ortaya koyduk: Bu işi herkes yapmak isteyebilir, heveslenebilir, kimsenin önüne geçmek de mümkün değildir. Tabii ki yapacaklar, hatta bize gelip danışan arkadaşlarımıza da sıkılmadan yol gösteriyoruz. Sayılarının artması farkındalığın ortaya çıkmasını yaratacaktır. Haber sitesi diye ayırdıklarımız, evinden, iş yerinden part time 200-500 Dolar'a bir site almıştır. Kendi ajanstan, şuradan buradan derleme haberlerle habercilik yapar. İnternet gazetesi diye

ayırıldıklarımız da bir şirkettir, istihdam yapar, bir adresi ve künyesi vardır. Bunlar da internet gazetesidir. İkinin farkını da çok net ortaya koyuyoruz. Bu bilinçlendirmeyi hem sektörde, hem de kamuoyuna karşın mutlaka yapmak gerekir. Dikkat edin, 25-30 tane haber sitesi var ise, bunun yüzde 99'u birbirine benzer. Çünkü paket programlar kullanıyorlar. Tek yapabilecekleri şablon üzerinde logolarını koymak, bir de rengini değiştirmektir ama bir baktığımızda hepsi birbirine benzer. Ancak Kıbrıs Postası ilk günden beri bu kalıba hiç girmedi. Bu da kendimizin işin mutfağımızda olmamızdan kaynaklanıyor. Halen daha Kıbrıs Postası ihtiyaçtır veya değildir, en son teknolojiyi takip ederek gidiyor.”

Haber içeriklerinizde değişikliğe gidildi mi?

“Habercilikte kuralın esneyebileceğini ancak değişmediğini biliyorsunuz. Şunun altını çizmek istiyorum: En başlardan beri, internet gazetesi sürecinden beri, son 10 yıldır Genel Yayın Yönetmeni, Haber Müdürü, muhabiri, fotoğrafçısı, editor, hafta sonu editörü ve yayın kurulumuz var. Bir çok gazetenin bu birimlerinin olmadığını çok iyi biliyorsunuz. İnternet gazetesinin bu birimleri var ve yıllardır buna bağlı kaldık. Sağlıklı çalışmanın yolunun da bu olduğunu düşündüğümüz için devam ettik. Bizim aslında çok ilginç

tecrübelerimiz oldu. Gün içerisinde haberin yoğun saatleri ve yoğun olmayan saatleri diye ayırıyoruz. Hiç alakasız saatlerde ziyaretçi trafiğimizin 20-30 katı yükseldiği saatler oldu ve buna etkenlerin ne olduğunun peşine düştük. Örneğin 3-4 sene önce bir motosiklet kazası ile başladı bu olay. Çok vakitsiz bir saat, 09.30-10.00 sularında, o saat internet gazetesinin en sakin olduğu saatlerdi. Bir baktık o kazanın ardından site 30 katı ziyaretçi trafiğine uğradı. Ağzdan ağıza kaza duyulunca 'Kıbrıs Postası kesin yazmıştır' mantığını oradan kazandırdık. Bu da uzun yıllar topluma verdiğimiz güvenin sonucu olsa gerek.”

Kıbrıs Postası'nın şu an ziyaretçi trafiği nedir?

“Kıbrıs Postası'nın günlük tekil 100 binin üzerinde ziyaretçi trafiği vardır. Facebookda da 65 bin takipçisi vardır. Bu da şu demektir: Postaladığımız her haber 65 bin kişinin duvarında görülüyor. Ziyaretçi trafiği de hiç durmaksızın yükseliyor. Diğer sitelerle rekabet değil çeşit oldu. İnsanlar tek bir site, internet gazetesi ile yetinmiyor. Şunu yapıyorlar; A, b, c sitelerine bakarak birkaç tanesine saplanarak kalıyorlar. Kıbrıs Postası bunlardan bir tanesidir. Olmazsa olmazdır, vazgeçilmez adrestir. Gerek sms gerekse, telefonla yaptığımız servisler, haber paketleri ve günlük sabah e-mail yolu ile atılan bültenler,

video yolu ile görsel haberlere geçiş yapmamız, kimse yapmaz iken özel olaylardan, mesela kurultaylardan Kıbrıs Postası'nın canlı yayın yapması, canlı görüntülü röportaj gerçekleştirmesi süreç içerisinde farkındalığımızı oluşturdu. Bunda elbette ekip işi önemli. Uzun yıllardır birlikte çalışan ekip artık tek vücut gibi düşünebilen ve hareket edebildir. Ben kendime şirkette yönetici değil hakem gözü ile bakıyorum. Hata görürsem düdüğ çalarım. Ama çok uzun süreler Kıbrıs Postası'nda düdüğ çalmadığım dönemler vardır. Bu da ekibin görevlerini ne kadar benimseyip tek vücut çalıştığını gösterir. Bundan da son derece memnunum ve bu durum elbette başarıyı körükler...”

Kıbrıs Postası'nın 12. yıl projesi nasıl ortaya çıktı?

“Sektörü tersten okuduk”

“Aslında bir gün gazete basarız diye hep aklımızda oldu. Bundan 4.5-5 sene önce Kuzey Kıbrıs Postası ismini tescil ettirdik. Ancak doğru zamanı bekledik. Dünyaya baktığımızda internet yükselen, basılı medya düşen bir grafik. Fakat dünyaya ve kendi coğrafyamıza baktığımızda, uygulamada, istatistikler gibi yürümüyor işler. Bugün bir Amerika ve Avrupa'da internetin yükselişi, yazılı medyanın düşüşü ile, bizim ülkemizdeki durum çok paralel değildir. Halen daha belli bir kuşak ve ada içerisinde belli bir coğrafya, daha çok kentler internetten takip ederken, kırsalda gazeteyi ele alma alışkanlığı var. Hatta bu alışkanlığın çok kısa süreceğini düşünmüyorum. Daha en az 15-20 sene süreceğini söyleyebilirim. Bu yüzden, kağıda yokmuş gibi davranamazdık. Hep şunu söylüyorum 'yeni bir gazete bastınız' diyenlere...Biz yeni bir gazete basmadık, bunu çok net söylüyorum. VAROLAN gazeteler süreç içerisinde daha fazla okuyucuya ulaşmak için bir iphone uygulaması yaptı, yetmedi; bir ipad uygulaması ve web sitesi yaptı. Bizim için de

kağıda basmak bunun gibi bir şey. Ülkedeki bütün gazetelerin trajlarının toplamının 10 katı Kıbrıs Postası internet sitesinin bir trafiği vardır. Biz kağıda şöyle baktık, sitemiz var, iphone ve ipad aplikasyonumuz var, bir de kağıtta haberlerimizi verelim... Biz kağıdı, basılı medyayı yan araç olarak gördük. Sektörü tersten okuduk. Hatta bizi ziyaret eden üniversitelerin değerli hocaları, 'dünyada bir örneği yoktur, mutlaka bir tez olmalıdır' dediler. Kağıttan internete geçen çoktur ama herhalde internetten kağıda geçen dünyada bir ikinci örnek yoktur..."

İddialı... “Çok ciddi yatırım projelerimiz var”

“Kıbrıs Postası gazetesi, sektöre, 40 yılda geldiği noktayı, 12 ay içerisinde 2 katını getirebilecektir. Bunu da Kıbrıs Postası adına değil, sektöre katkı adına yapacağız. Sektörle ilgili çok ciddi yatırım projelerimiz

bulunuyor. Adada çok alışılmamış, sürpriz olabilecek yatırımlardır. Projeler 12 ay içerisinde adım adım hayata geçecek.”

İlk sloganınızla şimdiki sloganınız aynı mı?

“Gazetede 'Haberiniz olsun' slogan, internette 'Bugünün haberini yarına bırakmayalım...' Herkesin kafasında şu soru işareti oluştu aslında: İnternete günlük bu haberleri giriyordunuz, şimdi siz diğerleri gibi ertesi güne haber mi saklayacaksınız? Kendimizi zora sokmak gibi bir sıkıntımız asla olmadı. Ayırt edilmesi gereken şudur: Kıbrıs Postası'nın habercilik başarısı, spot habercilik yapmasıdır. İnternette insanların istatistiklere bakıldığında gidip sayfalarca yazılan bir haberi veya bin karakter köşe yazısını okuma gibi bir hevesi yoktur. İnsanlar kısa ve öz haber ister. İşte bunu yapabilmek de ustalık gerektirir. Kısa ve yalın bir dille haber spot olarak internette yazılır. Ancak gazetede haber spot

değil, detaylı yayınlanır. O yüzden biz bir haberimizi hiç gecikmeden Kıbrıs Postası'nda yine yayınlıyoruz, ertesi güne bırakmıyoruz. Gazetemizde daha detaylı veya farklı haberler yayınlıyoruz. Haber merkezimizde çok ciddi özel haber üretimimiz vardır. Bugün yabancı biri dahi Kıbrıs Postası'nı eline alıp açtığında özel haber sayısında o farkı görebilir. O özel haber farkı da Kıbrıs Postası'nı sabırla bir yerlere götürecektir. Haber merkezinde üretim çoktur. Ertesi gün gazeteye hazırlanan minimum 10, maksimum 20 özel haber vardır. Bu rakamlar çok önemlidir. 7-8 gazetenin 5 tanesi 2-3 özel haberle çıkar. Çoğu zaman da ana sayfalarında özel haber diye ajans haberlerini görebiliyorsunuz. Biz çıtayı yükseltmek niyetindeyiz ve bu yönde de sektöre ciddi katkımız olduğunu düşünüyoruz. Kıbrıs Postası'nın bir siyasi parti veya finans kuruluşu ile hiçbir ilişkisi yoktur ve o yüzden bu kadar rahat hareket edebiliyoruz.”

Farkımız var diyorsunuz...

“Yeni basılan gazetelere bakıldığında arkasında Türkiyeli yatırımcı işadamları olduğunu görürsünüz. Bunlar, neden medyada bulduklarının izahını yaptılar. Tümü de bunu açıklarken 'medya bir güçtür' kelimesini kullanmaktan kaçınmadılar. Kıbrıs Postası asla medya bir güçtür diye bu adımı atmadı. Meslekte, sektörde, sorumluluklarını bilerek ve bu işi uzun vadeli götürmek inancı ile yerini aldı. Zaman içerisinde de Kıbrıs Postası'nın yeri ve diğerlerinden farkı bu noktada gözlemlenecektir. 8 aylık bir sürenin ardından Lefkoşa'da yeni binamıza geçeceğiz. Oraya geçtiğimizde genişleme için hamle şansımız olacak. Kendi binamızda medya merkezimiz yer alacak.”

Tirajınız şimdi ne kadar? Hedefiniz ne?

“5 bin gazete basıyoruz, 2600-2800 de satıyoruz. Tirajı tutturduk ve bu şekilde gidiyoruz. Bu tirajda ilerlediğimiz sürece bir sıkıntı yoktur. Belli hamlelerle bu tirajı artıracamız. Bunun için ne yapacağımız da projelendirilmiştir. Hedef büyük. İnşallah birinci sırada olmak. Artık Kıbrıs'ta tirajlarda nüfusa göre oranladığımızda doğru olmayan o formülde bir değişiklik yapabileceğimize inanıyorum. Biz tirajımızı artıracamız, fakat bizim artıracamız tiraj sektöründeki diğer arkadaşlarımıza da kapı açacak. Onlar da nasıl tirajlarını artıracabilecekleri hususunda düşünmeye başlayacaklar. Süreç hareketli olacak. 15 Kasım'da yola çıktık, 3 ay stabil bir çizgi planımız vardı. Yeni çıkacak olan gazeteler çıksın, kampanyalarını yapsınlar, hangi yolda süratle gidecekleri belli olsun, biz ardından stratejik bir hamle belirledik. Zaten ne yapacağımızla ilgili 1 ay sonra ses getireceğiz. Herkesin gideceği yol ve yapacağı iş bellidir. Bunu öngörmek için kör olmak gerek. Sürpriz beklemiyorum ancak bizim sürprizimiz olacak. Süreç her şeyi gösterecek, sıkıntı yok.”

Medyada etik...

“Halen daha Kıbrıs'ta internet gazeteciliği tek çatı altında toplanıp dernekleşemedi. Bunun öncülüğünü yaptım ancak bu birlik ihmal ve zamansızlık yüzünden bir türlü oluşmadı. Bunun olması gerektiği taraftarıyım. Dünya bunu bu şekilde işliyor. Medya Etik Kurulu kuruldu. Herhangi bir yasal yaptırım olmamasına rağmen gönülden destekliyoruz. Medyada etiğe önem veriyoruz, bunu da yıllardır yayın ilkelerimizi siteden yayınlamakla gösteriyoruz.”

İnternette yasal düzenlemede Türkiye örnek alınmamalı

“İnternette ilgili yasaların ülkemizde olup olmayacağı konusunda çok büyük endişelerim var. Biz yıllardır internetle ilgili Bilişim Yasası'nın geçmesi için mücadele veriyoruz ancak başaramadık. Yani başımızda Türkiye'de internette yeni getirilen yasalar çok endişe vericidir. Ülkemizde bu yasalar hayata geçirilirken Türkiye'den alınarak yapılırsa yanlış bir yola girilmiş olacaktır. Bu konuda da Bilişim Yasa üzerinde çalışan arkadaşlarıma hassasiyetleri olduğuna inanmak isterim.”

TAK'ta internet haber siteleri için yasal düzenleme yapılmalı

“TAK'ın gazete ve medya kuruluşlarına verdiği bir servisi varken, internet gazetelerine yönelik servisi yoktur. Ancak yıllardır tümü bu hizmeti alıyor, bu da kurumu yönetenlerin anlayışından dolayıdır. Bilişim Yasası yürürlüğe girmediği sürece yasal boşluktan yararlanma devam edecektir.”

Promosyon...

“Siyasi partilerin gazetelerini dışarıda tuttuğumuzda 7-8 gazete içerisinde her birinin farklı çizgileri vardır. Aynı doğruları savunmuyorlar, yayın ilkeleri açısından aynı ideolojiye sahip değiller.

O yüzden biz şunu yaptık da şu farkımız var peşindedir tüm yeni arkadaşlar. Ne verelim, promosyon mu... Dikkat ederseniz biz promosyon da tercih etmedik. Promosyon olduğu sürece bir başarı getireceği ve bıraktığımız gün eski noktaya gelineceği bilinci ile hareket ettik.

Nitekim promosyon yapan arkadaşlardan bu teyitleri alıyoruz. Biz şuna çok dikkat ettik: Kıbrıs'la ilgili bir haber olduğunda, başvurulacak kaynak olmak istedik. İnternette bugün yüzde 100 Kıbrıs haberi verdiğimiz için insanların kendi içlerindeki haberleri yayınlamaya çalışıyoruz.

Örneğin Suriçinde, Mağusa'da veya başka bir bölgede ne oldu şeklinde haberlerle halkın içinde olduk. Kıbrıs Postası'nın çıkışı da budur. Bir gazetenin başarısı promosyonla veya siyasi bir görüşe taraf olmakla değil; halkın içine ve haneye ne kadar girebildiğinizle alakalıdır.

Halk kendini okumak, evinin önündeki kaldırımını, kanalizasyonu, elektriğe ödediği parayı okumak, duymak ister. Biz bir proje başlattık. Örneğin İskele'den Karpaz'a 60 küsur köyde bir hafta boyunca muhabirlerimiz sorunları, sıkıntıları, mutlulukları ve beklentilerini yansıttı. Ve o hafta gazetenin tirajı inanılmaz arttı.

Lefke ve Güzelyurt'ta da bu projeyi devam ettirdik.

Detaylı bölgenin sesini yansıtmaya çalıştık ve aynı başarıyı burada da elde ettik. Bu da aslında bize ışık tuttu.”

Gazetecilere “Dünyaya bir daha gelme şansınız olsa hangi mesleği seçersiniz” diye sorduk

Gözde Akben BEKİR
gözdeakben@gmail.com

Gazetecilik, isyana rağmen tutkuyla yapılan bir meslek

Medya dergisinin bu ayki sayısında aslında sonuçlarını benim de çok merak ettiğim bir soruyu sordum meslektaşlarımıza... Bu işin duayenlerinden, çiçeği burnunda ama gelecek vaat eden isimlerine dek herkese aynı soruyu yönlendirdim; “Dünyaya bir daha gelme şansınız olsa hangi mesleği seçersiniz” diye... Sonra da başladım üzerinde uzun uzun düşünmeye... İsyan anında haber merkezlerinden yükselen bir sestir “çocuğumu asla bu

sektöre bulaştırmayacağım” söylemi... Bayramlarda, yılbaşı gecelerinde isyanın ve izinsiz çalışmanın verdiği duyguyla dudaklardan dökülür. Alamadığımız haklardan, ödeneklerden dert yanarken; bir anda gelen telefonla tüm havamız değişir ve habere en kısa sürede ulaşma ve onu halkla buluşturma telaşımız başlar... İşte o an ne uykusuzluğumuz kalır, ne yorgunluğumuz... İşte böyle bir hastalıktır gazetecilik... Bir mesleğin çok ötesinde yaşam biçimidir. Emekliliği yoktur mesela bu

işin... “Hadi bakalım 25-30 yıl çalıştın artık as fotoğraf makineni ya da kır kalemini” diyemez kimse... Yaş kaç olursa olsun, dünyanın neresinde olursanız olun, haber her yerde haberdır sizin için ve ona ulaştığınız an yapmanız gereken tek şey en doğru, en hızlı ve en etkili biçimde servis etmektir... Bakmayın siz öyle çok isyan ettiğimize... Yine de dünyaya bir kere daha gelsek seve seve ve tüm eksikliklerine rağmen bu işi yapmaya can atan isimler var medya camiasında... İşte sizlere onlardan bazı örnekler...

Canan Onurer:

“Pastane açabilirim”

“Aslında hiç düşünmemiştim. Ama bir pastanem olmasını isterdim. Çok şirin, kendine özgü pastaların olduğu, her güne özel bir tatlının olduğu bir yer... Önlüğümle servisi ben yapabiliyordum mesela... Pasta yapmak gibi bir yeteneğim olmasa da, fikir koyduğum şeylerin yenmesi ile oluşacak zevki izlemek isterdim. Bir şekilde insanları mutlu etmek ve bunu görmek isterdim... Sanırım tatlı ile bu zevki yaşatmak en kolay olurdu. Bir daha dünyaya gelirsem eğer, pastane açabilirim.”

Fayka Arseven Kişi:

“Yine gazeteci olurdum”

“Dünyaya yeniden gelsem yine GAZETECİ olurdum. Ancak bu ortamda, şu ülke şartlarında şu an GAZETECİLİK yapmamış olsaydım da kesinlikle küçük, şirin bir cafem olmasını isterdim. Gerçi her gün fikir değiştiriyorum ama sanırım huzurlu, sakin, tasasız, zaman dilimini kendim ayarlayabileceğim bir işim olmasını isterdim. Tek derdim de müşteriyi nasıl daha fazla mutlu edeceğim olurdu. İnsanların tüm güzel anlarını yaşayacakları, vazgeçemeyecekleri bir yer olması için elimden geleni yapardım sanırım... Ancak bu hayalim için biraz daha zaman var. Şimdi ülke gündemi için kafa yormaya devam...”

Hasan Hastürer:

“Yazarken ölmek istiyorum...”

“Gözde Bekir'in bana ilettiği soru çok açık: 'Yeniden dünyaya gelsen hangi mesleği seçerdin?'

Sözün uzatma kısmına geçmeden yanıtını vereyim: 'Bir daha değil, bin defa daha dünyaya gelsem gazetecilik yolculuğumu tekrardan yaşayıp şimdi olduğum yerde olmak isterdim.'

Neden?

Anlatayım.

Çocukluktan kurtulup çevremi algımlarken ilk gazeteyi, poşetlerin yerini aldığı gazeteden yapılan hartuçlarda, kese kağıtlarında tanıdım. Undan yapılan yapıştırıcı kullanılırdı. Öyle olunca kolay açılırdı... Gazete beni önce okuyucu olarak çekti.

1971 yılında ilk mürekkep kokusunu aldığım andan bağımlı oldum.

Gazetenin, dünden bugüne kırk küsur yıllık önemli teknik evrelerini yaşadım.

Sadece yazmadım, teknik sayılan işlerin içinde de yer aldım. Özgürlük ve heyecan yaşamımızın şekil kaynağıysa, gazetecilik en uygundur. Gazeteciliğim, kamudaki çalışma hayatımdan önce başladı. Bürokraside de görevler yaptım.

Ancak gazetecilikten hiç kopmadım. Daha doğrusu gazeteciliğimin önüne geçirmedim hiçbir uğraşımı. Yüz elli kelime kadar yaz dendiği için, uzatmadan toparlayım. Gazeteciliğin içinde özgürlüğü, heyecanı, meydan okumayı, toplumun duygularını seslendirmeyi buldum. En önemlisi yaş sınırıyla kopma olmadığı için de sevdim gazeteciliği, yazmayı... Tiyatrocular sahnede ölmek istemiş, ben de yazarken ölmek istiyorum...”

Oshan Sabırlı:

“Her şeye rağmen gazetecilik...”

“Bu mesleğe 19 yıl önce radyo programcılığı ile başladım. Profesyonel anlamda gazeteciliğe başlamam ise 2003 yılına denk geliyor. Zaman zaman sektörün hak etmediği yerde olduğunu düşünüyorum. Kızgın ve gergin olduğum anlarda kendime, 'Ben manyak mıyım, kendime neden eziyet çektiriyorum' diye sorduğum da oluyor. Ama her şeye rağmen ben bu mesleği çok seviyorum. Bu yüzden dünyaya bir daha gelebilsem yine bu mesleği seçerdim ama iletişim eğitimi almadan bu işi yapardım. Yine de bu işi tercih etmek isteyenler olursa onlara da bir önerim olacak: Düzensiz bir hayatı kabul etmiyorsanız, 7/24 çalışmaya ve her an o sorumluluğu üzerinizde hissetmeye razı değilseniz hiç bulaşmayın. Yok; tarihin canlı tanığı olmak, tarih yazmak, geleceğe iyisi ile kötüsü ile eserler bırakmak istiyorsanız; kanınıza girecek bu virüs son nefesinize kadar sizinle olacak.”

Özcan Özcanhan:

“Gazeteciler hak ettiğini alamıyor”

“Eğer bir daha dünyaya gelirim, ne olmayı istemezdim, onu söyleyeyim. Her zorluğa, haksızlığa, adaletsizliğe rağmen, zevkle yıllarca yapmış olduğum gazeteciliği, tekrardan bu ülkede yapmayı asla istemezdim Nedeni çok... Gazeteciye bu ülkemizde adam gibi yaşayabilecek, ailesini geçindirecek, evlatlarını okutacak, evlendirecek olanaklar yok. Çalışma koşulları, ödenekler gülünç... Devlet kapısında, TAK'ta, BRT'de, Enformasyon'da, tanıtma biriminde, bakanlıklarda basıncı olarak çalışanlar dışında, hiçbir gazetecinin düzenli, güvenli bir geleceği ve yaşamı yoktur. Özel sektörde meslektaşların geleceği patronların iki dudağı arasındadır.

Çok uzatmadan...

Ne olmak isterdim bilir misin? Devletin kızığa çektiği danışman, müdür, müsteşar ve sair den olmak isterdim ki, ben de çalışmadan, terlemeden, uğraşmadan, iş yerine dahi uğramadan bol para alabileyim, asude bir hayat yaşayım. Şimdi ancak anlayabildim ki ülkemizde gazeteciye değer veren, hakkını, hukukunu tanıyan yok. Hele yazdıklarına, eleştirilerine kulak asmamaktan, ilgilenmemekten başka bir şey yok... Yağcılık yaparsanız, birilerini göklere çıkartırsanız, kaleminizi ve mikrofonunuzu, kameranızı satarsanız köşeyi dönenlerden olursunuz. Ben 50 yıldır bunları yapmadım, hemen hemen her yerden dışlandım, vasat bir yaşamım oldu. Ailemi güçlükle geçindirdim... REUTERS muhabirliği ve Lefke Avrupa Üniversitesi'nde ders verdiğim dönemlerde karnım doydu da ancak maddi sıkıntıya düşmeden yaşayabildim...”

Raif Özgüren:

“Veteriner olup barınak kurmak isterdim”

“Öncelikle şunu belirteyim, mesleğimi çok seviyorum ve ne iyi etmişim de bu mesleği seçmişim diyorum. Ve en önemlisi bu mesleğin duayenleri Arif Hasan Tahsin, Akay Cemal, Süleyman Ergüçlü, Erten Kasımoğlu gibi ustalarla aynı çatı altında çalışma imkanı bulduğum için kendimi çok şanslı sayıyorum. Dünyaya bir kez daha gelme imkanım olsa veteriner olmak isterdim. Çok para kazanıp 100 dönümlük bir araziye kuracağım barınakta, sokaklarda dolaşan köpek ve kedileri toplayıp orada yaşamalarını sağlardım. İnsan, derdini, sorununu bir şekilde ifade ederken, sevimli dostlarımız karnının açlığını, başının ağrısını maalesef ifade edemezler ve sizin anlamanızı beklerler.

Yeni doğan çocuk kısa bir süre sonra tüm sorunlarını anlatabilecek duruma gelirken, aynı dünyayı paylaştığımız sevimli dostlarımız bizim insafımıza göre yaşam sürerler.

Kimsenin kaderinin bir başkasının elinde olmayacağı bir dünyada yaşama imkanımız olsaydı keşke.”

Rana Sarro:

“Gazetecilikten vazgeçemem”

“Gazetecilik aşktır, tutkudur, bağımlılıktır, müthiş bir hazdır. Ülke sorunlarını sorgulayarak, topluma faydalı olmayı görev bilmiş gazeteciler, halkın sorunlarını gazete veya televizyondan değil, direkt dinleyerek öğrenmeye ve aktarmaya alışmıştır.

Gazeteciler, olaylara doğrudan müdahil olarak yaşam sürmeyi değişmez bir kural olarak bilmiştir. Dolayısıyla, ülke sorunlarını sorgulamaya alışmış bir gazeteci, olay ve olgular karşısında pasif veya kayıtsız kalmaz.

Ülkemiz gazetecilik sektöründe, türlü zorluklarla karşılaşılsa da, sorunlara müdahil olmaya alışmış bir gazeteci için sanırım en zor şey, yaşamının herhangi bir döneminde ülke sorunlarına pasif kalmaktır.

Dolayısıyla, bir gazeteci yaşamının her alanında, sıradan bir vatandaş gibi eleştirerek değil, olaylara direkt müdahale ederek tatmin olabilir.

Herkesin ve her kesimin sorunlarını dinleyen, dertleriyle ilgilenen ve bunu yaparken de ciddi zorluklarla karşılaşan basın mensupları, topluma faydalı olabilmenin verdiği huzurla tatmin olabilmektedir. Bu nedenle, gazetecilik görevini üstlenmiş bir şahıs, kolay kolay başka bir mesleği icra edemez. Bir daha dünyaya gelsem, yine gazeteci olur, olayları ve ülke sorunlarını sorgulayarak topluma kendi kalemimle aktarmayı tercih ederdim.”

Rasih Reşat:

“Bir Rock grubunda müzisyen olup dünyayı dolaşmak isterdim”

Bir gazeteci olmasam hangi meslekte olmayı tercih ederdim sorusu hiç bir zaman düşünmediğim bir konuydu şimdiye kadar. Hatta çocukken bile büyüyünce ne olmak istersin sorularına dahi kaçamak yanıtlar verdiğim ve bu konuda herhangi bir yönelimde olmadığım söylenirdi.

Bugünkü aklımla ve mesleğin zorlukları, yaşımızın da ilerlemesiyle daha da hissedilmeye başlayınca, tabii ki keşkeler çoğaldı.

Meslekten ayrılmanın bu noktadan sonra ütöpik olacağı gerçeğinden hareketle, 'Gazeteci olmasaydınız ne olmak isterdiniz' sorusuna, ütöpik bir yanıt vermekten başka çare yok.

Eğer gazeteci olmasaydım, müzisyen olmak isterdim.

Profesyonel anlamda müzikle uğraşmak, ürettiklerimin kitleler tarafından beğenilmesini isterdim. Ünlü olmak hiçbir zaman hayallerim arasında olmadı. Hatta ünlü olmanın birçok sıkıntıya neden olduğunu küçük adamızda ünlü değil de sadece bilinir olmak yüzünden hissettiğimi söyleyebilirim.

Müzikle uğraşmak, müziğimi sunmak için konserler vermek, dünyayı bu nedenle dolaşmak, insanların dünya da sanatçıya gösterdiği ilgiye mazhar olmak isterdim.

Hele hele bir de hit bir parça üretip bunun klasik hale gelmesi, yıllarca dinlenmesi, çalınması ve de tabii onun telif haklarından maddi olarak faydalanabilmek bu mesleki hayalimin mükemmel bir hayal olmasını sağlardı.

Kısacası gazeteci olmasam, başarılı ve dünya çapında bilinen bir Rock grubunda profesyonel bir müzisyen olmak isterdim.”

Serhat İncirli:

“Yeni Zelanda'da çoban, Norveç'te çöpçü”

“Dünyaya bir daha gelsem, ya Yeni Zelanda'da koyun çobanı olmak; ya da Norveç'te çöpçü olmak isterdim... Yeter ki; biraz demokrasi, biraz insan hakları, biraz ekme ve biraz da suyum olsun... Ve artık bıkkınlık noktasına ulaştığımız bu iğrenç coğrafyadan uzak olayım, başım rahat, sorumluluğum da az olsun...”

Teoman Turan:

“Denizci olurdum”

“Yeniden dünyaya gelsem denizci olurdum. Ama kaptan olurdum. Daha çok güneşin doğuşunu ve batışını izler, gemi yolculuğunda görmediğim yerleri gezmek isterdim. Fırtınalı denizlerde gezmek, balık tutmak isterdim. Bol bol fotoğraf çekmek isterdim. Yine kendim olmak isterdim. Ve ben dünyaya bir kez daha gelsem aynı anne ve babanın evladı olmak isterdim...”

Vatan Mehmet:

“Hiçbir iş yapmamayı, mirasyedi tipi olmayı tercih ederdim”

“Bana göre bir işim, mesleğim yok. Hobilerinin bir kısmını 'gazetecilikte' gören biriyim. Gazeteciliğe ait –kıymeti şüpheli- işler de aslında 'aydınlanmak, aydın biri olabilmek' hedefi bakımından anlamlı sadece... Ben böyle düşünüyorum... Yahya Kemal 'cihana bir daha gelmek hayal edilse bile; avunmak istemeyiz böyle bir teselli ile” der. İlla ki dünyaya bir daha gelmiş olsam hiçbir iş yapmamayı, ne bileyim bir 'miras-yedi' olmayı tercih ederdim. Orijinal olsun ya da komik olsun diye söylemedim. En iyi meslek o... Antik Yunan'da 'çalışma' için 'acı veren faaliyet' anlamına gelen 'ponos' sözcüğü kullanılırmış... Latince'de biraz da sanat faaliyeti içeren 'çalışma' için 'operarus' yani 'acı çeken' kelimesi kullanılıyormuş.

Medeniyet dediğimiz çağ öncesi zamanda hayati ihtiyaçların tatmini için zorunlu çalışma ve bu yüzden meslek edinme; bu işi yapan, yani çalışanları, kamusal işlere katılımını hariçte tutan 'kölece' bir uğraştı. Bugün de böyle.. Tutkuyla bağlı olduğum bir işi yapıyor olsam da 'işsiz' olmayı, 'işsiz kalabilme hürriyetini' yaşayabilmeyi dilerdim doğrusu...”

**YURT İÇİ VE YURT DIŞINDA
BİR TANIDIĐINIZ VAR**

kibris COM.LT
"TATILIN KISA YOLU"

UÇAK BİLETİ

YURT İÇİ OTELLER

YURT DIŞI OTELLER

GÜNÜBİRLİK TURLAR

0392 815 85 46

www.kibris.com.tr

Rahme ÇİFTÇİOĞLU
rahmeciftcioglu@gmail.com

“Gazete benim için yeni doğacak çocuk gibiydi”

- “Fesli Arap'ın dükkanında çalışırken Dr. Küçük'ü her gün görürdüm. Halkın Sesi, bizim dükkanın tam karşısındaydı. Bir gün iş kıyafetlerime rağmen medeni cesaretimi toplayıp Dr. Küçük'ün yanına gittim. İş istediğimi söyledim.”
- “Dr. Küçük yayın politikamıza müdahale etmezdi. Gazetenin manşetinin ne olacağını mutlaka öğrenirdi ama... Bir köyü ziyarete de gitse akşamüstü geldiğinde Halkın Sesi'ne uğramadan evine çıkmazdı. İlk sorusu 'Ankara Radyosu'nu dinlediniz mi?' olurdu...”
- “Maç olduğu günler, hafta sonları, transistorlu radyoyu alıp Beşparmak Dağları'na çıkardık. İnce frekansı bulup Türkiye'deki radyoyu dinler, maç sonuçlarını öğrenirdik. Eğer bu yöntemden sonuç alamadıysak Lefkoşa Uluslararası Havaalanı'na giderdik. Türk Hava Yolları'nın pilotunu bulup bize yardım etmesini rica ederdik. Pilot Yeşilköy'deki kuleyle irtibat kurar, sonuçları öğrenir ve bize söylerdi.”
- “Birtakım hırslar ve suçlamalarla yayıncılar yapıyor. Bazı gazeteciler için 'Falan bakanın, falan siyasinin adamı' deniyor. Bunlar meslek açısından hiç de hoş değildir.”

Gazetecilikte 52 yılı geride bırakıyor Akay Cemal.

Öğrencilik yıllarında çalıştığı iş yerinin tam karşısında Halkın Sesi Gazetesi'nin olması hayatını değiştiriyor bir bakıma. Dr. Küçük'ten iş istiyor. “Şimdilik buralarda 'gurdalan' da bakarız” yanıtını alıyor ve mesleki serüveni böyle başlıyor. Giriş o giriş gazeteye... Meslek hayatının 40 yılını Halkın Sesi Gazetesi'nde geçiriyor. Gazetenin kurucusu Dr. Fazıl Küçük'le 20 yıl çalışıyor. “Bir ömür” diyerek andığı bu yıllarda ara sıra meslek seçimini sorguladıysa da, “Sadece gazetecilikten eklemek yiyen biri olarak rekoru elimde tutuyorum” diyor.

Üstelik bunu fark edilebilir bir gururla söylüyor.

“Kaç yıl daha bu işin içinde olmayı düşünüyorsunuz?” diye sorduğumdaysa, “Sağlığım el verdiği sürece” deyip ekliyor: “Dağarcığımdaki birikimleri de dikkate alarak yazabildiğim kadar yazmak istiyorum...”

Çatozlu (Serdarlı) Tenekeci Cemal ile Konetralı (Gönendere) Vesile'nin 5 çocuğunun ilki olarak 1942'de dünyaya geldi. “Tam adım Mehmet Akay Cemal'dır” diyor.

Akay Cemal, babasının adını soyadı olarak aldı, bu isimle yazdı haberlerini, makalelerini... Sadece Kıbrıs Türk basınında değil,

Türkiye'de ve diğer ülkelerde de yayınlandı haberleri...27 yıl Milliyet Gazetesi'nin Kıbrıs temsilciliğini yaptı

Büyük Han'daki röportajımızın vakti gelene kadar, dükkanların dışındaki stantlarda ne kadar incik boncuk varsa gözden geçirdim... El yapımı çantaları inceledim...

Buluşup da, Büyük Han'dan Sabor Restoran'a doğru yürürken, Kıbrıs Gazetesi'nden birçok soru sordum ona. Ne de olsa bir dönem aynı çatı altında çalışmış, röportajlarımla kısa zamanda takdirini kazanmıştım.

Hayatını yazdığım insanların, özellikle merhum gazetecilerin ve siyasilere yer aldığı hemen hemen her fotoğrafta Akay Cemal da olurdu... Ne zaman öyle bir fotoğraf geçse elime hemen yanına giderdim, gençliğini hatırlatırdım ona, o fotoğraflarla...

Sabor'a varıp da dışardaki sandalyelere oturunca kış güneşi vurdu sırtımıza. Bir solukta geçti sohbetimiz. Ben sordukça Akay Cemal yanıtladı, zaman zaman da duraksadı.

Çatozlu bir çocuk

İlkokulu Serdarlı, ortaokulu Gönendere'de okumuş. Babasını, annesini, Çatoz'daki çocukluk günlerini hatırlarken orta halli bir aile olduklarını vurguladı; o yıllardaki ekonomik sıkıntıları aktardı.

Tenekeci Cemal olarak anılan babasının bölgenin tanınmış esnaflarından olduğunu, tenekeden ürettiği her şeyi, süt kaplarını, çeşmeleri, maşrapaları, kazanları Mesarya'nın nahiyesi olan Lefkonuk'a (Geçitkale) götürüp sattığını anlattı.

Babasının ona Lefkonuk'tan aldığı gazeteler

“Babam pazar günleri Lefkonuk'tan dönerken mutlak surette bana Hürsöz ya da Halkın Sesi gazetesi getirirdi. Ülkede ve dünyada neler oluyor

gazeteden öğrenirdik. Babamın okuması yazması azdı, bütün haberleri sesli okurdum, o da dinlerdi” diyor...

Makarios'u ilk görüşü

Lefkonuk'a bisikletle, bölgedeki panayırlara da eşekle gidermiş babası. Piyi Peristerona'da (Alaniçi) yapılan bölgenin en büyük panayırıyla ilgili bir anısını anlattı:

“Makarios'u ilk kez Piyi Peristerona'da gördüm, panayır münasebetiyle bu köye gelmiş, kiliseyi ziyaret etmişti. Ya ilk, ya ortaokul talebesiydim. Kiliseye girenlerin Makarios'un elini öptüğünü çok iyi hatırlarım.”

Lefkoşa'ya yolculuk

Akay Cemal lisede eğitim görebilmek için Lefkoşa'ya gelmiş. O dönem ismi Celal Bayar, daha sonra Lefkoşa Türk Lisesi olan okulun akademi bölümünden mezun olmuş. Bu yıllarda köye gidip gelmek yerine civar köylerden gelen arkadaşlarıyla müstakil bir ev kiralamış, Lefkoşa'da yaşamaya başlamış.

“Hem hafta sonları, hem de uzun tatillerde çalıştım”

“Peki, harçlık?” diye sordum. Hep babanızdan mı beklediniz?

“Hem hafta sonları, hem de uzun tatillerde çalıştım” diyerek şöyle devam etti:

“Halkın Sesi'nin tam karşısında Fesli Arap'ın dükkanı vardı. Muhammed'di adı, fes takardı. Aslen Filistinliydi ama Kıbrıslı bir hanımla evlenmişti. Onun yanında çalışırdım. Fesli Arap, İngiliz üslerinden açık artırmayla ikinci el eşya satın alırdı. Bottan karyolaya kadar aklınıza ne gelirse... Çeşitli

bölgelerde ambarları vardı. Birkaç yıl çalıştım yanında. Hem kendi harçlığımı kazandım, hem de kardeşlerime yardımcı oldum kazandıklarımla. Ne kadar aldığımı hatırlamam ama o döneme göre fena para değildi.”

Köyüne arada bir gidermiş çalıştığı için. Varsa mühim bir haber, otobüsle Lefkoşa'ya gelen köylülerinden almış.

“Dr. Küçük'ten iş istedim”

“Gazeteciliğe başlamanız nasıl oldu” diye sorduğumda yarım asırlık gazetecilik hayatının başlangıcını şöyle anlattı:

“Fesli Arap'ın dükkanında çalışırken Dr. Küçük'ü her gün görürdüm. Halkın Sesi, bizim dükkanın tam karşısındaydı. Bir gün iş kıyafetlerime rağmen medeni cesaretimi toplayıp Dr. Küçük'ün yanına gittim. İş istediğimi söyledim. Daha doğrusu o günlerde liseyi bitirenler Kıbrıs Ordusu'na subay alınırdı, her türlü iş olanağı vardı ama subaylık daha garantiydi. Subay olmak istedim.

Dr. Küçük, 'Şimdilik papazla aramda anlaşmazlık var. Onun için gel seni Vakıflar'da (Evkaf) işe başlatalım' dedi. Sonra da 'Şimdilik buralarda 'gurdalan' da bakarık' dedi. Gazeteye adım attık, giriş o giriş."

Çağlayan'daki silah sesleri...

Ne iş yaptınız ilk başta?

"Reuters Ajansı'ndan gelen İngilizce haberleri Türkçe'ye çevirirdim. Daha sonra habere çıkmaya da başladım."

Sorum üzerine, Halkın Sesi'nde o yıllarda kimlerin çalıştığını anımsıyor Akay Cemal, hem de bir solukta...

"Sabri Öztürk vardı, merhum Özer Hatay, Şinasi Başaran, Tolgay Fehim, Hüsrev Çağın, merhum Ali Şahin..."

Kadın gazetecilerin sayısı nasıldı?

"Azdı. Ferda Cambaz vardı, Mahide Ergün...Birkaç arkadaş daha vardı. Sağlam haber çıkarırdık."

İlk haberinizin hikayesi nedir?

"Çağlayan'da silah sesleri duyulmuştu. Bunun üzerine Ali Şakir 'Hade atla motorsikletin arkasına gidip bakalım' dedi. Çağlayan'a gittik. 'Haber sen yaz' dedi Ali Şakir. 'Silah sesleri Lefkoşa'yı çınlattı' başlıklı bir haber yazdım. Ertesi gün Sabri Bey

beni yanına çağırdı. 'Bundan sonra kendi kafanıza göre iş yapmayın' diyerek beni uyardı. Kızmıştı ama aslında haber yazmam da hoşuna gitmişti."

Mahkeme muhabirliği

"Esas" dedi Akay Cemal, "Esas mahkeme muhabirliği yaparak adım attık gazeteciliğe..."

Ve o günleri anlattı:

"Cinayet, belediye davaları ve birçok olayı takip ederdik mahkemede. Ahmet Tolgay da Bozkurt adına çalışırdı. Her gün mahkeme koridorlarında buluşurduk. Rum gazeteciler de gelirdi. Mahkemeler o yıllarda ortaktı. Köyümüzde Rum yoktu diye Rumca bilmezdim ama Rum gazetecilerle temas kura kura bu dilde de derdimi anlatır hale gelmiştim."

Gazetelerin tiraj kayısı

Türkçe yayınlanan başka hangi gazeteler vardı o günlerde?

"Bozkurt ve Halkın Sesi."

Ciddi bir tiraj kaygıları var mıydı?

"Muhakkak. Tatlı bir rekabet vardı aralarında."

Benimle gurur duyarlardı

Annelerinizle babanızın gazeteci olmanızla ilgili fikri neydi?

"Benimsemişlerdi. Hatta içinde bulunduğum fotoğraflar gazetede yayınlandığında benimle gurur duyarlardı."

Gazetenin sorumlusu sensin' dedi

1963 yılında başlayan toplumlararası çatışmalara değindi Akay Cemal. Halkın Sesi'nde yönetici olduğu zamanın bu tarihlere denk geldiğini söyledi ve şöyle devam etti:

"1963 olayları başlayınca herkes cepheye koştı. Dr. Küçük 'gazetenin sorumlusu sensin' dedi. Yaşım 21-22 civarında olmasına rağmen bu sorumluluğu üstlendim. 1964 yılından itibaren gazetenin yazı işleri müdür oldum."

Mulla Hasan'ın kahvesindeki sohbetler

Hem ailenizden uzaktaydınız, hem de sıkıntılı günler yaşıyordunuz ülkede. Lefkoşa'da yaşamak zor gelmiyor muydu size?

"Kiraladığım evde yalnız kalıyordum. Pek sıkıntı yaşamıyordum ama. Ev sahibim yaşlı bir kadındı, yemek konusunda bana yardımcı olurdu. Sarayönü'nde kebabçılar vardı, çorbacılar sabaha kadar açıktı. Buralardan yararlanıyorduk. Mulla Hasan'ın kahvesi vardı (Sen hatırlamazsın). Ahmet Tolgay, rahmetlik Sadi Togan, rahmetlik Bilbay Eminoğlu burada buluşup sohbet etmeden eve gitmezdik."

Halkın Sesi'ndeki yöneticilik yılları

Çalışma koşullarınız nasıldı?

"Olaylar başladığında sabahın erken saatlerine kadar gazetede kalıp olup

bitenleri takip ederdik. Yeni bir haber üzerine 2'nci baskı yaptığımız da olurdu. Ölüm kalım meseleleri söz konusuydu o günlerde.”

Halkın Sesi Gazetesi'nde ne kadar süre yöneticilik yaptığını sorduğumda “Çok uzun yıllar” dedi Akay Cemal ve meslektaşı Cenk Mutluyakalı'nın bu konuyla ilgili kaleme aldığı yazıdan söz etti.

Gazetenin manşetinin ne olacağını mutlaka öğrenirdi

Dr. Küçük'ün gazetenin yayın politikasındaki etkisi nasıldı?

“Yayın politikamıza müdahale etmezdi. Gazetenin manşetinin ne olacağını mutlaka öğrenirdi ama... Bir köyü ziyarete de gitse akşamüstü geldiğinde Halkın Sesi'ne uğramadan evine çıkmazdı. O günlerde televizyon, internet, bilgisayar yoktu. Haber kaynağı gazeteler ve radyolardı. Türkiye'den tek haber kaynağı Ankara Radyosu'ydu. Dr. Küçük'ün akşam geldiğinde ilk sorusu 'Ankara Radyosu'nu dinlediniz mi?' olurdu. Kıbrıs'la ilgili kritik bir dönemdeydik çünkü. Daha sonra Anamur'da Kıbrıs'ın Sesi Radyosu açılmıştı. Bu iki radyo, yurtdışı için tek haber kaynağımızdı. Olaylar sırasında Reuters'le de bağlantımız kopmuştu.”

Maç sonuçlarını alma çabaları

Sadece siyasi ve toplumsal haberler değil, her türlü haberin gazetede yer aldığını vurguladı Akay Cemal.

“Okuyucu Fenerbahçe, Galatasaray maçının sonucunu da merak ederdi” dedi ve spor haberlerinin nasıl hazırlandığını anlattı:

“Maç olduğu günler, hafta sonları, transistorlu radyoyu alıp Beşparmak Dağları'na çıkardık. İnce frekansı bulup Türkiye'deki radyoyu dinler, maç sonuçları öğrenirdik. Eğer bu

Lefkoşa Uluslararası Havaalanı'na gider, Türk Hava Yolları'nın pilotunu bulup bize yardım etmesini rica ederdik. Pilot Yeşilköy'deki kuleyle irtibat kurar, sonuçları öğrenir ve bize söylerdi.”

Barış Harekatı gerçekleştiğinde iri puntolarla attığım manşet dün gibi aklımdadır...

Bunca yılda tanık olduğunuz en büyük haberler nelerdi peki?

“Barış Harekatı...Barış Harekatı gerçekleştiğinde iri puntolarla attığım manşet dün gibi aklımdadır. 'Selam Ey Şanlı Ordu'... Bu haberin çerçeveletip duvara asılmış şeklini daha geçenlerde gördüm. Tanık olduğum çok haber var. Hangisini sayayım... Makarios, Nikos Sampson, Klerides, Denктаş...Hepsiyle ilgili haberler hazırladık...”
Bu yıllarda mesleğinizi yaparken hayatınızın gerçekten tehlike altında olduğunun bilincinde miydiniz?

“Mutlaka. Bir defasında Ledra Palas kapısında Birleşmiş Milletler askerlerinin tankının içinde olmamıza rağmen Rumlar bizi tanktan indirip üzerimizi teker teker yokladı. Rum tarafına bir BM basın subayının öldürülmesi nedeniyle gidiyorduk. Rahmetlik Kemal Aşık da vardı, 4 kişiydik. Yanlış hatırlamıyorsam foto

muhabiri Osman Rekor'du. 'Makineyi otomatığe koy, üzerimiz aranırken çeksin' dedim. Rastgele benim üzerim aranırken çekti makine, bu fotoğraf bizim gazetede yayınlandı. Üzerimizi arayan polisin Baf'a sürüldüğünü öğrenmiştik daha sonra.”

Ölüm tehdidi aldınız mı hiç?

“Birkaç defa aldım...” (Bu konunun üzerinde hassas olabileceğinden fazla durmuyorum.)

Uzun yıllar Bozkurt, tirajı en yüksek gazete oldu

Yıllar ilerledikçe Türkçe yayınlanan gazete sayısı da artmış mıydı?

“Evet. Savaş, Devrim ve Söz gazeteleri vardı. Uzun yıllar Bozkurt tirajı en yüksek gazete oldu. Okuyucunun beklentilerini karşılayan haber ve fotoğraflar bu gazetede daha fazla yer alıyordu. Toplumsal mücadele içinde olduğumuzu dikkate alırsak Bozkurt Baf'daki, Larnaka'daki ve diğer bölgelerdeki olaylara yer veriyordu. Halkın Sesi daha sonra tirajda Bozkurt'un önüne geçti. Dr. Küçük ile Limasol'a gittik. Burada bir büro açtık. Gazeteye müthiş haberler ulaşmaya başladı. Limasol'da nice muhabirlerim oldu. Baf'ta, Bostancı'da, Evdim'de, Larnaka'da, Mağusa'da...”

Milliyet sayesinde yurtdışına açılma fırsatı bulmuştum

Maaşlar nasıldı, tatminkâr mıydı?

“O yıllarda bazılarının gazetecilikten gelen maaşa ihtiyacı vardı, bazılarının yoktu. Mümkün mertebe muhabirlere haber başına prim çıkarmaya çalışırdım.”

Milliyet Gazetesi'nin Kıbrıs temsilcisi olma hikâyesini de anlattı Akay Cemal, bu işe vesile olan meslektaşları Sami Kohen'den, Mehmet Ali Akpınar'dan söz etti: “Milliyet için yaptığım haber başına prim alırdım. Aldığım para benim için tatminkâr değildi ama bu gazete sayesinde yurtdışına açılma fırsatı bulmuştum.”

BBC, Almanya'nın Sesi Radyosu, İsveç Radyosu ile bu sayede tanışmasını anlattı; bu radyolara telefonla canlı olarak bağlandığını, Kıbrıs'taki önemli gelişmeleri aktardığını anımsattı.

40 yıl çalıştığı gazete

Halkın Sesi'nden ayrılmanız nasıl oldu?

“Aslında Halkın Sesi'nden iki kez ayrıldım. Kısa süre Kıbrıs Postası ve Ortam gazetelerinde çalıştım.”

O yıllarda gönlünün ille de Halkın Sesi için attığını söyledi Akay Cemal:

“İsmim Halkın Sesi ile özdeşleşmişti. Hala daha birçoğu beni öyle biliyor. Bu, yılların verdiği birikimdir. Gazetenin yazı işlerinin ve muhabir kadrosunun Haspolat'a taşınması yönünde bir karar alınmıştı, bu kararı

benimsemедim, gazeteden ayrıldım. Süleyman Ergüçlü'yle bir buluşmamızda bana Kıbrıs Gazetesi'nde köşe yazarı olmamı teklif etti. Ergüçlü o dönem Kıbrıs'ın Genel Yayın Yönetmeni'ydi. 40 yıl çalıştığım gazeteden ayrılmak hiç de kolay olmadı. Zaman içinde Kıbrıs Gazetesi'ne de alıştık. Burada da dostlar edindik.”

Kendi imzanızı taşıyan haber en son ne zaman yayımlandı?

“Kendi imzam olmaksızın en son geçenlerde bir haber yazdım. Akay Cemal imzası taşıyan haberlerim uzun zamandır çıkmadı ama...”

Geçmişe özlem

Köşe yazılarınızda siz de eski Lefkoşa'ya ve yüzlerine özleminizi dile getiriyorsunuz sık sık...

“Surlarıçine geldiğimde eski

Lefkoşa'ya özlem duyuyorum, evet. Sizinle buluşmadan önce Tanju Müezzinoğlu ile kahve içtim. O benim belki de 50 yıllık dostumdur. Yeni evlendiğimde annesinin kiracısı olmuştum. Yıl 1967-68.”

Gazete benim için yeni doğacak çocuk gibiydi

Mademki konu evliliğe geldi biraz da bundan söz ediyoruz...

“Evlendiğim günün gecesi dahi göreve gittim. Eşime gazeteyi baskıya hazırlayıp geleceğimi söyledim. Rahmetlik eşim Yüksel Hanım da bunu gayet doğal karşıladı. Gazete benim için yeni doğacak çocuk gibiydi. Mesleğime aşıkım.”

Rahmetlik eşim gazeteciliğin sosyal yönden birtakım mahsurları olduğunu bilirdi. Hafta sonları arkadaşlarla bir yere çıkmak için zaman gerektiğini ama bunun çoğu zaman aksadığını görürdü. Tabi şikayetçi olurdu.

İlerleyen dönemde yeni arkadaşlar gazeteye yönetici olarak geldikçe izin alır ve çıkardım. O da memnun olurdu. Orcan ve Müjde adında iki çocuğumuz var. Kızım Müjde 20 Temmuz 1974 sabahı doğmuştu. Onu mermi yağmuru altında gidip görebilmişim.”

Akay Cemal, eşini kaybettikten sonra Dilek Cemal ile evlendi. Çiftin Akay Cenker Cemal adında bir oğlu oldu.

Bugün varız, yarın yokuz mücadelesi verdik... Kolay değildi

Sohbetimizde kaybettiği meslektaşlarından da söz ettik Akay Cemal'ın. Bilbay Eminoğlu'ndan, Özer Hayat'dan, Halil

Kaymaklılı'dan...Ve nicelerinden...

“Bir ömür boyu bu mesleğe benim gibi en zor şartlar altında gönül verdiler, hizmet ettiler. Onları unutmak mümkün değil. Bugün varız, yarın yokuz mücadelesi verdik. Kolay değildi.

Bu insanların o günlerde görev yapması çok zordu. Bunu çok kez dile getirdim. 1963-1974'e kadar Sancaktarlık tarafından en çok huzura çağrılan gazeteci benim.

Gazetenin sahibi Dr. Küçük'tü ama yazı işleri müdürü olarak ben görünürdüm. Dr. Küçük Cumhurbaşkanı Muavini'ydi. 'İki yıldız' rumuzuyla yazılar yazardı. Kıbrıslı Türklerinin onurunun incinmesine karşıydı. Uyarı niteliğinde yazdığı yazılar bazılarını incitirdi. 'Yarın seni yine huzura çağıracağız, hiç endişe etme, bir şey

yapamazlar. Yazıyı benim yazdığımı söyle de korkma ' derdi.

Akay Cemal, kendileriyle samimiyet kuran bir albayın 'şunları yazacaksınız' dediğinde, ona “Doğru gördüğümü yazarım, inanmadığım konuda kalem oynatmam” yanıtını verdiğini söyledi. Bir Güvenlik Kuvveti Komutanı'nın da 'tekzip yayımla' uyarısına haklı olduğu için kulak tıkadığını anlattı. “Günü geldiğinde bu mercilerden de takdir aldık” dedi.

Basında yozlaşma...

Ve günümüz gazeteciliğini değerlendiriyor Akay Cemal sohbetimizin sonunda...

“Günümüzde imkânlar çoğaldı. İnternet, insanların elinin altında. Birçok gazete TAK kaynaklı haberler yayınlar. Rumların nüfusu 1 milyon olmasına rağmen 5-6 gazeteleri var. Bizde bu sayı 15'i buldu. Allah versin artsın ama basında bir yozlaşma var.

Birtakım hırslar ve suçlamalarla yayınlar yapılıyor. Bazı gazeteciler için 'Falan bakanın, falan siyasinin adamı' deniyor. Bunlar meslek açısından hiç de hoş değildir.”

Gazeteci Kültür Sanat Yazın

Simge ÇERKEZOĞLU
simgecerkezoğlu@gmail.com

Dergimizin bu sayısında yeni bir sayfa açıyoruz... Bu sayfalarda bizim aileden üretimleri bulacaksınız. Bu sayıdan itibaren gazetecilerin, ürettikleri kültürel, sanatsal ve yazınsal üretimlerine yer vereceğiz... Bu sayıda, iki arkadaşımızın geçtiğimiz ay yayınladığı kitaplara yer verirken; kimi zaman bir film, kimi zaman bir seramik veya bir müzik çalışması alacak yerini belki de bu sayfalarda... Gazetecilikle ilgili veya bunun

dışındaki üretimlerine yer vereceğiz meslektaşlarımızın, onları sizlerle buluşturmaya çalışacağız. Bu sayıda, Serkan Soyalan'ın ilk şiir kitabı 'Okyanus Mavisi' ve Hasan Karaokçu'nun anlatı-biyografi türündeki 'Giz Mustafa- Goca Mustafa'sını bulacaksınız...

Arkadaşlarımızın ürettiklerine ufacık da olsa bir katkı sağlarsa eğer bu sayfalarda, bu bizim için büyük bir mutluluğa dönüşecek...

Serkan Soyalan: “HAYAT BİR BÜTÜN, AŞK DA BİR PARÇASI”

Kanal SİM haber editörlerinden ve program yapımcılarından Serkan Soyalan, mesleği katkıları yanında yayınladığı son kitabı “Okyanus Mavisi” ile de edebiyatla ilgilenen gazeteciler arasındaki yerini aldı. Soyalan'a göre gazeteci sadece haber yazmamalı, yeri geldi mi insanlarla duygularını da paylaşmalı.

Bu ilk kitabınız mı?

“Okyanus Mavisi benim ilk kitabım. Daha önce farklı yerde yayınlanan şiirlerimden oluşuyor. Şiir yazmaya çok küçük yaşlarda başladım. Okuma yazma merakıyla birlikte tuttuğum çeşitli notlarım ve şiirlerim de vardı. 2012 yılında ben ve bir grup arkadaşım Lirik Şiir Grubu'nu kurduk. Birçok şairin şiirlerini seslendirmeye başladık. Bununla birlikte benim yazdığım şiirleri okuduğumuz zamanlar da oldu. Bir gün sevgili Yıldıran Taşçı hocamla aradan seçtiğimiz şiirleri neden kitap yapmayalım diye konuştuk ve böylece bu kitap ortaya çıktı.”

Neden kitabın ismi Okyanus Mavisi?

“Bu kitaba ismini veren bir şiir aslında. Bildiğiniz gibi ben basın mensubu olarak çalışıyorum. Sürekli haberin içinde sürüp giden bir hayat yaşıyorum. Gündelik olayları

de güzel bir isim olur diye düşünerek seçtim.”

Şiirleriniz nasıl bir ruh haliyle ortaya çıkıyor?

“Şiir aslında ne saat geleceği belli olmayan bir şey. Otobüste giderken de şiir yazabilirsiniz veya gördüğünüz bir manzara karşısında da... Suriye bombalanırken ya da yıllar önce çöle dönen Hiroşima için de şiir yazabilirsiniz, en önemlisi aşklara da şiir yazabilirsiniz. Vatan, Kıbrıs'a, uçan kuşa da... Bunun nasıl geleceği çok önemli. Dolayısıyla yazdığım şiirler, içinde bulunduğum ruh haline göre değişiyor, zaman içinde yeniden şekil alıyor.”

“Bana Aşktan Bahsetme” şiirini ben çok beğendim. Ancak bu oldukça uzun bir şiir. Tümü bir anda mı yazıldı?

“Aslında bu çok daha uzun bir şiirdi. Tabii bir şiiri yazarınız, ardından okuduğunuzda düzeltirsiniz.

Serkan Soyalan

yakından takip ediyorum. Bu olayları takip ederken de bir çok duyguyu bir arada yaşıyorum. Mutluluk da var bu duygularda, hüznün de. Bu şiir de bir trafik kazası haberinden etkilenilerek yazıldı. Trafik kazasında hayatını kaybeden bir ailenin, yok olan bir ailenin üzerine kurgu katarak kaleme aldım. Çok beğenilmişti. Olumlu izlenimler bıraktı. 'Okyanus Mavisi'

Tekrardan kaleme alırsınız. Bu şiir daha da uzun bir şiirdi, üzerinde oynadım, farklı gözle farklı zaman dilimlerinde okudum. Birtakım değişikliklerle de son halini aldı. Aslında 2011 yılında yazılmış bir şiirdir.”

Bu benim sevdiğim şiirdi, sizin en sevdiğiniz şiir hangisi?

“Benim kitap içinde içime sinen bir kaç şiir var ama en çok Elveda şiirini seviyorum. Kitapta hem aşk, hem özlem, hem de Kıbrıs var. Aslında her bir konuda sevdiğim bir şiirim var, çünkü bana göre hayat sadece aşktan ibaret değil. O yüzden de kitapta farklı konularda yazılan şiirler var. Hayat bana göre bir bütün, aşk da bunların sadece bir parçası.”

Hala şiir yazmaya devam ediyor musunuz?

“Ediyorum tabii. Fırsat buldukça üzerlerinde de çalışıyorum. İlerleyen zamanlarda başka projelerim de var. Okuyucularımdan kopmayı hiç düşünmüyorum.”

Sanırım başka bir kitap projeniz daha var?

“Evet, bu bir biyografi kitabı. Ahmet Gürses'i anlatacağım bir kitap. Onun anıları, benim onunla ilgili anılarım ve onu tanıyanların anlattıklarından oluşacak bir kitap. İçerisinde fotoğraf arşivi de bulunacak. Çalışmalarımız devam ediyor. Yavaş yavaş da sonuna geliyorum.”

Hasan Karaokçu:

“TOPLUMUN DEĞERLERİNE SAHİP ÇIKILMALI”

Türk Ajansı Kıbrıs (TAK) editörlerinden Hasan Karaokçu, uyuşturucu konusuyla ilgili yazdığı kitaplar ve yaptığı araştırmalarla bilinen bir isim. Karaokçu, yayınladığı son kitabı “Gız Mustafa” ile hem çok konuşuluyor, hem de okuyuculardan oldukça ilgi görüyor. Bu kitabın tarzı belki önceki çalışmalarından farklı ama ona göre bir gazeteci araştırmacı olmakla yetinmemeli, toplumun değerlerine de sahip çıkmalı.

İlk olarak bu kitabı yazma fikri nasıl oluştu?

“Ben ülkemi ve araştırmacı gazeteciliği çok seven bir insanım. Tabii ki uyuşturucu konusundaki çalışmalarım yanında sosyal ve

kültürel çalışmalarım da var. Bunlardan biri de Kıbrıs'taki efsaneler üzerinde yürüttüğüm çalışmam. Dilekkaya köyüne bu proje için oradaki bir dilek taşını görmeye ve efsanesini öğrenmeye gitmiştim,

kitabın filizleri de ilk olarak orada atıldı. Önceden de duymuştum Mustafa'nın hikayesini ancak ne üzerinde çalışacak fırsatım oldu, ne de

inandım. Ancak, o gün köye gittiğimizde orada bu konuyu sordum. İlk ipuçlarını aldım. İki yıllık bir çalışma sonucunda da kitap ortaya çıktı.”

Sanıyorum bu kaleme aldığımız ilk kitabınız değil ancak tarz olarak sizin için bir ilk... Diğerleri ile kıyaslanınca bu kitapta beklediğiniz ilgiyi buldunuz mu?

“Beklediğimden çok daha fazla ilgi gördüm. İki ayda birinci baskı tükendi. Şimdi ikinci baskıdayız. En hızlı tükenen kitaplar arasında. Benim arzum Kıbrıslıların bunu okumasaydı, öyle de oldu. Çok mutlu oldum. Amaçlarımdan biri Gız Mustafa gibi önemli bir değeri kalıcılaştırmak,

diğeri de onun hikayesini topluma okutturmaktı.”

Sanırım kitap bilinen bir yayınevinden çıkmadı. Bunun özel bir nedeni var mı?

“Kitabın yayınevi yok, benim yayınım diyebiliriz. İlk başta Galerî Kültür'e gittim ancak basıma değer bulunmadı. Hatta 'nereden bu işlere girdin, yalandır satmaz, okunmaz bile' denildi. Ardından Khora Yayınevi'ne gittim, onlardan da 'formata uymaz' cevabı aldım, yine de baskısına, düzenlenmesine ve dağıtımına yardımcı oldular. Nilgün Güney de kapağı tasarladı. Doğruyu söylemek gerekirse üzüldüm de, maalesef toplumda çok önyargı var. Oysa inanmak, şans vermek ve toplumun değerlerine sahip çıkmak gerek. Gız Mustafa da bir değerdir. Yüzlerce insan kapısını çaldı. Ondan faydalandı, ona inandı. Sonuçta kitap bir şekilde yayınlandı ve bence amacına da ulaştı.”

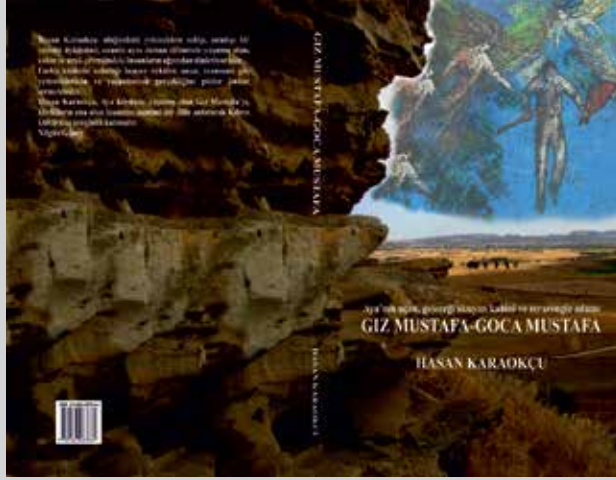
Kitabın devamı gelecek mi?

“Belki genişletilmiş üçüncü baskı veya ikincisi olabilir, çünkü hala bana telefon açıp da Mustafa'ya dair anlatacak birçok hatırası olduğunu söyleyenler var. Yine de bu kişilerle konuşmadan hikayelerinden ne çıkacağını bilemiyorum ama ben yine de çok umutluyum. Özellikle de halktan insanların okuyup da beni aramasından çok memnunum.”

Sonuçta Kıbrıslı Türklerin kendilerine özgü konuşmaları ile kaleme alınan bir kitap ortaya çıktı...

“Evet, ilk söyleşiyi yaptığım zaman bu kararı almıştım. Aya'da şu anki ismiyle Dilekkaya köyündeki ilk görüşmemde buna karar verdim. Eleştiri gelebileceğini düşündüm ama

böyle kalması bana daha doğru gelmişti. Sonuçta herkes dil konusundan memnuniyetle bahsetti. Eleştiri almadım. Kitabevleri ile de görüştüğümüzde mizahi açıdan yazılan bazı kitaplar var ama bu şekilde konuşma dili ile kaleme alınan ilk kitap olduğu söyleniyor. Bu da benim için mutluluk verici.”

Kitapta Mustafa'nın hikayesi ile birlikte başka olaylar da gündeme taşınmış oldu.

“Kitapla hem Gız Mustafa'nın mistik güçleri, hikayesi ortaya çıktı; hem de Kıbrıs'ın sözel tarihine ışık tutacak birçok olay... Ben bunları ayırmadım. Ben Mustafa'yı sordum ama onlar kendi yaşamlarını da bana aktardılar. Mustafa anlatılırken o dönemde yaşanan olayların öncesini ve sonrasını da öğrendim. Ben de hiçbir şeyi kesmeden yayınladım. Sonuçta tüm bunlar bütün bir hikayeyi oluşturdu.”

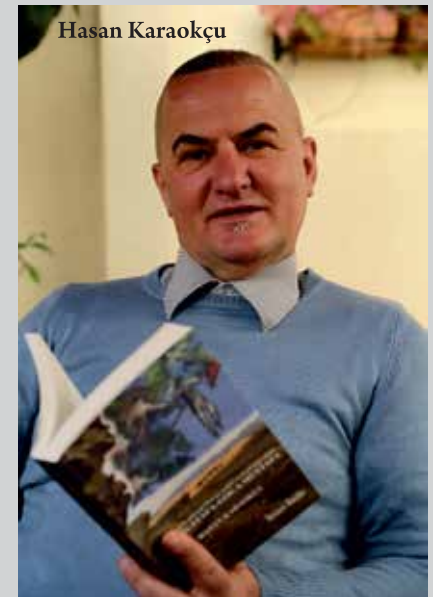
Kaç kişi ile görüştiniz? Bir süre sonra bu kişilerin ve paylaştıkları tecrübelerin tekrara düştüğünü hissettiğiniz oldu mu?

“Elli kişi ile konuştum. Kitapta sıklıkla anlatılan 1974 olayı var. Bu olay farklı kişiler tarafından anlatıldı. Köyün Gız Mustafa tarafından nasıl korunduğunun ve üzerlerine düşen

bombaların nasıl patlamadığının hikayesiydi. Buna benzer birkaç olay daha farklı kişilerce yeniden anlatıldı. Ancak ben bir olayı tek kişinin ağzından aktarsam, belki de inandırıcı olmayacaktı. Oysa anlatanların çoğu benzer olayları dile getiriyorsa, bu, olayların gerçekliğinin de bir kanıtıdır diye düşünerek tekrarlanan olayları da okuyucu ile paylaştım.”

Mustafa gibi karşılıksız iyilik yapan insanların Kıbrıslı Türkler arasında hala var olduğuna inanıyor musunuz?

“Ben kaldığına çok da inanmıyorum. Sosyal ve kültürel değerlerimizi kaybettik. Belki bu kitap buna da biraz ışık tutar. Kıbrıs Türkü olarak 'neydik de ne olduk' sorusunu bizlere sordurur. Sizin düşündüğünüz gibi bunu okuyucuların da aklımıza getirmesine çok memnun olurum. Kıbrıs Türkü kendi kendini yok eden bir toplum haline geldi. Her şeyimizden vazgeçtik, artık sürekli didişiyoruz, kendi kendimizi tüketiyoruz. Oysa Kıbrıslı Türkler böyle değildi. Hepimiz kendimizi sorgulamaya başlamalıyız. Ben hala umutluyum ancak nasıl olacak da bunu tersine çevireceğiz, doğrusu bilemiyorum.”

CABACABA

Yenilenebilir Enerji Sistemleri

Göçmenköy Nurettin
Basmış Paşa Camii

Aydın Su
Aygün/iskele

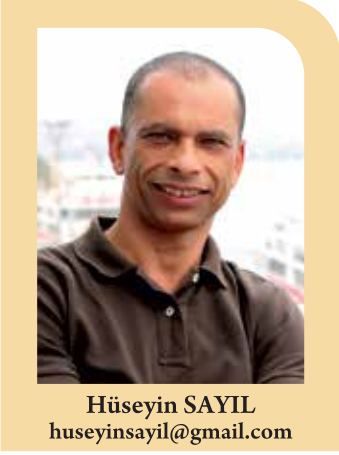
Menteş Katran
Fabrikası (Haspolat)

Atay Bolat Üretim
Çiftliği (Çayönü)

Tel: 223 52 79 Fax: 223 52 79 Cep: 0542 852 36 74 - 0533 852 36 74
Rauf Denktas Cad. Ali Mentеш Apt. Göçmenköy / Lefkosa
www.cabacaba-solar.com nafi@cabacaba-solar.com

Hüseyin SAYIL
huseyinsayil@gmail.com

Kuyumcuyken denize dalarak batan gemiyi çekti, fotoğrafçı oldu... Barış Harekatı'na tanıklık etti... Ürdün Kralı'nın fotoğrafını çekmek için hastanede bahçivanlık yaptı...

GARBİS ÖZATAY: “FOTOĞRAF VEYA HABER AYAĞINIZA GELMEZ”

- “Poz vermekten hoşlanmam... Hiç artist fotoğrafı çekmedim”
- “Kalite kalmadı, artık sevmiyorum mesleği ama onsuz da olamıyorum...”

Türkiye'nin ünlü fotoğrafçısı Garbis Özatay ile foto muhabirliğini ve mesleğe nasıl başladığını konuştuk. Özatay, yasaklı Meclisten nasıl fotoğraf çektiğini, Ürdün Kralı'nın İstanbul'da hastanede tedavi gördüğü sırada kimsenin çekemediği fotoğrafının kendini nasıl ödüle taşıdığını anlattı...

1946 yılında İstanbul'da doğdu Garbis Özatay. Liseden sonra fotoğraf sanatıyla ilgilendi. 1966 yılında Hürriyet Gazetesi'nin bünyesinde yer alan Haber Ajansı'nda stajyer olarak çalışmaya başladı. Burada gazete fotoğrafçılığını öğrendi. Daha sonra fotoğraf sanatçısı Sami Güner'in stüdyosunda renkli fotoğraf sanatını geliştirdi. 1969 yılında Türk Haberler Ajansı'nda profesyonel foto muhabiri olarak göreve başladı. 1970 yılında Gazeteciler Cemiyeti tarafından düzenlenen yarışmada, fotoğraf dalında Gazetecilik Başarı Ödülü'nü kazandı. 1971 yılında aynı dalda mansiyon aldı. Kral Hüseyin'in babası Kral Tallal'ın ilk ve son fotoğrafını çekmeyi başararak ünlendi. Çeşitli gazete ve dergilerde foto muhabiri ve editör olarak çalıştı. 1998'de fotoğraf dalında Sedat Simavi ödülünü aldı. Bilahare Milliyet'te çalıştı. Halen Cumhuriyet'te devam ediyor...

Kaç yıldır çalışıyorsunuz ve mesleğe nerede, nasıl başladınız?

46 yıl bitti...1966 yılında İstanbulda boğazda, Yeniköy'de oturuyordum . O zaman motorla vapur çarpıştı ve 17 kişi boğuldu. Ben daha gazeteci falan değildim, kuyumculuk yapıyordum o günlerde. Ama amatör olarak fotoğraf çekiyordum. Derken bizim mahallenin abilerinden birisinin su altı makinesi vardı, onu aldım dalıp çekmek için. “Sakin yalnız dalma” dedi, “tamam” dedim.

Bir arkadaşım vardı yanımda, çocuk bırak dalmayı, yüzmeyi bile

Garbis Özatay

bilmiyordu! Ben ona dedim ki, “bak, ben iniyorum. Düğüm yaptığım yere gelince 3 kere çek, bırak”. Böyle yaptık, ben aşağıya indim. Biraz gezdikten sonra batan motoru buldum. İçinde cesetler falan vardı. Onları çektim. Ve sonra yukarı çıkarken vurgun yedim. 13 saat falan basınç odasında kaldım. Ondan sonra elimdeki fotoğrafları Ara Güler'e götürdüm. “Kimden buldun bu fotoğrafları” dedi; “ben buldum” dedim...Ve böyle başladım mesleğe. Askerlikten sonra da profesyonel olarak Türk Haberler Ajansı'nda çalışmaya başladım.

Barış Harekatı'nın tanıklarından

Barış Harekatı'na da katıldınız galiba...

Evet, gazeteci olarak katıldım. Mersin'den helikopterle geliyorduk. Benim helikopterde iki tane paşa vardı. O zamanlar daha tanımiyordum, fakat Girne'nin üzerine geldiğimiz zaman pilot, “Komutanım, dün saat 12' den itibaren buraları bizim” dedi.

Ben de bunun üzerine, “komutanım emir verseniz de bir tur daha atsak buralarda” deyince, “Arkadaşımız gazeteci, fotoğraf çekecek. Sen denizin üstünden bir daha dön” diye talimat verdi komutan pilota...

Girne limanının üstüne geldik, dağa doğru yükselerek gidiyoruz. Derken bazı sesler duydum. Sonra bir ara

Boğaz Köprüsü inşaatı

baktım ki ayağım kanyor... Meğer açılan ateş sonucunda helikopter isabet almış. Pilot omzundan yaralandı. Ondan sonra deniz seviyesine inerek Mersin'e geri döndük. Bir gün, bir gece Mersin'de kaldıktan sonra, bu sefer çıkarma gemisi ile tekrar geri dönerek foto muhabiri olarak Kıbrıs'ta görev yaptım.

Yavuz Çıkarma Plajı'nda 3 gün kaldım, savaşı görüntüledim. Gece karargahtan ikişer üçer gruplar halinde avcı çukurlarına götürürlerdi bizi, hiç aklımdan silinmiyor... Bedrettin Paşa (Bedrettin Demirel) hepimizi çaya davet ederdi. "Etraf bubi tuzaklarıyla dolu, dokunmayın. Burada can ve mal güvenliğiniz bizden sorulur" derdi Paşa... Uçakların gelişini de hatırlarım. Güneş doğarken üç tane jet görüldü, sonra üç tane daha, üç tane daha... Bombardıman başlamıştı. "Bizimkiler geliyor" diyorlardı. Uçak la irtibat kurulan çadırın yanındaydık. Muratağa katliamı duyulunca pilotun "izin verin hallaç pamuğuna çevirelim bunları" dediğini duydum. İkinci barış hareketi başladığında bizim haberimiz bile yoktu...

Emeç, İpekçi, Güldemir...

Nerelerde çalıştınız Türkiye'de?

Türk Haberler Ajansı'ndan çalıştım, sonra bir şeye kızdım ve Hayat

mecmuasına geçtim. "Ben ayrılıyorum" dedim. Bizim yazı işleri müdürü Çetin Emeç geldi, "yapma" falan dedi; ben "çalışmayacağım" dedim. Patronun kardeşi Hayat mecmuasının yazı işleri müdür yardımcısı idi. Oraya geçtim. Bir buçuk sene de burada çalıştım. Hayat mecmuasında çalışırken Milliyet'ten Abdi İpekçi, "Hayat mecmuasında bir çocuk var, sorun bakalım bizle çalışır mı" diye sormuş. Ve böyle 1977'de Milliyet'e geçtim. Milliyet'te de sıkıldım, canımı sıktılar. "Ayrılıyorum, artık gazetecilik yapmayacağım" dedim ve öyle yaptım. Bir süre başka işlerle uğraştım.

Derken bir gün hanım "bugün birisi aradı seni, numara bıraktı" dedi. Baktım, isim yabancı değil... Aradım, "biz Güneş gazetesine geçtik, gel

bizle çalış" dediler. Böylelikle bir süre de Güneş gazetesinde çalıştım. Sonra Güneş el değiştirdi, Asil Nadir aldı. Asil Nadir patronken Metin Münir de Genel Yayın Yönetmeni idi. O beni fotoğraf editörü yaptı.

"Spor hariç, girecek fotoğrafların tamamının mesuliyetini bana verirseniz yaparım, yoksa çalışmam" dedim; "tamam" dedi Münir. Hatta, "Foto muhabirini de sen seç. Kimle çalışıp kimle çalışmayacağın senin yetkinde" dediler. Bunu kabul etmedim tabii... Ve Metin Münir sayesinde çok iyi bir fotoğraf editörlüğü yaptım.

İşin niteliğine göre görev

Nasıl yaptınız?

Girecek olan fotoğrafı ben tayin ediyordum. Kadrajını ben yapıyordum. Hangi kriterlere göre tayin ederdiniz seçilecek fotoğrafı? Mesela, işe bir foto muhabiri göndereceğim zaman, işin içeriğine göre insan seçiyordum. Bazı foto muhabirleri duran fotoğrafları iyi çeker, bazısı olay fotoğrafları... Herkesi doğru yerde kullanınca doğru fotoğraflar geliyor.

Gazetelerde hiç artist fotoğrafı çekmedim

Nasıl çalışmayı seviyorsunuz?

Ben bir yerde duramam. En hoşlanmadığım şeydir poz vermek... Sosyal fotoğrafları seviyorum ben. Hayat mecmuasında bir iki tane çektim ama hiç artist fotoğrafı çekmedim.

Asil Nadir iflas edince nasıl etkilendiniz?

İflas edince bir süre yine boşa kaldım. Sonra Cumhuriyet'e geçtim. Cumhuriyet'te çalışan arkadaşımız Ufuk Güldemir Milliyet'e Genel Yayın Yönetmeni olunca, "niye Milliyet'e dönmüyorsun" dedi. Ve tekrar

döndüm Milliyet'e. Bu ikinci dönüşümden sonra 20 yıl çalıştım.

Füzeleri havada çarpışırken çekti

Editör olarak mı döndün?

Yok, Güneş'ten sonra hiç bir daha editör olarak çalışmadım. Bir daha yapmadım ve istemem de. Çünkü oturmaktan sıkılıyorum. Mesela Güneş'te editörlük yaptığım zaman Körfez Savaşı patlak vermişti. O zaman Adana'ya gitmiştik, İncirlik Üssü'ne. Muhabir Fevzi Tanpınar ile gezinirken patriot rampasını gördüm. "Şurda bir fotoğraf çekelim" dedim.

Biz mezar taşlarının arasından füze rampasını ayarlamaya çalışırken, füze kendini ateşledi. Havada scut füzesi ile karşılaştı ve iki füzenin havada patlama anını çektim. Fotoğraf veya haber hiç bir zaman senin ayağına gelmez. Sen fotoğrafın peşinden koşacaksın.

Ürdün eski Kralı Tallal'ın ilk ve son fotoğrafı

olarak işe başladım. Bahçede çalışıyordum. Bahçıvan başına sordum, "biz kime hizmet veriyoruz, hasta yok" dedim. "Bak oğlum, burada bir kral var ki bütün maaşlarımız oradan geliyor. Delidir. Ama Müslüman adamdır. Ezan okunduğu zaman balkona çıkar, asker gibi selam verir. Onun için karşıda cami var. Camiyi de kapattılar" dedi. Özel bir teyp bulup ezan sesi çektim. Balkonun kenarına koydum, süreyi de ayarladım. Balkonun karşısındaki ağaca çıktım. Ezan okundu, adam çıktı selam verdi ve ben fotoğrafını çektim. Bunun üzerine Ürdün hükümeti ülkeye giriş yasağı uyguladı bana.

Sigara da içmiyordum. Kibrit kutusundan fotoğraf makinesi yaptım. İçine tek karelik film koydum. Ve içerden fotoğraf çektim. O fotoğrafı İstanbul'a geçtim. Tabi, gizli çektiğimi de söylemedim...

Fotoğraf yayınlanınca patron telefon açtı. "Ulan, ben bu yaşa geldim suçlu olarak karakola gitmedim. Bu yaşımda beni hapse mi attıracaksın" dedi. Hemen İstanbul'a dönmemi istedi ve döndüm. Nasıl çektiğimi sordu, anlattım... "Ben senden korktum" dedi ve beni Erzurum bürosuna gönderdi.

Ceza mı bu?

Ben onu ceza olarak almadım. Beni frenlemedi, "git başka yerde çalış" dedi. Ondan sonra Diyarbakır'a, Kayseri'ye gittim. Yaklaşık 9 ay sonra İstanbul'a geri geldim. Ve o dönem çok şey öğretti. Oralarda, İstanbul dışında çalışmanın şartlarını öğrendim. Çok şey kazandım.

Ürdün Kralı'nın fotoğrafını çekmek için bahçıvan oldu, ezanı teybe kaydetti

Ürdün Kralı'nı da çektiniz... Nasıl oldu?

Evet, eski Ürdün Kralı Hüseyin'in babası Kral Tallal, İstanbul'da bir hastanede tedavi görüyordu. Akıl hastasıydı. Bana kimse görev vermedi ama ben orada fotoğraf çekmeyi kafaya koydum. Kimseye de bir şey sormadım. Araştırdım. Hastanede iş istedim ve bahçıvan

Kibrit kutusundan makine yaptı...

Bir de kibrit kutusu hikayeniz var... Evet, var. Türk Haberler Ajansı'nda çalışırken çekilmemesi gereken bir fotoğraf çekmiştim. Bilmiyordum, ben sandım ki beni atlatıyorlar. Olay Ankara'da, TBMM'de geçti. "Fotoğraf çekmek yasak" dediler. "Gazeteciyim ben" dedim; bir tanesi "kardeşim biz de gazeteciyiz ama makinelerimiz vestiyerde duruyor" dedi.

Ben, atlatacaklar diye zannettim. Gittim bir iki paket kibrit aldım.

Teknoloji kaliteyi götürdü

İlk çalışmaya başladığınız zamanlarla kıyaslarsanız bugüne mesleğe nasıl bakıyorsunuz?

Bence teknoloji mesleğe bir kazanç getirmedi. Çok şey getirdi ama kaliteyi götürdü. Eskiden imkânsızlıklarla çalışıyorduk ama gazeteciliğin kalitesi, saygınlığı vardı. Bugün bu saygınlık yok. Bunun da en büyük nedeni patronlardır. Hep ucuz adam çalıştırma yönüne gittiler. İnsana değil arsaya ve makineye yatırım yaptılar. Bugün olmasa bile

çok yakın bir tarihte kendi kazdıkları kuyuya kendileri düşecek.
Eline makineyi alan ben gazeteciylim diyor. Ağzınız laf yapıyorsa bir yerlere geliyorsunuz. Yükselmek istiyorsanız yalaka olacaksınız.

Gazeteci inatçı olacak...

Gazeteci özellikleri neler? Gençlere tavsiyeleriniz?

Gazeteci olacaksın inatçı olmak lazım. Bugün gençler kendini yetiştiremiyor. Çabalamak yerine oturuyor, cep telefonu ile mesajlaşıyorlar. Konuşmuyorlar, araştırmıyorlar, sokağa çıkmıyorlar...

Sayfa sekreterleri fotoğraf katili..!

Fotoğraf bugün iyi bir yerde mi?

Fotoğraf şu anda çok iyi bir yerde olması gerekirken neden iyi değil? Çünkü gazetelerde gerek yazı işleri müdürleri, gerek genel yayın yönetmenleri muhabirlikten gelmedi. Kıbrıs'ı bilmiyorum ama bizde böyle. Sayfa sekreterleri de fotoğraf katili. Bugün gazete ve dergiler fotoğrafın ruhunu yansıtmıyor. Bununun sebebi istihbarat şefi, yazı işleri müdür ve sayfa sekreterinin sokaktan, muhabirlikten gelmemesi.... Eski insanlar her kademedede yetişerek yükselirdi, şimdi öyle değil. Eline kâğıt kalem alıp bir olayı haberleştirmemiş insanlar senin haberini, fotoğrafını nasıl

Burgaz Ada yangını
06-10-2003

değerlendirecek..! Fotoğraf kültürü nedir ki değerlendirme yapсын! Fotoğraf ayrı bir kültürdür. Fotoğraf konusunda iyi iki genel yayın yönetmeni tanıdım bugüne kadar. Rahmetli Çetin Emeç ve Metin Münir. Çetin Emeç, lup boynunda

İsmet İnönü - 1970 - Maltepe- İstanbul

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit-Dışişleri Bakanı
Turhan Güneş'in bilgilendirme toplantısı.

gezerdi. Fotoğrafımızı beğenmesi bizim için çok önemliydi. Eğer masasının üstünde duran fotoğrafı ikide bir alıp bakarsa beğendiğini

anlardık. Bugün öyle bir şey yok artık, herkes her şeyi biliyor..! Mesleği sevmiyorum artık ama onsuz da yapamıyorum...

Garbis Özatay, İran Şahı'nın davetiyle Tahran'a
Niavaran Sarayı'na da gitti.

BİZİM MAHALLE

Aytuğ TÜRKKAN
aytugturkkan@hotmail.com

Fog TV kapandı

KKTC sınırları içerisinde ancak Türkiye odaklı yayın yapma galesiyle büyük ve profesyonel bir yatırımla medya sektörüne Fog TV ile adım atan Hititbet'in sahibi Ünal Aydoğan, sektörde beklediğini bulamadı ve kısa bir sürede devasa yatırımını kapatmak durumunda kaldı. Kanal yönetimi 17 Ocak tarihinde tüm çalışanları topladı ve kanalı kapatma kararı aldıklarını çalışanlara ilettiler. Onlarca çalışan bir anda işsiz kaldı.

Yaşanan olay medya sektöründe çalışan kişilerin sosyal güvenceden ne kadar uzak olduklarını bir kez daha gündeme taşımış oldu.

Kıbrıs Postası artık kağıtta

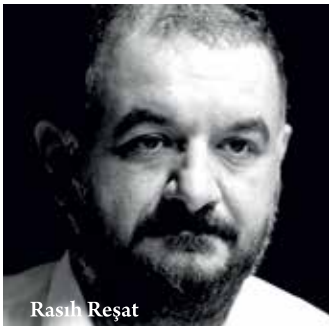
KKTC'de internet gazeteciliğinin ilk adresi Kıbrıs Postası, KKTC'nin kuruluş yıldönümü olan 15 Kasım tarihinde yazılı basında da yerini aldı. İnternet portalından yazılı basına dönmesiyle bir ilki

gerçekleştiren kuruluş, isim konusunda Kotak ailesiyle yaşadığı sıkıntı nedeniyle Kuzey Kıbrıs Postası adını alsa da, toplumda Kıbrıs Postası ismiyle anılmaya devam ediyor.

Kıbrıs Postası'nın sahibi Polat Alper'in de günlük köşe yazılarıyla renk kattığı gazetenin

Genel Yayın Yönetmenliği'ni ise Gazeteci Rasih Reşat üstlendi.

Rasih Reşat

Polat Alper

Kıbrıs TV'de görev değişimi

Kıbrıs TV Sorumlusu ve Haber Müdürü Aytuğ Türkkan'ın Realist gazetesine transferi sonrasında bu mevkiler

Mine Avkıran

Pınar Gözek Dervişağa

kurum içerisinde yapılan atamalarla dolduruldu. KTV Sorumluluğuna Reklam Müdürü görevini yürüten Pınar Gözek Dervişağa, Haber Müdürlüğü görevine de haber editörü görevini yürüten Mine Avkıran getirildi.

Realist & Kulis yayına başladı

Türkiyeli iş insanı Temel Bulut ile gazeteci Harun Denizkan'ın ortaklığında KKTC'nin 15'inci ulusal gazetesi Realist&Kulis, 27 Ocak'ta yayın hayatına başladı. Uzun süre çıkıp çıkmayacağı tartışma konusu olan ve kamuoyunda büyük tartışma yaratan gazete, 56 sayfa, tamamı renkli olarak Kıbrıs Türk basımında bir ilki gerçekleştirdi. "Bir gazete fiyatına iki günlük gazete" sloganıyla piyasadaki yerini alan Realist & Kulis gazetesi, bünyesinde bulundurduğu geniş yazar kadrosuyla da dikkat çekiyor. Realist gazetesinde Güney Kıbrıs'ın nabzını tutan 8 de Rum yazar var.

Realist gazetesi yayın hayatına başlarken dağıttığı promosyonla da dikkat çekti. Kıbrıs Türk basınında ilk kez bir gazete, daire dağıtmasıyla tarihe geçti.

Emin Akkor geri döndü

Gazetecilik mesleğinde 20 yılı geride bırakan Emin Akkor, bir süredir ayrı kaldığı mesleğine Realist Gazetesi Yazı İşleri Müdürü olarak geri döndü.

Halkın Sesi gazetesinde muhabir olarak göreve başlayıp Genel Yayın Yönetmenliği görevine kadar yükselen Akkor, bir dönem Kıbrıs gazetesine transfer olmuş ve burada editörlük görevini yürütmüştü... Daha sonra kendi reklam ajansını kuran Akkor, bir süre gazetecilik mesleğinden uzak kalmıştı. Akkor, Realist gazetesindeki göreviyle aktif gazeteciliğe dönerken, günlük köşe yazılarıyla da gündemin nabzını tutuyor.

Emin Akkor

Aytuğ Türkkân'dan sürpriz karar!

Sevgili Nezire Gürkan'ın ricası benim için emir sayılır! "Bizim Mahalle sayfasını bu kez sen yap" deyince akan sular durdu ve aldık kalemi elimize... Şimdi "Aytuğ Türkkân'dan sürpriz karar!" yazısını yazarken bir garip oldum... Çünkü aldığım karar benim için de sürpriz oldu. Kendi kendini yazmak biraz garip gelecek belki ama benim KIBRIS Medya Grubu'ndan ayrılıp Realist'in yolunu tutmam son dönemde basın içerisinde en çok konuşulan, hatta eleştirilen konu olunca yazmak da farz oldu.

Süleyman Ergüçlü'nün KIBRIS'ta Genel Yayın Yönetmenliği görevine gelmesi sonrasında Kıbrıs TV

(KTV) Haber Müdürlüğü görevimin yanına bir de televizyonun sorumluluğunu bana vermesi, büyük bir gurur vesilesi olmuştu benim için. "Söz uçar, yazı kalır" sözü bende büyük bir tecrübeler... Gazetecilikten televizyonculuğa geçen meslek kariyerimde her zaman yazılı basına geri dönmek arzusu içindeydim... Ancak önemli olan zirveye oynayacak bir medya organında bulunmak. Realist bu imkanı sağladığı için biraz da risk alarak bu adımı attım! İyi mi oldu kötü mü dersiniz, şimdiye kadar her şey çok güzel, umarım bu şekilde devam eder.

BRTK'da huzursuzluk

Bayrak Radyo Televizyon Kurumu'nun elektrik borcu başına dert oldu. Kurumun borcu ödeyecek bütçesi olmadığından elektriği kesildi. Elektrik daha sonra bağlandı ancak konu çalışanları da etkiledi. Bayrak Radyo Televizyon Kurumu Çalışanları Sendikası (Bay-Sen), Toplu İş Sözleşmesi'yle kazanılan vardiya ödeneklerinin maaş ödemelerine yansımadağı için kurumda 2 saatlik şok eylem yaptı. Kurum Müdürü Mete Tümerkan konuyla ilgili açıklamasında, personel maaşlarının tüm kamu çalışanlarına yapılan uygulama gibi artışlı ve barem içi artışlarıyla birlikte ödendiğini ifade etti.

Haberal Kıbrıslı logo değişti

Kartal Harman'ın yönetiminde muhabir kadrosu kurarak daha dolu içerikli bir gazete haline alan Kıbrıslı gazetesi, Haberal Kıbrıslı ismini ön plana çıkardı. Ayrıca gazete yeni sayfa tasarımı ile de yeni bir vizyon ortaya koyma gayreti içerisine girdi.

Saygılı, TAK'ın yeni müdürü

Türk Ajansı Kıbrıs (TAK) Müdürlüğü'ne, Girne Amerikan Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı, Doç. Dr. Neriman Saygılı atandı. Bakanlar Kurulu'nun Hüseyin Yalyalı'nın yerine TAK Müdürlüğü'ne Saygılı'nın atanması önerisi, Cumhurbaşkanı Derviş Eroğlu tarafından 6 Mart 2014'te onaylandı.

Neriman Saygılı, TAK'ta bugüne kadar dıştan atanan ilk müdür oldu.

Yeni yönetimler...

Bayrak Radyo Televizyon Kurumu (BRTK) ile Türk Ajansı Kıbrıs'ın (TAK) yönetim kurulları yeni hükümetle birlikte yeniden şekillendi. İki kurumun yönetiminde hükümeti/devleti temsil eden üyeler yeniden

belirlenirken, yeni hükümetle birlikte BRTK yönetimine hükümet temsilcisi olarak atanan Serhat Kotak ise parti yönetimindeki görevleri nedeniyle atanmasından kısa süre sonra istifa etti. Kotak'ın yerine kimin atanacağı, derginin baskıya girdiği günlerde netleşmedi.

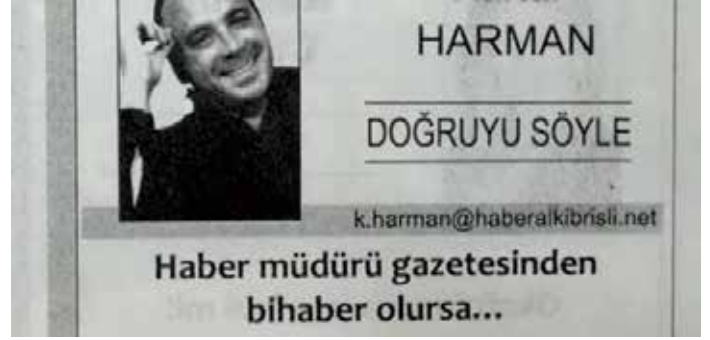
Buna göre BRTK'nın yeni yönetim kurulu şu isimlerden oluşuyor:

Başkan Erdiñç Gündüz (Hükümet Temsilcisi)
Hükümet Temsilcisi (boş)
BRTK Müdürü Mete Tümerkan
GKK Temsilcisi Yarbay Ahmet Duman
DAÜ Temsilcisi Rektör Yardımcısı Prof Dr. Ülker Vancı Osam
Yetkili Sendika Bay Sen Temsilcisi Mehmet Yalova
Gazeteciler Birliği Temsilcisi Halil Davulcu

TAK Yönetim Kurulu da şu isimlerden oluştu:
Cumhurbaşkanlığı Temsilcisi Emir Ersoy (Başkan)
Cumhurbaşkanlığı Temsilcisi Özdemir Tokel
Hükümet Temsilcisi Bekir Azgın
Hükümet Temsilcisi Levent Özadam

Anamuhalefet (UBP) Temsilcisi Adnan Işman
En fazla sarı basın kartı hamili meslek örgütü (Gazeteciler Birliği) Temsilcisi Ali Baturay
En fazla üyeye sahip sendika temsilcisi (İşyerinde örgütlü Kamu-İş ile Basın-Sen arasındaki ihtilaf nedeniyle boş)

Bir garip diyalog!

Haberal Kıbrıslı Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Kartal Harman, gazetenin Haber Müdürü Emre Diner'i 'gazeteden bi haber' olmakla suçladı. Köşe yazısının başlığında 'haber müdürü gazetesinden bi haber olursa' başlığını kullanan Harman, Diner'i görevden alınan Resmi Kabz Memurluğu ve Mukayyitlik Dairesi Müdürü Emin Bilgen'i desteklediği için azarladı.

Bir gün sonra da Emre Diner köşesinde Harman'a 'her soruya verecek cevabım var' başlığıyla yanıt verdi. "Gazetenin haberiyle ters düşmüş olabilirim" diyen Diner, "Her kurum bir ailedir neticede... Ve de her ailenin içinde yaşananların dışarı ifşa edilmesi bana göre ŞEFFAFLIK anlayışı değil, ABESLE iştigaldir. Kaldı ki, kişisel görüşlerim gazete haberiyle de ters düşmüş olabilir. Bu da doğaldır" diyerek kendini savundu.

Yeni bir günlük gazete daha...

'Detay' geliyor

Detay... Benim Kıbrıs TV'de yaptığım günlük haber programımın ismiydi. 5 yıl Detay ile ekranda olduk... Detay şimdi günlük gazeteğe dönüşüyor. Ama benim projeye bir ilgim yok. Taner Ulutaş önderliğinde bir grup gazeteci bir araya gelerek Detay isimli ülkenin 16'ncı günlük gazetesini çıkarmaya hazırlanıyor. Detay'ın 13 Mart'ta yayın hayatına başlaması hedefleniyor.

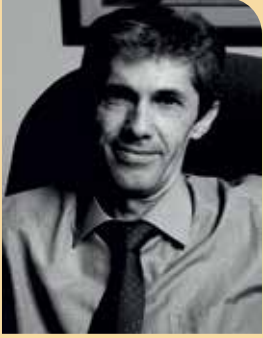
"Habercilerin gazetesi" olarak tanıtılan Detay'ın Yönetim Kurulu Başkanı ve Genel Müdürü Taner Ulutaş.

Gazetenin Genel Koordinatörlüğü'nü Erkut Yılmabaşar, Genel Yayın Yönetmenliği'ni Oshan Sabırlı, Yazı İşleri Müdürlüğü'nü Oya Gürel ve Görsel Yönetmenliği'ni de Mehmet Eş yapacak.

kascon

11 Eylül 2013'te şikayet almaya başlayan Medya Etik Kurulu bugüne dek 23 karar üretti; internet gazeteciliği konusunda da deklarasyon hazırladı

Prof. Dr. Süleyman İRVAN
Medya Etik Kurulu Başkanı
medyaetikkurulu@gmail.com

'Aşırı hız habercilikte de tehlikeli'

Medya Etik Kurulu, 11 Eylül 2013 tarihinde yaptığı basın toplantısıyla şikâyetleri almaya başladığını duyurdu. Kurul, o tarihten bu güne kadar, değişik yollarla kendisine ulaşan şikâyetlerle ilgili 23 karar üretti. Kurul, sadece kendisine ulaşan şikâyetlerle ilgili kararlar almakla yetinmedi, aynı zamanda, internet gazeteciliği alanında ortaya çıkan sıkıntıları aşmak amacıyla bir deklarasyon da hazırladı. İnternet haber sitelerinin yöneticilerinin katkıda bulunduğu deklarasyon, hızla gelişen internet gazeteciliği alanına çekidüzen vermeyi amaçlıyor.

Bu yazıda, Medya Etik Kurulu tarafından alınan kararları kısaca özetleyerek tarihe not düşmek istiyorum. Genel olarak kararlara bakıldığında, Kurul'a en çok suçlayıcı haberler konusunda şikâyet geldiğini söyleyebilirim. Temel sorun, suçlamaların yeterince temellendirilmeden haberleştirilmesi ve suçlanan kişilere kendilerini savunma olanağı tanınmaması.

Karar 1: www.kibrismanset.com haber sitesine uyarı

Eski Başbakan İrsen Küçük'ün kendisiyle ilgili şikâyetini değerlendiren kurul, haber sitesinin dedikodu ve söylentiye dayalı haber yaptığını, objektif haber dilinden uzaklaştığını belirterek, haber sitesini gazetecilik etik ilkelerine uyma konusunda daha özenli davranmaya davet etti.

Karar 2: Okur yorumlarında etik ilkelere özen gösterilmeli

Kurul, haber sitelerinde ve gazetelerin internet sayfalarında yayımlanan haber ve yorum yazılarının altlarına iliştirilen okur yorumlarının etik kurallara uygun olması gerektiğini; hakaret içeren, cinsiyetçi, ırkçı yorumlara yer vermenin doğru olmadığını ifade etti.

Karar 3: İşkence iddialarını haber yaparken masumiyet karinesine özen gösterilmeli

Afrika gazetesinde yayımlanan, poliste işkence iddialarıyla ilgili habere yönelik şikâyeti değerlendiren Medya Etik Kurulu, işkence iddialarını gündeme getirmenin gazetecinin aslî görevi olduğunu, ancak işkence iddialarıyla ilgili haber yaparken gazetecilerin nesnellığe özen göstermesi, yaptıkları haberin doğruluğundan emin olmak için azami çaba göstermesi ve suçlanan kişilere ilişkin iddialar konusunda masumiyet karinesine uygun davranması gerektiği kararını verdi.

Karar 4: Şener Levent ve Muhittin Tolga Özsağlam'a uyarı

Her iki gazetecinin birbirleri hakkında yazdıkları yazıları şikâyet üzerine değerlendirmeye alan Medya Etik Kurulu; eleştirinin, yakıcı ve incitici olsa bile, basın özgürlüğü

kapsamında değerlendirilmesi gerektiğini, ancak bu hakkın kullanımında, kişilik haklarının gözetilmesinin de zorunlu olduğunu belirtti. Kurul, Afrika gazetesinde, Muhittin Tolga Özsağlam hakkında yer alan ifadelerin küçük düşürücü nitelikte olduğunu ve kişilik haklarının ihlâl edildiği kanaatine ulaştığını ifade etti. Aynı şekilde, Muhittin Tolga Özsağlam'ın da yazdığı bir yazıda, isim vermese de Şener Levent'i kastettiğinin anlaşıldığını, yazıda kullanılan ifadelerin kabul edilemez nitelikte olduğunu belirtti.

Karar 5: Fayka Kişi'ye Uyarı

Yenidüzen gazetesi köşe yazarı Fayka Kişi'nin yazdığı, "TAK'ta sular durulmuyor" başlıklı yazısından dolayı yapılan şikâyeti değerlendiren Medya Etik Kurulu, yazısında bir çalışanı zan altında bırakan, yazıda adı geçen kişilere kolayca ulaşabileceği halde görüşlerini almadan yayımlayan gazeteciyi uyarı kararı aldı.

Karar 6: Suçlayıcı haberlerde etik ilkelere uygun davranmak gerekir

Kanal T haber bülteninde ve Kıbrıs Son Dakika isimli haber sitesinde yayımlanan "Kaçak İçki Skandalı'nda Sır Perdesi" başlıklı haberle ilgili şikâyeti değerlendiren Kurul, Kanal T ve www.kibrissondakika.com

yöneticilerinin, cevap hakkını kullandırma konusunda gösterdikleri duyarlı davranışı takdir ettiğini, öte yandan bu türden suçlayıcı nitelikte haberler yapılırken etik ilkelere uygun hareket edilmesi gerektiğini hatırlatma kararı aldı.

Karar 7: Kıbrıs Postası isim hakkı konusu hukuki bir sorundur

Medya Etik Kurulu, Serhat Kotak'ın, Kıbrıs Postası isim hakkının kendilerinde olduğu ve Medya Etik Kurulu'nu göreve çağırdığı şeklindeki açıklamasını dikkate alarak yaptığı değerlendirmede; isim hakları, isim tescili, bu tescillerin geçerlilik süreleri gibi konularda karar verebilecek konumda olmadığını, sorunun hukuki bir konuya ilişkin olduğunu belirterek, yetkisizlik kararı verdiğini duyurdu.

Karar 8: Tecavüz mağdurlarını konu alan haberlerde azami özen gösterilmeli

Medya Etik Kurulu, Halkın Sesi gazetesinde yayımlanan ve bir kadının kaybolmasını konu alan haberinde, kaybolan kişinin geçmişte tecavüze uğradığı bilgisini de vermesi üzerine aldığı kararda; haberin yayımlanması neticesinde kaybolan kişinin bulunmasının olumlu bir sonuç olduğunu, ancak kaybolan kişinin geçmişte uğradığı tecavüz detayının haberde yer almasının doğru olmadığını kararına ulaştığını açıkladı. Medya Etik Kurulu, tecavüz mağdurlarını konu alan haberlerde gazetecilerin azami özen göstermeleri gerektiği konusunda tüm medya kuruluşlarına uyarı yapma kararı aldı.

Karar 9: www.kibrisahaber.com haber sitesine uyarı

www.kibrisahaber.com isimli haber sitesinde yayımlanan bir haberle ilgili kendisine ulaşan şikâyeti değerlendiren Medya Etik Kurulu, öğrenci olaylarını konu alan haberin başlığında hakaret unsurları bulunduğunu, Kurul'un uyarısı sonucunda haberdeki hakaret içeren ifadelerin silindiğini açıkladı.

Karar 10: www.kibris.manset.com haber sitesine kınama

“Etik Kurulu'na eleştiriler büyüyor” başlığıyla yayımlanan ve Medya Etik Kurulu üyelerini ahlâksızlıkla suçlayan haber-yorumdan dolayı haber sitesini kınama kararı aldı. Kurul kararında, “bu türden gazeteciliğin, mesleğin saygınlığına gölge düşürdüğünü hatırlatır ve haber sitesini etik ilkelere uygun davranmaya çağırır” ifadeleri kullanıldı.

Karar 11: Haberal Kıbrıslı gazetesine uyarı

Haberal Kıbrıslı gazetesinde 25 Kasım 2013 tarihinde yayımlanan, “Okulda öpücük skandalı” başlıklı haberde, Lefkoşa'daki Şehit Doğan Ahmet İlkokulu öğretmeninin kız öğrencilere tacizde bulunduğu ileri sürüldü. Habere ilgili şikâyeti değerlendiren Kurul, haberin yeterince araştırılmadan ve doğruluğundan emin olunmadan yayımlandığı kararına ulaştı. Kurul kararında, “cinsel taciz imasında bulunan bir haberde muhabirin, suçlanan kişinin uğrayacağı itibar kaybını da gözetenek olaya yaklaşması, konuyu etraflıca araştırması ve doğruluğundan emin olduktan sonra yayımlaması gerekirdi” ifadeleri kullanıldı. Kurul, Haberal Kıbrıslı gazetesini uyarma ve yaptığı haberle zan altında bıraktığı İlkokul öğretmeninden özür dilemesinin doğru bir gazetecilik davranışı olacağını bildirme kararı aldı.

Karar 12: İntihar haberlerinde etik ilkelere uygun davranmak gerekir

Gazetelerde yayımlanan intihar haberlerini incelemeye alan Kurul, Gazetecilik Meslek İlkeleri içinde yer alan, “İntihar olayları hakkında, haber çerçevesini aşan ve okuyucu veya izleyiciyi etki altında bırakacak, özendirici nitelikte ve genişlikte yayın yapılmamalıdır. Olayın ayrıntılarından ve uygulanan yöntemin tarifinden kaçınılmalı, olayı gösteren fotoğraf, resim veya film yayımlanmamalıdır” şeklindeki ilkeyi hatırlatma kararı aldı.

Karar 13: Kanal T, www.kibrissondakika.com ve gazeteci Nazmi Pınar'a uyarı

Kanal T'de yayımlanan, Nazmi Pınar tarafından sunulan Ada Sabahı isimli programda konuk alınan “Sütlüceli Halil” olarak tanıtılan Halil Nazifoğlu isimli yurttaşla stüdyoda sohbetle ve bu programı “komik video” logosuyla paylaşan www.kibrissondakika.com haber sitesiyle ilgili şikâyetleri değerlendiren Medya Etik Kurulu, “engelli” olarak algılanan bir yurttaş üzerinden hükümet eleştirisi yapmanın yayıncılık etiğiyle örtüşmediği kanaatine ulaştı. Medya Etik Kurulu, toplumda ciddi bir rahatsızlığa neden olan programı yayımlayan Kanal T televizyonu ile program yapımcısı Nazmi Pınar'ı ve programın kaydını “komik video” logosuyla yayımlayan www.kibrissondakika.com haber sitesini uyarma kararı aldı.

Karar 14: Havadis gazetesinin haberde kullandığı başlık ve haberi sunum biçimi yanlıcı

Medya Etik Kurulu, Havadis gazetesinde birinci sayfadan, “İşte Plan” manşetiyle aktarılan ve gazetenin verdiği 32 sayfalık ekte “İşte Ban Ki-Moon Planı” başlığıyla yayımlanan belgeye ilişkin olarak yapılan eleştirileri değerlendirmeye

aldı. Kararda şu ifadeler yer verildi: “Medya Etik Kurulu olarak, üzerinde 'gizli' ibaresi de olsa halihazırda Kıbrıs Rum basınının elinde olan ve orijinali İngilizce olarak internette bulunan bu belgenin çevrilmesini ve okurlara sunulmasını takdirle karşılıyoruz. Medyanın asli görevlerinden birisi, toplumun olan bitenlerden sağlıklı biçimde haberdar olabilmesidir. Havadis gazetesi, belgeyi Türkçeye çevirerek gazetecilik görevini yerine getirmiştir. Ancak, Alexander Downer ve ekibi tarafından hazırlanan bu raporun 'Ban-Ki Moon Planı' olarak sunulması yanıltıcı olmuştur. Havadis gazetesini, raporun tamamını okurlara sunduğu için kutluyor, öte yandan kullandığı başlık ve sunum biçimi bakımından uyarıyoruz.”

Karar 15: Bulut İnşaat'ın şikâyeti yersiz bulundu

Bulut İnşaat tarafından www.kibrispostasi.com isimli haber sitesi aleyhine yapılan şikâyet başvurusunu değerlendiren Medya Etik Kurulu, ilgili haberde gazetecilik meslek ilkelerine aykırı bir durum saptamadı. Şikâyete konu olan, “Bulut İnşaat'ın kanunsuz girişimi Kaymakamlık tarafından durduruldu” başlıklı haberle ilgili kararda şu ifadeler yer verildi: “Kurulumuz, elde ettiği bilgiler ışığında, www.kibrispostasi.com haber sitesinin 19 Eylül tarihli Bulut İnşaat şirketiyle ilgili haberinde, gazetecilik meslek ilkelerinin gereğini yerine getirdiği, iddiaları kaynaklara teyit ettirerek kullandığı, dolayısıyla haberde herhangi bir etik ihlâlin sözkonusu olmadığı kanaatine ulaşmıştır.”

Karar 16: Nazmi Pınar'ın www.gazete360.com şikâyeti yersiz bulundu

Gazeteci Nazmi Pınar'ın, www.gazete360.com haber sitesinde yayımlanan “Nazmi Pınar'a Öfke Çıg Gibi Büyüyor” başlıklı habere ilişkin şikâyetini değerlendiren Kurul, www.gazete360.com haber sitesinin, toplumda tartışmalara yol açan bir konuda haber yapmasının doğal olduğunu; haber sitesinin, haberin

yayımlanmasının ardından hem Sibel Tatar'ın hem de Nazmi Pınar'ın açıklamalarına cevap hakkı kapsamında yer vererek doğru bir gazetecilik davranışı sergilediği kararını verdi.

Karar 17: “Aşırı hız ve dikkatsizlik” habercilikte de tehlikeli

Medya Etik Kurulu, trafik kazasında ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılan bir kişinin öldüğü hakkında yayınlar yapılması üzerine, medya kuruluşlarına genel bir hatırlatma yapma kararı aldı. Kararda şu ifadeler yer verildi: “Yaralı bir kişinin vefat etmiş gibi gösterilmesi kamuoyunda haklı bir tepkiye neden olmuştur. Bunu dikkate alan kurulumuz, tüm medya kuruluşlarına, doğru haber vermenin çabuk haber vermekten çok daha önemli olduğunu hatırlatma kararı almıştır. Kurulumuz bu vesileyle, ülkemiz medyasında giderek artmakta olan rekabetin, meslek kurallarını hiçe sayan bir aceleciliğe ve özensizliğe değil, bilakis haberlerin kalitesine yönelik bir yarışa dönüşmesini temenni etmektedir.”

Karar 18: www.kibrissondakika.com haber sitesine uyarı

Kurul, KKTC Kalkınma Bankası'nın, “kibrissondakika.com” haber sitesinde banka ile ilgili olarak yayımlanan bazı haberlere ilişkin başvurusunu değerlendirdi ve haberde hakaret içerikli ifadeler kullanılmadığı sonucuna ulaştı. Öte yandan, haber

sitesini, doğrulatılmamış bilgilere yer verdiği için uyarma kararı aldı.

Karar 19: Havadis gazetesi, “nefret söylemi” içeren ilânı yayımlamamalıydı

Havadis gazetesinde, 16 Ocak 2014 günü yayımlanan bir ticari ilânı değerlendirmeye alan Medya Etik Kurulu, söz konusu ilanda “ayırıcıcı, aşağılayıcı, düşmanlık içeren ve önyargılı ifadeler yer verildiği” kanaatine ulaştı ve medya kuruluşlarının sadece yayımladıkları haber ve yorumlardan değil, ilân ve reklamlardan da sorumlu olduklarını anımsatma kararı aldı. Kurul kararında şu ifadeler yer verildi: “Havadis gazetesi, bu ilânı yayımlamakla, Gazetecilik Meslek İlkeleri içinde yer alan, 'Irka, milliyete, etnik kökene, cinsel kimliğe, cinsel yönelime, dile, dine ve mezhebe yönelik ayrımcılığı teşvik edecek yayın yapılmamalıdır,' şeklindeki ilkeyi ihlâl etmiştir. Kurulumuz, Havadis gazetesini uyarma ve benzer durumlarda daha dikkatli olmaya davet etme kararı almıştır.”

Karar 20: Gazeteci Emre Diner'in şikâyeti yersiz bulundu

Medya Etik Kurulu'na başvuran Gazeteci Emre Diner, Haberal Kıbrıslı gazetesinde kendi imzasıyla yayımlanan “M16'nın aradığı çift Kıbrıs'ta” başlıklı haberde yer alan bilgilerin; Diyalog gazetesinde, “Kral hayatı sürdürdüler” başlığıyla, kendisinden ve gazetesinden hiç söz edilmeden, yeni bir habermiş gibi verildiğini iddia etti. Yayımlanan haberleri inceleyen Kurul, Diyalog gazetesinde yayımlanan haberin, Haberal Kıbrıslı gazetesinde yayımlanan haberle aynı bilgileri içerdiği iddiasının geçerli olmadığını saptadı ve şikâyetin yersiz olduğu sonucuna ulaştı.

Karar 21: “Kuzey Kıbrıs Postası”nın manşeti homofobik çağrışımlara açık

Medya Etik Kurulu, Kuzey Kıbrıs Postası'nda 21 Ocak tarihli manşet

haberde kullanılan ifadenin “homofobik” olduğuna ilişkin olarak şikâyetler üzerine yaptığı incelemede, haberin içeriğinde olmamakla beraber, manşette kullanılan ifadenin nefret söylemi içerdiğini saptadı. Açıklamada şu ifadeler yer verildi: “Kurulumuz, konuyla ilgili haber metni içinde “homofobik” bir yaklaşım ya da nefret söylemi tespit etmemiştir. Ancak kullanılan başlığın 'homofobik' çağrışım içerdiği kanaatine ulaşmıştır. Medya kuruluşlarının, eleştirmek niyetiyle de olsa, yanlış bir ifadeyi tekrar ederek çoğaltmalarını gerektiğine inanıyoruz. Medya Etik Kurulu, Kuzey Kıbrıs Postası gazetesini uyarma ve bu tür konularda daha duyarlı olmaya davet etme kararı almıştır.”

Karar 22: Kuzey Kıbrıs Postası gazetesinin şikâyeti yersiz bulundu

Medya Etik Kurulu, Kuzey Kıbrıs Postası gazetesini sahibi Polat Alper'in Kanal Sim televizyonu ile Sami Özusulü hakkındaki şikâyetini yersiz bulduğunu; öte yandan, Sami Özusulü'ya, eleştiri üslubunda daha özenli davranması tavsiyesinde bulunulduğunu belirtti. Kurul açıklamasında şu görüşlere yer verildi: “Şikâyete konu olan televizyon programını izleyen Kurul üyeleri, program sunucusu Sami Özusulü'nun üslubunda yer yer aşırılıklar saptamakla birlikte, hakaret unsuruna rastlanmadığı kanaatine ulaşmıştır. Kurulumuz, 'Kuzey Kıbrıs Postası'nın şikâyetini, hakaret açısından yersiz bulmuş; şikâyete

konu olan program sunucusu Sami Özusulü'ya ise, eleştiri üslubunda daha özenli davranma tavsiyesinde bulunmuştur.”

Karar 23: Haberal Kıbrıslı gazetesine uyarı

Girne Üniversitesi'nin Kurul'a gönderdiği şikâyeti inceleyen Medya Etik Kurulu, “Haberal Kıbrıslı” gazetesinde 13 Ocak tarihinde Emre Diner imzasıyla yayımlanan haberde kullanılan bazı ifadelerin eleştiri sınırlarını aştığını, haberde yer alan iddiaların somut kanıtlara dayanmadığını, haberde etik ihlaller saptandığını belirterek, gazeteyi ve haberi yazan Emre Diner'i uyarma kararı aldı.

TORNO ÖZ-İŞ LTD.

TECHNO ÖZ-İŞ TİCARET LTD.

- *Torno - Freze
- *Kaynak - Demir Doğrama
- *Ferforje - Alüminyum Kaynak
- *Güneş Enerjisi - Galvanize Depo
- *Civata ve Hırdavat - Makas yapımı işleri
- *Polietilen Depo - Yeraltı su ve akaryakıt depoları
- *Trapez Sac - Boiler - Çelik kapı başlığı imalatı

Organize Sanayi Bölgesi 4. Sok. Lefkoşa
Tel: 0392 225 38 44 - 0392 225 64 79 Fax: 0392 225 64 60 e-mail:tornoozisLtd@hotmail.com

KTGB, Başbakan Yorgancıoğlu ile basın sorunlarını konuştu

Hüseyin Güven başkanlığındaki, KTGB Yönetim Kurulu üyeleri ve birliğin TAK ve BRTK yönetim kurullarındaki üyelerinden oluşan heyeti kabul eden Başbakan Özkan Yorgancıoğlu, özellikle BRTK yasasının geçirilmesi konusunda girişim başlatacaklarını belirtti. Basının özgür olduğunu ifade eden Yorgancıoğlu, ilgili taraflarla işbirliği içerisinde tüm sorunların çözümü için çalışacaklarını kaydetti. Gazeteciler Birliği Başkanı Hüseyin Güven ise, gazeteciler olarak kendi camialarında da ciddi sorunlar olduğunu vurgulayarak, özel sektöre ve devlete bağlı BRTK ile TAK'ta yapısal ve yönetsel sorunlar yaşandığını belirtti. TAK'ta bir süredir kamuoyuna da yansıyan sorunlar yaşandığını ancak yönetim kurulunun uzun zamandır toplanmadığını; atanması gereken yeni üyelerin de atanmadığını dile getiren Güven, TAK hakkında basında çıkan haberlerden rahatsızlık

duydıklarını belirtti. Özel sektörde çalışan bazı basın mensuplarının ise Sosyal Sigorta ve İhtiyat Sandığı yatırımlarının yapılmaması, çalışanların haklarının verilmemesinin yarattığı mağduriyetlere de işaret eden Hüseyin Güven, gerek UBP döneminin, gerek geçiş hükümetinin gerekse şimdiki hükümetin Çalışma Bakanlarıyla görüşerek bu konuda girişim yapılmasını istediklerini anlattı.

BRTK için ikinci ziyaret

Başbakan Yorgancıoğlu 14 Şubat'ta da Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği heyetini kabul etti.

Birlik Başkanı Hüseyin Güven, görüşmede yaptığı konuşmada, kısa vadede tedbirler alınarak, BRTK'deki ekonomik sıkıntıların üstesinden gelinebileceğini, ancak BRT'nin geleceğini kurtarmak için demokratik ve çağdaş bir yasanın hayata geçirilmesi gerektiğini belirtti.

Hüseyin Güven, BRT'nin ciddi ekonomik sıkıntı yaşadığına dikkat çekerek, Yönetim Kurulu'nda bir üyeye temsil edildikleri Kurum'un yaşadığı sorunlardan rahatsız olduklarını kaydetti.

Birlik olarak konuyla ilgili toplantı yaparak alınabilecek önlemleri görüştiklerini anlatan Güven, BRT Müdürü ve Yönetim Kurulu Başkanı'yla bir araya gelerek önerileri ilettiklerini dile getirdi.

Kısa vadede tedbirler alınarak, ekonomik sıkıntıların üstesinden gelinebileceğini ifade eden Güven, bunun köklü bir çözüm olmadığını, BRT'nin geleceğini kurtarmak için demokratik ve çağdaş bir yasanın hayata geçirilmesi gerektiğini belirtti. BRT'nin özerk bir yapıya kavuşturulması gerektiğini kaydeden Güven, TRT ve BBC kanallarının örnek alınabileceğine işaret etti.

Yorgancıoğlu: "Öneriler yol gösterici olacak"

Başbakan Özkan Yorgancıoğlu da yaptığı konuşmada, Gazeteciler Birliği'nin konuyla ilgili öneri üretmesinin önemli olduğuna işaret ederek tüm sivil toplum kuruluşlarının aynı anlayışla hareket etmesi halinde sorunların çözülebileceğini kaydetti. Yorgancıoğlu sunulan önerilerin BRT'nin sorunlarını çözmede yol gösterici olacağını söyledi.

UKÜ'yle ortak eğitim çalışmaları planlanıyor

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği ile Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi (UKÜ) medyaya yönelik konferanslar düzenleme konusunda işbirliği yapma kararı aldı.

Birlik yöneticilerinin UKÜ Rektör Vekili Prof. Dr. Hikmet Seçim'le görüşmelerinde, ortak eğitim çalışmaları üzerinde duruldu.

İlk ortak eğitim çalışmasının nisan ayında yapılması planlanıyor.

Karaokçu "Gız Mustafa" kitabını tanıttı

Gazeteci yazar Hasan Karaokçu, "Gız Mustafa" kitabıyla KTGB'ye konuk oldu

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği üyelerinden, gazeteci-yazar Hasan Karaokçu'nun son kitabı "Gız Mustafa"nın tanıtım ve imza etkinliği birlik lokalinde yapıldı.

Gecede, Hasan Karaokçu, "Aya'nın uçan ve geleceği okuyan kahini: Gız Mustafa" kitabını anlattı ve isteyenlere imzaladı. Khora Kitap tarafından yayınlanan Gız Mustafa kitabının satışı da yapıldı.

Etkinliğe katılanlara Gız Mustafa kitabını ve yazılış sürecini anlatan Hasan Karaokçu, gecenin sonunda kitapla ilgili soruları cevapladı ve kitapta da yer alan bazı hikayelerden örnekler verdi.

Yeni yıla resepsiyonlu karşılama

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği'nin düzenlediği yeni yıl resepsiyonu birlik lokalinde yapıldı. Gazeteciler resepsiyonda bol bol sohbet etme imkanı buldu.

Resepsiyonda konuşan Gazeteciler Birliği Başkanı Hüseyin Güven, 2014 yılının basın özgürlüğünün daha çok uygulandığı bir yıl olması dileğinde bulunarak, 2013'ün önemli değerleri kaybettikleri üzücü ve zor bir yıl olduğunu ifade etti.

Gazeteciler Birliği'nin sosyal etkinlikler yaparak, gazetecileri bir araya getirmek için gayret gösterdiğini vurgulayan Güven, basın mensuplarından böylesi etkinliklere daha çok katılmalarını istedi.

Gazeteciler Birliği, Nami ile görüştü

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği Başkanı Hüseyin Güven ve bazı yönetim kurulu üyeleri, "dış ilişkiler ve Dışişleri Bakanlığı'yla işbirliği yapılabilecek konular" konusunda görüş alışverişinde bulunmak üzere

Dışişleri Bakanı Özdil Nami'yi ziyaret etti. Görüşmede konuşan Birlik Başkanı Güven, basının ve basın örgütlerinin dış ilişkiler alanında sıkıntılarını bulduğunu ifade ederek, hem bunları,

hem de Güney Kıbrıs'taki meslektaşlarıyla işbirliğine giderek, yakın zamanda başlayacağını umdukları Kıbrıs sorunu konusundaki

görüşme sürecine olumlu bir katkı için neler yapabileceklerini konuşmak istediklerini söyledi.

Dışişleri Bakanı Özdil Nami de, basının Kıbrıs sorunuyla ilgili her aşamada kamuoyunu bilgilendirme için hayati bir önemi olduğuna dikkat çekerek, "Bu görevinizi en iyi şekilde yerine getirme çalışmalarınıza bizim de katkıda bulunmak boynumuzun borcu" dedi. Nami, bakanlıkla sağlıklı bir diyalog çabası ortaya koyan KTGB yönetim kuruluna teşekkür ederek, her türlü katkıya hazır olduklarını belirtti.

ULUTAŞ®

pınar suyum

Sağlığınız için Ulutaş su için..

ULUTAŞ®

pınar suyum

 ULUTAŞ GRUP
444 2002

Adres: 1. Sokak, No:1, Haspolat Sanayi Sitesi / LEFKOŞA Fab.: (0392) 233 59 54 - 233 59 46
www.ulutassu.com